

I. EASY and ELEGANT
LATIN LETTERS
TO THE
DUKE OF CUMBERLAND
AND
PRINCESS MARY:

By their Royal Highnesses Preceptor,

J. T. PHILIPPS.

II. EPIST. LACONICÆ,

Extracted from the

W O R K S of celebrated Authors.

Price 1s. 6d. each, or, neatly bound together, 3s.

ЖАССОВСКОЕ ПОДОЛСКОЕ

ELASTIC ELEGANT

LETTERS

Ант. от

СИДЯЧИМУЮЩИМ

АКА

УЧИМСЯ МУЗЫКЕ

СИДЯЧИМУЮЩИМ

ПРИЧИПЫ

ELASTIC LACONIC

БЫТЬ ПОДОЛСКОМ

WORKS OF FRENCH AUTEUR

ELASTIC LACONIC

ЖАССОВСКОЕ ПОДОЛСКОЕ

K. Phillips

E P I S T O L Æ S E R M O N E

Facili CONSCRIPTÆ ad SERENISSIMUM

Principem GULIELMUM,
DUCEM DE CUMBERLAND,
Annum septimum agentem.

Omnis in Ascanio chari stat Cura Parentis. VIRG.

A C C E D I T
O R A T I O
HABITA
D I E N A T A L I
SERENISSMÆ DOMINÆ
C A R O L I N Æ Reginæ,
Calend. MAR. MDCCXVI.

EDITIO NOVA EMENDATIOR.

L O N D I N I,
Typis H. S. WOODFALL;
Impensis G. KEITH, Bibliopolæ, in Vico Gracechurch;
M.DCC.LXXII.

3-510749-5
31 MON 32

Digitized by GUTHRIE M.

41.

4. 27.

273

23
G. A. ROBINSON & REIGNS
GARDEN MALL, MUSCATINE

ЛЮБИМЫЕ

222 W. 23rd Street, New York, N.Y.

Journal of Clinical Endocrinology, 1992, 131, 193-198. © 1992 Blackwell Science Ltd

1922.9.20.M.

C E L S I S S I M O D O M I N O

G E O R G I O Secundo,

M A G N A E B R I T A N N I A E R E G I
P O T E N T I S S I M O.

J. T. P H I L L I P P S, S.

N E S C I E B A M sane cui
rectius aut opportunius
has pagellas, teneræ ætati accom-
modatas,

DEDICATIO.

modatas, offerre possem, quam
tibi Princeps munificentissime,
utpote patri indulgentissimo, &
linguæ Latinæ Cultori peritissimo,
optimoque Mecænati. Ut eas
aspicias eo vultu, quo viros
doctos aspicere soles, hoc est
sereno atque alacri, abs te
submisse & vehementer quæso,
ad seria etenim atque ad ma-
jora dutunt. Supereft ut quo-
tidiana

DEDICATIO.

tidiana vota pro incolumentate
Majestatis tuæ, qua publica salus
continetur, & fuscipiam & sol-
vam. Vale.

Prid. Calend. April.

For the Use of S C H O O L S.
Lately published by G. KEITH, in Gracechurch-Street,

New and neat Editions of

1. Philipp's new and easy Method of Teaching the Learned Languages, 8vo, Price 5s.
2. Bailey's Latin and English Exercises 12mo, 1 s.
3. Chambaud's French and English Dialogues, 1s.
4. Clare's Introduction to Trade and Business, 8vo, 3 s.
5. Dean's Practical Arithmetic, 8vo, 4s.
6. Geography for Children, with Maps, 1 s. 6d.
7. Hayes's Negotiators Magazine, 8vo, 6s.
8. —— Complete Bookkeeper, 8vo, 4 s.
9. Hudson's French Scholar's Guide, 12mo, 3 s.
10. —— New Introduction to Trade and Business, 1 s. 6d.
11. —— New Introduction to Latin, 8vo, 1 s.
12. Keil's Lectures in Astronomy, 8vo, 6 s.
13. Martin's Philosophical Grammar, 8vo, 6s.
14. —— Complete System of Decimals, 8vo, 5 s.
15. New Guide to Geography, with Maps, 12mo, 2 s. 6 d.
16. Mason's Short-hand improved, 12mo, 2 s. 6d.
17. Rose's new Translation of Sallust, 8vo, 3 s.
18. Wilson's Surveying improved, 8vo, 6 s.
19. Hawney's Complete Measurer, 12mo, 2 s. 6d.
20. Wright's Divine Songs for Children, 6 d.

SERENISSIMA DOMINA

M A R I A,

Magnæ Britanniæ Principi.

VI. T. 2. 3. 1. 1.

Serenissima Domina,

NOVI te esse bene versatam in geographi-
cis; ideoque tua cum venia proponam tibi questiones duas: primum, dic
mihi, quot sunt Imperatores in Europa? secun-
dum, dic quæso, quot sunt Reges? Vale. Aug.
1730.

Part I.

B

EPIST.

E P I S T . II.

SUNT in Europa nostra Imperatores tres, Imperator scilicet Turcarum, Russorum, atque Germanorum. Reges vero novem, Rex scilicet Magnæ Britanniæ, Galliæ, Hispaniæ, Sardiniae, Daniæ, Sueciæ, Prussiæ, Poloniæ, atque Portugalliae vel Lusitaniæ. Vale.

E P I S T . III.

PISCES manu tua capti nudius tertius erant sapidissimi; sed epistola tua, heri mihi redditæ, erat multo sapidior & palato meo gratiæ. Vale.

E P I S T . IV.

HERI post meridiem optime vertebas epistolam Latinam Anglice; ideoque vehementer te quæso, ut hodie quoque vertas in linguam vernaculam has sex lineas sine mora. Quod si feceris (facies sine dubio) ego multum tibi debebo, & eris subito caput liberum. Vale.

E P I S T .

E P I S T . V.

VIdisti cursum equestrem hodie mane; dic
mihi quæso, quis equus fuit victor? An erat
ater vel albus? quænam habuit signa? an habuit
stellam in fronte, vel caudam longam? & quem
habuit dominum? quia ego plane sum ignarus,
& nihil novi de hoc negotio. Vale.

E P I S T . VI.

GUlielmus Cumberlandiæ Dux, frater tuus
charissimus, hodie finem ponet versio*ni*
Anglicæ Sexti Rifi: Si tibi placet, tu potes
legere hanc brevissimam & elegantissimam histo-
riam populi Romani a principio usque ad finem.
Vale.

E P I S T . VII.

EGO rogo te submisse & vehementer, ut
commendes Domino Regi atque Reginæ
Gulielmum Ducem, quia hodie non fuit diligens,
sed ipsa diligentia. Expedivit magnum pensum
B 2 & utile;

& utile ; totum enim librum historicum vertit in
linguam vernaculam : & si recte judico, justum
est habeat aurum & argentum pro laboribus suis.

Vale.

E P I S T : VII.

EGO spero te daturam operam tuis studiis
toto pectore, quia crastina die ibis venatum
cum Domino Rege & Regina ; & tu bene nosti
quod expedire debes pensum duplex, alioquin ego
te conveniam bene mane hora octava matutina.

Vale.

E P I S T : IX.

TU vitam agis felicissimam, videbis enim cur-
sum equestrem. Ego cogor manere domi,
quoniam non est mihi equus neque currus : &
ambulare non possum, quia vehementer pluit.

Vale.

E P I S T .

E P I S T . I X .

AUdivi heri a Domina H. te acturam Tragoediam de morte Catonis, qui sibi intulit violentas manus: die mihi queso, si hoc verum est; quia valde vobis esse spectator hujus actus, ut sit mihi materia nova laudandi Mariam Principem. Vale.

.VIX .T 2193

E P I S T . X I .

GRATULOR tibi, gratulor mihi, gratulor omnibus nobis, quoniam fuisti hodie mane tui juris ante horam undecimam, & habuisti potestatem ludendi per duas horas continuas. Tu bene vides fructus dulces diligentiae tuæ. Vale.

E P I S T . XII .

UTINAM repetas diligenter tuum pensum sine titubatione, alioquin debes de novo legere, quod tibi non erit gratum. Ego serio loquor, non per jocum. Vale.

.VIX .T 2193

B 3

E P I S T .

E P I S T . XIII.

BAlæna est princeps piscium, & regnat in mari, & nemo audet illi resistere. Aquila regnat in aëre, & est princeps avium. Denique, Leo, est rex omnium quadrupedum, & imperat bestiis terræ. Vale.

E P I S T . XIV.

DIC quæso quid velis ad prandium: si amas pisces; dabo salmonem, carpionem, truttam & anguillam. Si autem amas aves; habebis parvam gallinam bene coctam, & duas perdices. Vale.

E P I S T . XV.

SI tua serenitas Regia vult ludere, & esse sui juris die Saturni; tu debes studere vehementer, & expedire pensum duplex: hoc est præceptum expressum Domini Regis, atque Dominae Reginæ. Ego te moneo ut abstineas a tuis nugis: non jocor, sed amice & serio loquor. Vale.

E P I S T .

E P I S T . XVI.

Audio te bene dedisse operam studiis sub duc-
tu Domini P. qui vehementer te laudat,
& admiratur tuam diligentiam : ego spero quod
toto tuo pectore dabis quoque operam studiis La-
tinis.

E P I S T . XVII.

REM miram habeo tibi dicendam : Celsissi-
ma Louisa, soror tua, optime dedit hodie
operam studiis, & promptissime numeravit La-
tine ab uno usque ad centum, sine minima titu-
batione. Rogo te, laudato eam apud Reginam ;
& mihi gratum facies, ut nihil gratius esse possit.
Vale.

E P I S T . XVIII.

EST voluntas potentissimi Regis Magnæ
Britanniæ, ut Maria Princeps, cum forore
Louisa & Gulielmo Duce, prætent pensum du-
plex ; ideoque ad te scribo non unam epistolam
sed duas : & post meridiem habebis quoque binas

literas ; alioquin cras tibi nullus dies festus est sperandus, nulla potestas ludendi. Vale.

E P I S T . XIX.

TUA Serenitas non amat literas Latinas, quia nolебas hodie mane legere meas epistolās, quamvis essent faciles atque breves. Rogo tuam Altitudinem, ut sis exemplar modestiæ, & diligentia, alioquin non plus ad te scribam. Vale.

E P I S T . XX.

LEGI epistolam tuam Latinam bis, ter, quater, quinquies, & de novo legam millies, quia est dulcior saccharo & melle, & meo palato grata. Stylus tuus est clarus & facilis, non obscurus nec perplexus. Vale.

E P I S T . XXI.

EGO novi te esse divitem, ac habere aurum & argentum, & multas res pretiosas in tua possessione. Tu, optima Domina, bene nosti, me esse pauperem : rogo te, da mihi mille aureos, & laudabo te toto meo pectore.

E P I S T .

E P I S T . XXII.

EST puella nobilis in hac domo, quæ potest loqui Gallice, Germanice & Latine: rogo te, optima Maria, dic mibi, quomodo vocatur hæc egregia virgo, & gratias agam tibi maximas. Vale.

E P I S T . XXIII.

IGnavi amant diem festum; sed tu non es ignava, sed diligens & studiosa; ergo non vis habere diem festum. Frater tuus aliquando est ignavus, & sine dubio amat diem festum. Vale.

E P I S T . XXIV.

HERI nolebas studere, ludebas, nugabaris, & saltabas toto pectore, quod mihi fuit valde ingratum: serio loquor, non possum tuam Altitudinem laudare, quia hic modus agendi non est laudabilis. Vale.

E P I S T . XXV.

Si judicas me esse bonum coquum, te mones
ut cœna tua sit modica; ede duas alas alaudæ
cum frustulo panis, & bibe poculum aquæ lim-
pidæ; tum compone te in lecto, & dormito ad
horam septimam matutinam: si hæc cœna tibi
placet, erit mihi gratum. Vale.

E P I S T . XXVI.

Serenissimus Gulielmus, frater tuus charissi-
mus, vertit historiam Romanam Sexti Rufi
in linguam Anglicam, quam proposuit dedicare
clarissimo tuo nomini, ut sit monumentum fra-
terni amoris erga te maximum. Vale.

E P I S T . XXVII.

SÆPE loqueris de legendis Corderii dialogis,
laudo tuum propositum: Corderius est certe
liber optimus. Post septimanas tres leges hunc
libellum a principio usque ad finem. Vale.

E P I S T .

E P I S T. XXVIII.

EGO spero te non ivisse venatum die Satur-
ni, quia pluebat vehementer atque dense ;
& audio equos titubasse & excussisse suos equites
in terram. Quæso tuam Serenitatem, dic mihi
amice, si hæc sunt vera necne ? Vale.

E P I S T. XXIX.

CElfissimus Gulielmus, frater tuus charissi-
mus, dedit mihi dono uvas dulcissimi sapo-
ris : quæso te, da tu quoque racemos duos Præ-
ceptoris tuo, qui scribit ad te Latinas epistolas bis
de die. Vale.

E P I S T. XXX.

PER brevitatem temporis non possum ad te
scribere prolixas epistolas ; sed verbum sat-
sapienti. Quæso te, verte in linguam Anglicam
has brevissimas epistolas, & eris tui juris ante ho-
ram duodecimam. Vale.

E P I S T.

F P I S T. XXXI.

QUomodo res tuæ procedunt? Dic mihi si
amas linguam Latinam? si tibi placet, pro-
ponam tibi quæstiones sex:

1. **Quis creavit mundum?**
2. **Ex qua materia creavit Deus mundum?**
3. **Quot sunt elementa?**
4. **Quando splendet sol?**
5. **Quando splendet luna?**
6. **Quot sunt planetæ?**

Optima Maria, si potes has lineas explicare,
eris tui juris, & non plus studebis hoc tempore.
Vale.

E P I S T. XXXII.

Aliquis mihi dixit, charissimam sororem tuam
Carolinam laborare pedibus ex titubatione,
cum ambularet foras. Quæso te, dic mihi, quo-
modo valet? & cave tibi ne titubes currendo im-
modice. Vale.

E P I S T . XXXIII.

CAndide atque submisso dicam tibi, quid de tua Serenitate judicem, nisi fallor, fatigata es legendo epistolas meas : quod si hoc est verum, ego quoque ero fatigatus scribendo : & necessarium est, ut convertas mentem tuam ad explicandos Corderii dialogos. Vale.

E P I S T . XXXIV.

TU prodis foras quotidie hora septima matutina cum charissima sorore Louisa, & redis domum hora octava ad studia promovenda : hoc modo tu curas prudenter & sanitatem corporis & culturam bonae mentis.. Vale.

E P I S T . XXXV.

Promisisti iterum atque iterum laudare forrem Louisam toto tuo pectore coram Rege & Regina, quia pergit bene agendo : sed quid hoc sibi vult? tua Serenitas non stat promissus ; debes eam laudare sine mora, alioquin ego te non laudabo. Vale.

E P I S T .

E P I S T . XXXVI.

NON possum hodie ad tuam Altitudinem scribere prolixam epistolam propter brevitatem temporis: ideoque cura diligenter tuam valetudinem, & pergit bene agendo. Vale.

E P I S T . XXXVII.

PRecor Deum Optimum Maximum, ut dies craftinus non sit pluviosus, sed serenus, ut tua Serenitas prodeat foras in curru, cum Domina Regina & sororibus tuis, ad capiendum magnum cervum, qui pedibus est celer, sed canes multo celeriores. Vale.

E P I S T . XXXVIII.

SOL in celo splendet de die, luna splendet de nocte: sed tu doctissima Maria ornamentum fœminini generis, splendes de die & de nocte, in modestia, bonitate, prudentia, & aliis virtutibus innumeris. Vale.

17042

E P I S T .

E P I S T . XXXIX.

SALVE Optima Maria Princeps ; profint
tibi tres pastus de die : jentaculum, prandiu-
m, & cœna ; & tibi precor mentem sanam in
corpore fano ! Vale.

E P I S T . XL.

EST elegantissima Domina in hoc palatio,
quæ non habet octo annos, quem totus po-
pulus amat & admiratur : non est bona, sed bo-
nitas ; non diligens, sed ipsa diligentia. Vale.

E P I S T . XLI.

TUA Serenitas omnia novit, que geruntur
in hac aula ; rogo te, dic mihi, an aditum
habuerit legatus potentissimi Regis Prussiæ hodie
conveniendi clementissimum Dominum & Regem
nostrum ? si vis monere me, utrum hoc verum sit
necne ; gratum mihi facies, ut nihil gratius esse
possit. Vale.

E P I S T .

E P I S T . XLII.

Si memorizæ mandaveris orationem quam Dominus Jesus docuit discipulos suos, eris hoc tempore matutino tui juris. Pensum est valde modicum, quia eam memoriter Gallice bene retines, necnon Anglice; & justum est, ut Latine quoque ediscas hanc divinam precandi formulam. Vale.

E P I S T . XLIII.

EGO testis sum tuæ diligentiae in promovendis tuis studiis, quoniam heri post meridiem scripsisti elegantissimæ orationem Dominicam Latine. Quæso te, serenissima Princeps, scribe de novo exemplar unum; & mihi gratum facies. Vale.

E P I S T . XLIV.

ROGO te, charissima Maria, abstine ab omni ludo & nugis, & esto exemplar industriae & bonæ indolis; quia foror tua natum

minima

minima te imitatur in rebus omnibus. Si tu ludis, illa ludit; si tu nugaris, illa nugatur; si tu es modesta, illa erit modesta. Vale.

E P I S T. XLV.

OMNIS populus affirmat Regem atque Reginam brevi tempore ituros esse Richmondam, & ibidem mansuros per tres septimanas. Si hoc verum est, ego ambulabo tecum in horto tempore matutino, si tibi erit gratum, quia valde amo ambulationem matutinam. Vale.

E P I S T. XLVI.

TU debes expedire magnum pensum, quia tuum nomen est illustrissimum in republica literaria, & ubique habes buccinatores tuæ laudis. Soror Louisa est adhuc parvula, pensum parvum ei sufficit. Vale.

E P I S T . XLVII;

OMnia promissa sunt præstanta ; hodie mane
promisi tuæ Altitudini epistolas duas ; ego
præsto quod promisi ; Ideoque sum vir bonæ
fidei, quia sto meis promissis. Sta tu quoque tuis,
optima Maria, & ero buccinator laudum tuarum.
Vale.

E P I S T . XLVIII,

Multa tibi debeo, diligens fuiisti hodie mane
& benigna ; perge, te quæso, bene agen-
do, quia plura tibi debere volo. Ignavis pueris
atque puellis ego nihil debere volo, quia natura
sum laboriosus, & non amo fucos atque fungos.
Vale.

E P I S T . XLIX.

Dominus Dux, frater tuus serenissimus (cel-
sissimus) hodie mane capiebat magnum
piscem duos pedes longum, quem dono dedit
charissimæ suæ sorori Ameliæ in prandium ; vidi
eum vivum & in corbe ludentem. Vale.

E P I S T .

E P I S T . I . L .

NISI tu repetas duas paginas, non habebis diem festum; non habebis bonum ientaculum, neque prandium, neque coenam, neque potestatam iudendi. Sed si bene des operam studiis, habebis aurum & argentum, & te iudicabunt semper. **Vale.**

E P I S T . L I .

HÆC pluvia est grata omnibus, quia pulvis est molestus oculis, neque Dominus Rex audet ire venatum, ne titubent equi propter terræ siccitatem. Sed tu Serenissima Domina sine dubio semper amas tempus festum. **Vale.**

E P I S T . L I I .

PER tres dies continuos ludis, venaris, cursus equorum spectas, uno verbo, nihil agis in studio bonarum literarum: si hoc modo pergis, non facile addisces linguam Latinam. **Vale.**

E P I S T . L III .

HERI post meridiem tu agebas comœdiam in hoc cubiculo, tenentem pedum in manu dextra, acsi esse custos ovium; soror Louisa eandem agebat personam; Cumberlandæ Dux erat cursor; & virgo aliqua, quam ego non novi, erat vestita vestibus albis, acsi esset sacerdos aut spectrum. Vale.

ILLUSTRISSIMO

ILLUSTRISSIMO atque SERENISSIMO

U. T. 2193

Principi GULIELMO,

Duci de CUMBERLAND.

J. T. PHILLIPPS, S. D.

E P I S T . I.

VEHEMENTER a me petebas, Principum optime, ut per literas te docerem, *Quid est Sapere?* Hodie honestissimo tuo desiderio satisfaciam libenter; ante omnia discute somnum bene mane, indu te eleganter, lava

U. T. 2193

C 3

manus

manus & faciem aqua limpida ; flexis genibus
precare Deum Optimum Maximum, ut sospitet
Dominum Regem, atque clementissimam Regi-
nam, & benedicat studiis tuis omnibus. Hac
officia viri boni si præstiteris indefinenter, vere
sapiens. Vale. Die vigesimo octavo. Novemb.

1727. *opus sermone omnibus*

E P I S T . II.

Literas meas fuisse tibi gratas, gaudeo ex
animo ; ideoque quæstioni tuæ de Sermone
Brutum, profecto satis curiose, pacemissimis re-
spondebo. Omnia Bruta edunt sonum aliquem
naturalem, in omni regione eundem. Agnus
balat ~~Be, be, be~~, Lupus in Gallia atque Ger-
mania, ululat Lu, lu, lu. Sed aliquæ aves
imitantur vocem humanam, ut Psittacus, atque
Corvus, qui satis distincte loquuntur Gallice,
Germanice, atque Græce, si habeant doctos Præ-
ceptores. Vale, & da operam linguae Latinæ.
Et si me amas, cura ut valeas, o Diu 30 No-
vemb. 1727.

lib. secundo eius ; intermedio miscellat orationibus
et versiculis et auctoribus, intermisso perinde modis

E P I S T .

E P I S T . III.

HÆC Machina pulcherrima, quam habes
ob oculos ; Cœlum cum suo ornatū ; Aer
cum suis incolis, quæ volant sursum deorsum ;
Terra vestita herbis, arboribus, & animalibus
omnis generis ; creatā fuit ab Artifice sapientissi-
mo, spatio fex dierum : Qui adhuc gubernat &
conservat omnia, alioquin omnis Creatura rediret
in nihilum, unde fuit producta ; quod si consi-
deres sæpe cum animo tuo (charissime Princeps)
coleres modestiam & pietatem, & omnibus nuz-
gis valediceres sine mora, quod ut facias, Deum
nocte dieque precor. Vale. Die primo Decemb.

1727.

E P I S T . IV.

DE natura Dei Optimi Maximi, & creati-
one omnium rerum, nuper scripsi : Exa-
minabimus hodie, si tibi placet, quatuor Ele-
menta, cum suis incolis, mare nutrit pisces,
quorum Rex est Balæna ; in aere regnat Aquila,
avis rapacissima ; terra est diversorum omnium

animalium, quibus præest Homo, qui ea gubernat pro suo libitu. Has paucas lineas, si Anglice vel Germanice ad amissim interpreteris, eris Dux charissime, plusquam dimidium animæ meæ, Vale. Die 20 Decemb. 1727.

E P I S T. V.

Ignis est ex numero Elementorum, attamen nullum animal potest in eo vivere; quod attinet enim Salamandram, quam aliqui affirmant vivere in igne, credo esse meram fabulam. Ignis excitatur beneficio chalybis & filicis, cuius scintilla minima aliquando causa est maximi incendii, quod multas domos splendidas reducit in cineres, Vale. Die 30 Decemb. 1727.

E P I S T. VI.

MOnui te heri, Serenissime Princeps, Ignem Elementum esse sterile, & nullas habere incolas, nihilo minus tamen est causa vitæ, non tantum in quadrupedibus, & avibus cœli, sed etiam in vermicibus terræ; præterea neque gramen cresceret in campis, neque, ulla arbor ferret

ferret fructus, sine calore ignis; uno verbo, quicquid vides tuis oculis, sine beneficio ignis, mutaretur in glaciem durissimam. Jubeas rogo ancillam tuam, ut accendat splendidum ignem bene mane, quod mihi homini seni ita gratum erit, ut nihil gratius esse possit. Vale. Die 4 Decemb. 1727.

E P I S T . VII.

IN duabus epistolis heri atque nudiustertius ad te, Charissime Discipule, datis, satis ni fallor scripsi de natura atque indole ignis: Hoc tempore scias velim, Fumum esse humorem aqueum ligni, vel carbonis, qui ascendit in altum, & postea dissipatur in aerem; & si qua particula hujus fumi adhæreat camino, vocatur Fuligo, qui si inflammetur, tota domus comburitur; ideoque habemus parvos pueros, qui bis in anno purgant nostros caminos, ne quid accidat infortunii; & in summitate domus, canunt alta voce, magna alacritate animi, Sweep, Sweep. Vale. Die 5 Decemb. 1727.

E P I S T .

E P I S T . VIII.

Q U A M primum te cognoveram, satis videbam esse tibi magnum ingenii acumen, & te natum non ad colendas nugas, ut alii pueri nostri temporis, sed ad tractandas bonas literas. Proposuisti mihi heri, Princeps Optime, quæstionem satis curiosam, sed difficilem explicatu, Exempli gratia, a me petebas, si qua res redigitur in nihilum ? respondebo tibi, verbis quam potero paucissimis : Materia est immutabilis, & semper eadem, sed varias, & quotidie induit novas formas ; ut, pluvia si parum gelata, fit nix ; si magis, fit grando ; si vero maxime fuerit gelata, fit glacies ; & tamen semper est aqua. Ita tu, sive sis nudus, sive indutus tunica nigra vel rubra, semper Gulielmus es Cumberlandiæ Dux, mihi sub omnibus modis maxime charus. Vale. Die

6 Decemb. 1727.

E P I S T . IX.

A PUD me stat nullum prætermittere diem quin ad te scribam epistolam sermone Latino ;

tino; ut velis nolis, tu recte intelligas me quotidie intendere animum meum, ad promovenda tua studia quantum possum maxime: Quamvis bene novi. Ine frustra laborare, nisi tu quoque Princeps eruditissime, tua praestes officia. Quamobrem esto bono animo, perge per montes altos, vallès profundas, campos planos, & opacas silvas; en adsum dux itineris, donec pervenias ad hortos pulchros, ubi carpes manu tua flores atque fructus Arboris Scientiæ. Feliciter vale. Die septimo Decemb.

1727.

E P I S T . X.

VArias ad te dedi Epistolas de natura quatuor Elementorum. Jam ordo requirit, ut aliquid scribamus de metallis & lapidibus pretiosis, qui nascuntur in sinu terræ, & quos homines inde effodiunt magno labore suo; sed ante omnia loquamur de Auro, omnium Metallorum gravissimo; quod semper est charum, quia rarum. Ideoque valde abs te peto, Discipulorum optime, da mihi dono mille aureos: Quod si feceris; factum (sine dubio) gratum mihi facies, ut nihil gratius

gratius esse possit. Vale feliciter. Die 8. Decemb. 1727.

E P I S T. XI.

CUM essem Richmondæ, non per jocum, sed saepe dicebas serio; quemadmodum magnes trahit ferrum, eodem modo studia literarum trahunt animum meum: Deus Optimus Maximus te servet, & sospitet per multos annos, in hoc optimo tuo proposito; ut tu ipse Dux Serenissime, instar magnetis, trahas ad te, non tantum oculos, sed animos quoque omnis populi Britannici: Ideoque peramanter abs te peto, ut semines in animo tuo candido, omnis virtutis semina, quæ crescent denique in magnam arborem, ferentem aurea poma; modestiam scilicet, & pietatem, quam ut feras in magna copia, Deum vehementer oro & veneror. Vale. Die nono Decemb. 1727.

E P I S T. XII.

SÆPE te moneo & hortor, ut tibi caveas ab adulatoribus, qui affectibus animi tui inserviunt,

viunt, sed dignitatem famæ tute plane negligunt. Ideoque ne mihi irascaris quæso, si epistola mea fit aliquando aspera & vehemens, dissuadendo te ab omni procacitatis genere; quia meum officium est adhibere remedium morbis animi, quemadmodum boni medici curare student varios morbos humani corporis. Ego Deum precor omni tempore matutino, ut det tibi mentem sanam in corpore sano. Felicissime vale. (Die decimo Decemb. 1727.)

E P I S T . XIII.

Hodie mane in somno fui turbatus; habui enim ob-oculos, parvum puerum formæ prosector elegantissimæ, bene vestitum, stantem inter duas foeminas, quarum impudens & petulans una, obtulit ei voluptates vanas, atque nugas omnis generis, easque proposuit ei proximo bono. Altera vero matrona erat placida satis, atque modesta; promittebat ei famam immortalem, & amorem omnis populi Britannici, felicitatem veram magni Principis. Tum egregius ille puer, ægre ferens petulantiam istius foeminae nullius frugis, abi inquit in malam rem,

cum

cum tua adulazione & [malis] fraudibus : Quæsoste, interpretare hoc somnium meum, & magnum tibi debebo beneficium. Vale. Die undecimo Decemb. 1727.

E P I S T . XIV.

Brevissimas hoc tempore ad te (Princeps illustrissime) scribo literas, quia Morpheus & sua filia Ignavia clauerunt meos oculos, & detinuerunt me in lecto ad horam usque octavam ; sed crastina die discutiam somnum hora sexta matutina, & dabo ad te epistolam bene longam & prolixam, omni genere officii & benevolentiae plenam. Vale. Die duodecimo Decemb.

1727.

E P I S T . XV.

PRO elegantissimo libello, quem mihi dono dedisti, maximas ago tibi gratias : Summa etenim voluptate eum legi a capite ad calcem : Doctissime describit Coronationem Regis & Reginæ, multa profert de virtutibus serenissimarum Principum tuarum sororum ; sed & Fredericum,

Walliæ

Walliæ Principem, vocant spem Patriæ, & delicias humani generis ; & te quoque his verbis al loquitur, Salve Gulielme Magnæ Britanniae & Saxoniæ Stella clarissima. Vale. Die decimo tertio Decemb. 1727.

E P I S T. XVI.

Observavi jam per multos dies continuos, Librum Exodi valde esse difficultem, & nullo modo tibi gratum ; quamobrem præterimus secundam hujus libri partem, & aggrediamur Historiam Josuæ, quæ adeo est lectu jucunda ut nihil jucundius esse possit. Hic enim habemus transitum populi Israelis per fluvium Jordanem, mortem sacrilegi Achan, Jerichuntem cornuum sonitu destructam, & Hæ urbem per infidias captam, & combus tam flammis. Vale. Die decimo quarto Decemb.

1727.

E P I S T. XVII.

BENE nosti ex chartis geographicis, Prin ceps eruditissime, Arabiam esse sitam ad

mare

mare Rubrum, contiguam Aegypto per Isthmum Suez. In hac regione vixit Job Vir sanctissimus, cuius historiam tu adeo amas. Jethro quoque sapientissimus, qui obviam ivit Moysi egredienti ex Aegypto, erat hujus terrae incola: & ille princeps, quem heri vidimus in Aula Regis, est natione Arabs: Credo eum non esse valde divitem, et dicit procul dubio vitam tristem & acerbam in terris peregrinis, sine magna vi auri & argenti. Quod ad me attinet, mallem te docere linguam Latinam, quam possidere titulum Principis sine Principatu. Vale. Die decimo quinto Decemb. 1727.

E P I S T . XVIII.

EN habes epistolam meam responsoriam ad quæstionem tuam curiosum de natura Galli. Est avis pugnax & vigilans, qui tempore matutino, suo cantu, vocat agricultos ad labores. Sybarites vero, Græciæ populus ignavus, eum in odio habebant, ut ad horam nonam dormire possent. Sed velim scias, in tuo cubiculo te habere duos gallos, quorum unus dirigit manum dextram, alter tuos pedes.

Habes

Habes quoque, Dux clarissime, Gallam magnam
pretii, quæ formare studet tuum animum ad ho-
nestos mores. Hæc tua Gallæ plus valet quam
centum Galli. Vale. Die decimo sexto *Decem-
bribus. 1727.*

E P I S T . XIX.

Epistolam ad te heri, Principum optime, dedi
fatis longam, de cantu galli gallinacei ;
hodie ad te dabo aliquid literarum de Lusciniae
melodia, quæ omnium avium canit dulcissima
& nisi fallor, suavitate sue vocis superat omnes
cantatores, qui magna mercede conducti, clamant
in theatris nostris alta voce ha ! ha ! ha !
negligitur Philomela, quæ canit nocte diaque, in
campis & vallis, sine prece & sine pretio. Vale,
& Philomelam ames rogo. Die decimo septimo
Decemb. 1727.

E P F S T . XX.

Multa nudius tertius ad te scripsi de natura
& indole variorum animalium : sed nescio
quo fato, oblitus sum magni Elefantis ; qui
Part I. D est

est quasi imperator omnium quadrupedum ; potest enim gestare in suo dorso plusquam triginta viros, quemadmodum legibus in historia ; attenuat hoc maximum animal, non potest ferre porci grunnitum : eodem modo magni Principes ægre ferunt strepitum atque clamores. Vale, & esto semper placidus. Die decimo octavo Decemb.

1727.

E P I S T. XXI.

Mitto tibi Terentium gallico latinum, cum figuris satis lucidis ; utinam mihi liber esset elegantior, tecum profecto communicarem libenter. Observa diligenter personas omnes dramatis, & præcipue Phormionem, nebulonem maximum, qui bono seni verba dedit & impo-
suit turpiter. Tu interea, charissime Dux, ita gravissimè & modestissimè te gerito, ut omnes spectatores dicant, velint nolint, partes tuas te optime egisse. Vale. Die decimo nono Decemb.

1727.

E P I S T.

E P I S T . XXII.

IN illustrissima schola Westmonasteriensis, re-
creasti animum tuum sermonibus Terentii
poetæ, oculoꝝ elegantissimis actorum vestibus, &
aures tuas exhilarasti musica suavissima : dic ama-
bo, tota comœdia quomodo est peracta ? quis
bene, quis male, quis denique mediocriter se ges-
sit ? qui quæſo adfuerunt episcopi ? cum quibus
nobilibus viris habuisti colloquia, me doceas rogo.
Tu sine dubio, serenissime Princeps, superasti
spem atque expectationem omnis populi, pra-
bendo te speculum bonæ mentis, ut decebat Gu-
lielmum Cumberlandiæ Ducem. Feliciter vale.
Die vigesimo Decemb. 1727.

E P I S T . XXIII.

OVidii Metamorphoses splendissimis figuris
ornatæ, quas heri tibi dono obtulit bonus
ille senex, doctissimus dominus Phraser, est pro-
fecto liber adeo elegans, ut nihil elegantius esse
possit ; & apud me stat, cum dies fuerint longio-
res, legere tecum has jucundissimas Ovidii fabu-

las, adjungendo sensum moralem cuiusque fabulæ, quod multum contribuet (Deo dante) ad formandos mores tuos, & animum tuum tenurum ad virtutem. Vale feliciter. Die 21 Decemb. 1727.

E P I S T . XXIV.

Si Dominus noster rex Georgius secundus non esset valde clemens atque benignus, acutum fuisset de vita domini — quem propter homicidium ab eo commissum, judices damnaverant ad suspendi patibulum, cum amico, suo, domino — natione Scoto. Quamobrem vir sapiens debet in odio habere omnia iurgia, & animorum acerbitates, cogendo primos irarum impetus, & refrænando inordinatos affectus nostros, qui sicut equi feroceſ præcipitant homines in barathrum miserie. Vale & me amare pergas rogo. Die 22 Decemb. 1727.

E P I S T . XXV.

Gratulor tibi, gratulor Regi atque Reginæ; uno verbo, gratulor toti generi humano, feli-

felicissimum hunc diem natalem Jesu Christi ; qui nostram naturam libenter induit, & passus est mortem acerbissimam, ut redimeret nos miseros peccatores, a servitute Diaboli. Ille est semen muliebre promissum in paradiſo Evæ & Adamo, primis nostris parentibus, ad conterendum caput serpentis. **Officium meum est, charissime discipule, & tuum est quoque officium, imitari a prima tua juventute vitam piissimam dulcissimi Jesu.**

Vale. **Die 25 Decemb. 1727.**

E P I S T. XXVI.

Quemadmodum heri celebravimus nativitatem Jesu Christi, ita hodie ecclesia Christiana memoriam Stephani, viri sanctissimi, qui pro veritate religionis nostræ lapidatus fuit a Judæis; (omnium hominum qui fuerunt, qui sunt, vel unquam sunt futuri, longe peffimis.) Dulce est pro veritate & pro patria mori ; sic etenim viri boni acquirunt sibi famam immortalem. **Vale feliciter, semper ama veritatem, & cole religionem.**

Die 26. Decemb. 1727.

E P I S T . XXVII.

QUI nostro tempore scribunt ad magnos principes, maxima pars epistolæ consumitur in laudando bona corporis, formam pulcherrimam scilicet, & membrorum firmitatem; vel laudant bona fortunæ, ut sint tituli dignitatis, vel magna vis auri & argenti; sed, charissime Princeps, sic tu tibi persuadeas velim, bona corporis sunt incerta, bona fortunæ habent alas; ideoque author tibi sum, ut diligenter quæras bona animi, virtutem scilicet & scientiam, quæ nunquam te deserent, sed manent post funera, nomenque tuum reddent maxime charum seris nepotibus. Vale.

Die 27 Decemb. 1727.

E P I S T . XXVIII.

FAMA est vulgata in ore omnis populi, dominum regem creaturum Barones (anglice my Lords) quorum unus est illustrissimus de Compton, dominus ex antiquissima familia natus, qui per multos annos inservivit regibus Angliæ, tuto pectore; ideoque justum est, ut vir adeo bonus

bonus accipiat mercedem bonæ fidei. Quomodo autem creatio Ducum atque Baronum differat a creatione divina, vel productione alicujus rei ex nihilo, jamdudum nosti ex capite 1. Geneseos. Vale.

Die vigesimo octavo Decemb. 1727.

E P I S T. XXIX.

LE G I nudius quartus in novellis publicis, quid & quantum tu præstiteris in gratiam domini Palauret. Quomodo fratrem ejus liberaveris a tristissima servitute, & eum feceris caput liberum. Hæc profecto erat actio vere heroica, & juvete Cumberlandiæ Duce digna: amabo perge alacriter hac via recte, quæ ducit ad gloriam immortalem; adjuvando viros bonos, & co-lendo optima studia literarum. Vale.

Die 29 Decemb. 1727.

E P I S T. XXX.

Affirmatur in novellis publicis clementissimum regem paucos post menses profectum esse in Germaniam, & quod caput rei est, ducturum esse secum in Angliam serenissimum

Hydroericum Walliae Principem, fratrem tuum
charissimum; qui quam primum te yiderit, ruet
in collum tuum, & libabit tibi mille oscula; &
sicut uelis (charissime Gulielme Dux) gratum
facere optimo tuo fratri majori natu, colloquere
eum Latine, quia Germaniae principes reddunt
linguam Latinam sibi vernaculam. Die 30 De-
cemb. 1727.

EGI
EPIS T. XXXI.

Hodiernus die mensis Januarii, & anni novi
etiam primo, quisque mittit, aut accipit strenas.
Miris divites, latque nobiles, servis suis fidelissimis
dabunt res pretiosissimas; ex contrario pauperes
atque nullius fortunae homines offerunt principi-
bus dona parvi momenti, ad captandam gratiam.

Ego qui hoc tempore meliora non habeo, ad te
mitto (Dux eruditissime) strenas literarias, epis-
tolas scilicet meas, quas tu, jamdudum singulas
legisti libentissime, collectas in volumen. Ne
legas feras, Vale. Die 1 Jan. 1728.

EPIS T.

E P I S T . XXXII.

Gratulor tibi, gratulor mihi, gratulor omnibus bonis, prosperam valetudinem tuam restitutam : non ego etenim solus angebar animo, sed omnes erant valde tristes, cum intellegerent te ægrotasse per tres dies continuos : uxor mea, quæ te optime novit, amici omnes ; uno verbo, senes, vetulæ, pueri, puellæque, quæ obviam mihi venerunt, clamabant alta voce ; dic amabo, quomodo se habet. Gulielmus Dux ? nostra spes, & omnis virtutis speculum ; profecto si ille abibit ad plures, nos omnes quotquot sumus, descendemus in eandem cymbam Charontis, & cessabimus esse inter viuos. Vale & vive feliciter, ne moriantur multi boni. Die 2 Jan. 1727.

E P I S T . XXXIII.

PER duodecem annos continuos iter institui per omnes fere Europæ regiones, & colloquia habui cum multis viris illustrissimis, baronibus scilicet, comitibus, ducibus, principibus, episcopis, cardinalibus, nec non cum ipso pontifice

tifice Romano : sed, ut verum, fatear, nemo ho-
rum invitabat me ad compotationem infusionis
theæ, nisi optimus Gulielmus Cumberlandiæ
Dux ; cui infinitas & immortales habeo & ago
gratias. Vale. Die tertio Jan. 1727.

E P I S T . XXXIV.

Alexander Macedoniæ rex, Philippi filius,
habuit præceptorem Aristotelem, philoso-
phum magni nominis, quem jussit Alexander, ut
accurate & ad amissim, describeret naturam, vel
indolem, omnium piscium, avium atque quadru-
pedum ; nunc & ego, Princeps serenissime (doc-
trina æmule Alexandri) cum valde ames rerum
naturalium historiam, quotidie aliquid literarum
de virtute atque vitio alicujus animalculi, ad te
per meum tabellarium mittam diligenter. Vale,
4 Jan. 1727.

E P I S T . XXXV.

IN mandatis mihi dedisti, ut naturam ranarum
describerem ; & cum meum est officium mo-
rem tibi gerere (celsissime Princeps) in omnibus
rebus

rebus liticis : rem ipsam sic habeto. Rana animal aquatile & terrestre, coaxans magno strepitu, præcipue tempore aestivo, in fossis atque stagnis. Hieme non invenies ranas, quia necantur frigore. Magna olim fuit pugna inter ranam & murem ; sed milvius, avis rapax, laceravit ambos bellatores, quemadmodum scriptum reliquit Æsopus in suis Fabulis. Vale. Die 6 Jan. 172 $\frac{1}{2}$.

E P I S T. XXXVI.

AUdivi post prosperam yaletudinem restitutam, te heri prima vice prodiisse in publicum, & manu tua duxisse clementissimum reginam in magno hominum conventu, qui omnes gaudebant quam maxime te bene valere : hac nocte forsitan tu choreas duces, quia omnibus est notum te ad numeros satis commode saltare. Die septimo Jan. 172 $\frac{1}{2}$.

E P I S T. XXXVII.

ILlustrissima domina Tipping nullo modo est adulatrix, neque inservit animi tui affectibus, mittendo

mittendo tibi reculas parvi momenti, nugas scilicet inanes, quæ tantum simulis vel trimulis gratae esse possunt; sed tibi dono dedit naviculam bellicam, cum toto suo ornatu, quæ te menabit quotidie, ut incipias notitiam habere de re nautica, quia suo tempore futurus es archithalassius totius Anglie, ad superanda omnia monstra marina, piratas scilicet, & omnes alios hostes populi Britannici. Vale. Die 8 Jan. 1727.

E P I S T. XXXVIII.

CUM heri laborares exquisitissimis illis auri-
um doloribus, profecto adeo dolebam tuam
vicem, ut dolores tuos, si id fieri poterat, in aures
meas transtulisset libentissime; sed quod penes
me est, faciam sine ulla exceptione loci vel tem-
poris, precabor scilicet Deum O. M. ut in fu-
turum pellat longissime a tua Altitudine, morbos
atque dolores omnis generis. Vale. Die nono
Jan. 1727.

E P I S T.

E P I S T. XXXIX.

PEcuniam quam mihi heri tradidisti, nescio quo
malo fato, oblitus sum tibi (Princeps illustris-
sime) reddere; sed cum essem in vivario, in sac-
cum immittendo manum meam, sentiebam ibi-
dem esse aerarium tuum; quamobrem festinabam
ad aulam, ut restituerem tibi tuos nummos, ut
eos hoc tempore festivo, distribuas inter tuos
servos & ancillas, pro strena, ut tibi omnes be-
nedicant, & serviant alacrius. Vale: Die decimo
Jan. 1727.

E P I S T . XL.

NON ita pridem somnium meum interpretatus es dextre & docte satis, ideoque abs te peto, dic sodes, quid sibi vult somnium hoc, quod somniavi hodie, hora quinta matutina? vidi scilicet puerum bonae formae, & egregie vestitum; attamen ludibundum satis, & nugarium maximum, quod cum viderit hujus pueri pater (qui erat vir plane optimus) exuit filium suum, ipsis vestibus pretiosis, & eas dono dedit pueri

puero pauperi & modesto, qui colebat virtutem
& bonas literas. Vale. Die 11 Jan. 172 $\frac{1}{2}$.

E P I S T. XLI.

AUdivi a multis clementissimam Reginam, plurimis nobilibus viris comitatam, in viario heri ambulasse, per duas horas continuas; miror profecto te hoc tempore sereno nunquam prodire foras, quia moderata ambulatio multum conductit sanitati corporis & animi. Vale. Die 12 Jan. 172 $\frac{1}{2}$.

E P I S T. XLII.

Heri tempore matutino vidi Regem nostrum potentissimum, cum serenissima Regina pententem ecclesiam, sed te nunquam vidi. Ideoque magno pere scire a te velim, quam petis ecclesiam? Anglicam, Gallicam, Germanicam, vel plane nullam? forsan etenim colis Deum in tuo cubiculo. Quicquid sit, mihi satis persuadeo, te ludendo & garriendo, non consumere uliam diem dominicam. Vale. Die 13 Jan. 172 $\frac{1}{2}$.

E P I S T.

E P I S T . XLIII.

SEmel atque iterum te monui (Princeps celsissime) hominem vocari Microcosmum, vel parvum mundum ; quia nihil est in mundo magno, quod non invenias in tuo corpore ; saxa etenim referunt ossa, capilli grāmen, aquā sanguinem, flumina venas & arterias, magna tūsis terrae motum : & quemadmodum animus regnat in humano corpore, sic Deus O. M. diriget universam machinam quam habes ante oculos, terram scilicet, & cōlum, cum septem planetis, & omnibus stellis fixis. Vale Die 15 Jan. 1727.

E P I S T . XLIV.

Observavi jamdudum, te vehementer ambire notitiam corporis humani ; verbis paucissimis sic habeto rem totam : est pulcherrimum ædificium, duobus columnis sustentatum ; quas Latine vocamus pedes. Dividitur in tria cubicula vel contignationes tres, quorum supremum est cranium, in quo est cerebrum : medium est pectus,

pectus, quod cor continet atque pulmones. In infimo cubiculo est jecur & ventriculus, ubi quoque sunt intestina (vulgo guts.) Vale. Die 17
Jan. 1728.

E P I S T . XLV.

HERI satis bene intellexi, te magno affectum esse gaudio, cum meam epistolam de partibus humani corporis perlegeres. Sed scias velim (Principium optime) corpus nullius esse pretii, si id comparaveris cum animo immortali: ideoque apud me stat (Deo dante) ob oculos tuos ponere naturam humanae mentis, cum variis ejus affectibus; quam doctrinam si recte comprehendere possis, tu statim incipies noscere te ipsum; quæ profecto notitia omnium studiorum est finis ultimus. Vale. Die 18
Jan. 1728.

E P I S T . XLVI.

COrpus humanum, etiamsi mira arte sit fabricatum a sapientissimo Artifice, qui crevit mundum; attamen nihil aliud est quam animæ

animæ domicilium. Et quemadmodum rex pluris æstimatur quam ullum splendidissimum palatium, gladius quam vagina, gemma quam capsula; ita anima tua pluris est pretii, quam tuum corpusculum. Quod si verum est (crede mihi, verum est, charissime Dux, quam quod verissimum) tu debes magis ambire ornamenta animæ tuæ, quam cibos delicatos pro ventriculo, vel pro humeris vestimenta ferica. Vale. Die 19 Jan.

172⁷.

E P I S T . XLVII.

ARS longa est atque difficilis, sed nostra vita valde brevis, quæ dividitur in varias partes, scilicet infantiam, pueritiam, adolescentiam, juventutem, ætatem virilem, senectutem, & vitam denique decrepitam; cum homines repuerascunt, loquentes & garrientes quicquid in buccam vennit; & quia non possunt incedere recto statu corporis, utuntur baculo. Ideoque si vita est adeo brevis, da operam tuis studiis, quia hora ruit sensim sine sensu. Vale. Die 20 Jan.

172⁷.

Part I,

E

E P I S T .

E P I S T . XLVIII.

Nudiustertius me menuisti, serenissimum atque potentissimum Beruffus Regem, fere ad cineres fuisse erematum, in urbe Drestæ. Hodie festa fama publica, Hispaniarum Regem abiisse ad plures, & reliquie sceptrum atque coronam filio suo, Asturie Principi; quod si verum sit, non est quod timeamus bella horrida; sed studia literarum, atque omnes ingenuæ artes florebunt per totam Europam. Vale. Die 21 Jan. 172⁷.

E P I S T . XLIX.

A DEO benigne atque clementer me tractasti hesterno die post meridiem, atque diligens fuisti in persequendis tuis studiis, ut animum meum magna voluptate recreaveris; & quod caput rei est, liberasti me a pessima mea tussi; uno verbo, si hoc pœde pergas, vergendo quotidie in melius, inferies tuis studiis, famæ tuæ, & vitam meam reddes longiorem, atque suaviorem; quod si facies, gratum erit mihi ut nihil gratius esse pos sit. Vale. Die 22 Jan. 172⁷.

E P I S T .

E P I S T . L.

Hodierna die Rex noster dicitur diffidens, magno hominum concurso, ingrediens se Domum Parlamenti, ubi venientibus dabit depositionem populi Britannie, eligendi electionem; sedebit in throno suo, & in capite habebit coronam gubernatrix ornatam, quemadmodum vidisti (seruissime Princeps) die coronacionis ante meos tres. Vale. Die 23 Jan. 1727.

E P I S T . LI.

Septimana superiora, multos atque prolixos habuimus sermones de figuris hominum bicinctum, tricipitum, labeculum, atque leripedum; sed valde desiderabas, ut patrofissimis verbis te donarem, quid est monstrum, quid gigas, quid demus manus? Respondeo; quod abit a forma ordinaria, vocatur monstrum; quod major est debito, vocatur gigas; & quod minus est debito, vocatur manus. Vale. Die 24 Jan. 1727.

E P I S T . L I I .

Satisfeci tibi, quam optime poteram, de gigantibus atque nanis in epistola mea ad te, inclyte Dux, heri data; hodie repetam tibi, quid super legi de Austriae Principibus; qui, si fides sit adhibenda historicis, omnes ad unum sunt labentes. Ego ipse Carolum sextum Germaniae imperatorem saepius vidi, & si tua Celsitudo mihi velit credere, est revera labeo. Vale. Die 25 Jan. 1727.

E P I S T . L I I I .

HERI, recuperandæ sanitatis causa, ambulavi ad oppidum vulgo Kensington, ubi cum amico prandebam in hospitio publico; tum hora secunda reverti in urbem, ut te, Dux serenissime, convenirem hora quarta: scias velim, omnes incolas ejus vici te magnopere amare, & me rogasse, qui valeres & quando eos effes revisurus? Vale. Die 26 Jan. 1727.

E P I S T . LIV.

Legisti, quemadmodum spero, elegantissimam orationem domini Regin ex folio, ad nobiles suos, atque deputatos populi Britannici, quā monet omnes ad pacem atque concordiam. Affirmat quoque, si Hispaniarum rex non vult inire fœdus amicitiae cum Anglis, magnum bellum ei sine mora esse inferendum. Vale. Die 27 Jan.

1727. R. Cambodiana. Ita sub quā ex iori cuspide exstincta. Supponit ei. I. Choculaia.

E P I S T . LV.

JAM tandem post multas septimanas, domina Smith, morum tuorum optima magistra, prosperam recuperavit valetudinem. Quæso te, Princeps optime, esto moriger ejus mandatis, ne de novo cadat in recidivam, quæ s̄epe pejor est morbo primario. Vale. Die 28 Jan. 1727.

E P I S T . LVI.

NOVI puerum nobilem, cui est egregia in-
doles, magnum acumen, & memoria plana
divina; perlegendō etenim paginam integrā ter-
vel quater, memoriter poterit repetere. Alterum
novi juvenem, adeo tardi ingenii, ut si vel prae-
lectionem milles legat, nihil retinere possit, ac
si esset cribrum pertusum. Tu, Dux inelyte,
quis horum culpandus sit vel puniendus, si non
satisfecerit suis preceptoribus, esto justus, judex;
& nihil tribue animi affectibus. Vale. Die 29
Jan. 1727.

E P I S T . LVII.

Hspani, Galli, Itali atque Germani, magno-
pere colunt vineas; regiones enim sunt ca-
lidæ, ideoque habent vinum in magna copia,
& parvo pretio. Sed insulæ Britannicæ sunt
magis frigidæ, ideoque non optimo successu co-
lunt vitem; quamobrem incolæ, pro vino habent
terrevitiam generosissimam, quam sæpe non modo
ad sanitatem corporis, animique alacritatem, sed
ad

ad ebrietatem usque bibunt. Vale. Die 30
Jan. 1727.

E P I S T . L V I I I .

VIR aliquis bonæ fidei me monuit, te, Dux
inlyte, instituturum convivium valde gaudi-
cidum, die tuo natali, decimo quinto scilicet
proximi mensis Aprilis, & invitaturum quan-
rimos convivas magni nominis, qui omnes futuri
sunt valde hilares, quia Cumberlandia Dux, eo
tempore (favente Deo) annum fuit aetatis octo-
vum incepturnus est; & quod jam posse satis bene
loqui linguis tres præter vernaculam. Vale si-
liciter. Die 31 Jan. 1727.

E P I S T . L I X .

EGO candidate profiteor, me non satisfecisse
Celsitudini fidei, de modo conficiendi lin-
tea atque pannos; ideoque auctor tibi sum, ut
quasi primiunt attingas annuntiis tuas aetatis deci-
mum, tu ipse oculis examines diligenter res ar-
tificiales; quæ multo facilius intelliguntur semel
atque iterum eas videndo, quam audiendo pro-

lixos sermones præceptorum, qui rarissime ipsi intelligunt artes mechanicas. Vale, & ignorantiae meæ ignoscos rogo. Die 1 Feb. 1727.

E P I S T . L X .

NON ita pridem alloquutus sum sartorem, ut ex subtilissimo panno (cujus specimen tu vidisti nudius tertius) conficiat mihi novas vestes, ad celebrandum diem natalem serenissimæ Reginæ, diem scilicet primum mensis Martii. Habebo quoque gladium capulo argenteo, pileum novum, capillitium novum, chirothecas novas, uno verbo, tantum non omnia erunt nova. Vale. Die 2 Feb. 1727.

E P I S T . L X I .

Obrium habui hodie mane sutorem optimæ notæ, qui consuturus est mihi calceos, ocreas, crepidas, atque perones; & nisi fama sit mendacissima, sutor meus non habet sibi similem, in tota urbe Londinensi: si tibi placet, parabit tibi calceos, & ostendet tibi suam subalam, modulos,

dulos, aliaque instrumenta sutoria. Vale. Die
tertio Feb. 172 $\frac{7}{8}$.

E P I S T . LXII.

ADAMUS OMNIUM MORTALIUM PARENTES, NULLAM
habuit domum, multo minus palatium; quia
istis temporibus, nullus erat faber lignarius, ne-
que murarius, qui ex lapidibus & lateribus ex-
trueret muros; sed vixit sub arborum ramis;
quia paradisus posita erat in regione temperata;
& ejus filii postea, in locis frigidis habitabant
speluncas; & tandem Adami nepotes ædificabant
sibi domos, atque agebant vitam sub tentoriis.
Vale. Die 4 Feb. 172 $\frac{7}{8}$.

E P I S T . LXIII.

NONDUM PER SEPTIMANAM UNAM, TU TE EXER-
CUISTI IN LUDO PLUMÆ VOLANTIS CUM RETICU-
LO, ATTAMEN EGREGIOS PROFECTO FECISTI PROGRESSUS;
SED, AMICE TE MONEO, UT TIBI CAVEAS, NE CURSITES
PLUS DEBITO UNA VICE, QUA HERI SATIS VIDEbam TE
EX LUDO FUISSE FATIGATUM; & UT VERUM FATEAR, EGO
IPSE

ipse nimio motu, vix poteram ludere diutius; adde-
eram fatigatus. Vale. Die 6 Feb. 1727.

E P I S T. LXIV.

SPonte tua promisisti, ad me dare literas Gal-
lice, manu tua conscriptas, easque ad do-
mum meam mittere per tabellarium; sed hac-
tenus frustra eas expectavi; quāmobrem valde
vereor, ne Altitudinis tuæ epistola sit intercepta
(quod Deus prohibeat) vel forsan tabellarius est
nequam & nullius fidei. Vale. Die 7 Feb.
1727.

E P I S T. LXV.

Audio te fuisse heri in urbe, cum serenissima
Regina nostra, ad videndas figuræ elegan-
ter in cera ductas, in quibus sine dubio vidisti
dominam de Shipton, quæ olim (si fides est ad-
hibenda famæ) erat foemina maxime celebris,
quæ, poterat prædicere res futuras; sed (me ju-
dice) erat anus loquax, quæ, more Pſittacorum,
loquebatur quicquid in buccam venit. Vale.
Die 8 Feb. 1727.

E P I S T.

E P I S T . L X V I .

EST in ore omnis populi, aliquem juvēnem
valde nobilem, male tractasse suam forōrem
patu minimam, quāmōbrem delatus fuit ad sum-
mum magistratum, atque parum abfuit quin con-
jiceretur in carcērem publicum; dic quæſo, si
quid audivisti de hoc negotio, quia valde vēlim
scire nomen istius pueri. Vale. Die 9 Feb.
1727.

E P I S T . L X V I I .

EPistolam tuam stilo Gallico scriptam, magna
animi alacritate, bis, ter, quater quinqüies
legi, & de novo eam incipio relegere, ut Deus
unus nōverit, quando finem facturus sum legendi,
adeo ejus lectio est mihi grata; si ſæpe ad me
ſcriperit Celsitudo tua, magno honore atque be-
neſicio me afficies, & tu ipſe ſcribendo disces ſcri-
bere; & orthographiam Gallicam magnopere
coles. Vale. Die 10 Feb. 1727.

E P I S T .

E P I S T . LXVIII.

Cincinni tui adeo eleganter sunt crispati, ut
vehementer velim me doceas, quis est ton-
sor tuus, qui quæso vocatur, & ubi habet domi-
ciliū? Quia procul dubio barbam rādere acuta
novacula optime novit, qui tam egregie artem
intelligit concinnandi atque demendi crines tuos.

Vale. Die 13 Feb. 172 $\frac{7}{8}$.

E P I S T . LXIX.

EN habes, discipulorum optime, historiam
valde tragicam, de Sacerdote Pontificio, qui
persuadere tentavit puero rustico Lutherano am-
plicti religionem Romanam; sed cum puer ei-
noluit morem gerere, sacerdos personavit Diabo-
lum, quem intrepide aggressus est juvenis magna
securi, & sub Diaboli forma, divisit caput sacer-
dotis in partes duas. Vale. Die 14 Feb. 172 $\frac{7}{8}$.

E P I S T .

E P I S T . LXX.

MOnui te heri per literas de duello inter servum rusticum, & sacerdotem ecclesiae Romanæ; qui induens formam Dæmonis, vitam suam stultissime pro morte mutavit: neque est alienum abs re nostra, ut hodie te certiorem faciam de pugna in meo horto pugnata inter duos Gallos, quorum unus erat pater, alter vero filius, & pater interfactus fuit a filio. Vale. Die 15 Feb. 1727.

E P I S T . LXXI.

HEsternò die, cum valedicerem Celsitudini tuæ, hora quinta me certiorem fecissa, te sine mora petiturum tragœdiam de morte Julii Cæsaris, qui occisus fuit in senatu, a Bruto aliisque senatoribus. Dic quæso, an hæc tragœdia magis palato tuo placeat, quam Terentii Comœdia, non Anglice, sed Latine pronuntiata a pueris scholæ Westmonasteriensis. Vale. Die 17 Feb. 1727.

E P I S T .

E P I S T . LXXII.

GAUDEO ex animo, me fugacibus meis, & de lana caprina literis, provocasse tandem suam Celsitudinem ad respondendum manu tua, stylo Gallico ; quia omnes amici mei atque inimici omnes, uno ore affirmant me esse hominem felicissimum, qui habeo commercium literarum cum inelyto (& quod caput rei est) cum doctissimo Gulielmo, Cumberlandiae Duce, qui multum superat omnes Principes suae aetatis, in omni doctrinarum genere. Vale. 18 Feb. 172⁷.

E P I S T . LXXIII.

REDDITÆ fuerunt mihi humanissimæ tux literæ, quibus nihil palato meo poterat esse dulcius vel gratius ; quod attinet ad Gallorum pugnam ad mortem usque pugnatam, sic se res habuit ; Gallinam in eodem horto nive candidiorē habui ; hæc discordia semina inter eos sparsit, quemadmodum olim pulcherrima Helena causa fuit belli Trojani. Et observes velim, serenissi-

me Princeps, omnia fere magna ab initio mundi
bella, a foeminiis mota fuisse. Vale. Die 19.
Feb. 1727.

E P I S T. LXXIV.

Marcus Tullius Cicero, cuius epistolas, tan-
ta cum laude & voluptate tua, interpretaris
diligenter bis de die, erat vir eloquentissimus,
qui poterat persuadere pro suo libitu, populo Ro-
mano; attamen fuit satis infelix, quia caput ei
amputavit Marcus Antonius. Vale. Die 20.
Feb. 1727.

E P I S T. LXXV.

Tu mirifice laudas Julium Cæsarem, & au-
da^rter affirmas, eum fuisse omnium impera-
torum longe maximum; contra, doctissima Do-
mina L. tollit Hannibalem supra fidera, atque
præfert eum Cæsari; hic etenim pestem belli ci-
vilis intulit in Italiam; ille vero defendebat bona-
fide, ad mortem usque, suos Carthaginienses.
Vale. Die 21 Feb. 1727.

E P I S T.

Quam diligenter et quanto studio, quicquid
et quodvis Vellit, sicut amicis suis.

E P I S T . LXXVI.

UT vere dicam, nihil mihi hodie in mentem venit, scriptio mea dignum; attamen mittere ad tuam Celsitudinem aliquid literarum necessarium esse judico, ut te reprovocem, atque lacerem ad rescribendum, quia literæ tuæ sunt mihi atque amicis meis omnibus, saccharo atque melle dulciores. Vale. Die 22 Feb. 1727.

E P I S T . LXXVII.

LEGI nudius tertius in novellis publicis, sorem tuam charissimam Ameliam (quæ per menses tres continuos adversa usq; est valetudine) jam tandem convalescere, & prodire foras ambulandi causa; utinam verus sit rumor, nam ea serenissima Princeps est specimen suavissimæ indolis, & maximum hujus temporis ornamentum. Vale. Die 23 Feb. 1727.

T 2192

E P I S T .

E P I S T . LXXVIII.

O ptime nosti nullum esse fœdus ineundum
sine consensu duorum : ego frustra labore,
atque ad ravim clamo, nisi tua Celsitudo ferio va-
le dicat omnibus tuis nugis, & intendat animum
tuum ad expediendas epistolas Ciceronis, ante
diem natalem clementissimæ Reginæ ; quod ut
facias (facies quemadmodum spero) iterum atque
iterum te submisse atque peramanter rogo. Vale.

Die 26 Feb. 1727.

E P I S T . LXXIX.

H E R I fartner meus, quemadmodum promisit
tradicit mihi vestimenta nova, die natali
induenda (si bene valeam.) Adeo sunt nitida
(crede mihi) ut nisi omnibus esset notum me
tuum esse paedagogum, forsan multi putarent me
esse aliquem magnæ notæ ; dic mihi quæso te,
quomodo incedes tu, isto die ? An rubris, cæ-
ruleis, flavis, vel diversicoloribus vestibus es
vestiendus ? Vale. Die 27 Feb. 1727.

Part I.

F

E P I S T .

E P I S T . LXXX.

Ninfinita tibi debeo beneficia, plura tamen Cel-
litudini tue debere velim; sed certiorum te
facio, nihil hoc tempore matutino petam, nisi id
quod nequaquam honeste mihi negare potes, si
fama tua *confusus*, rogaturus etenim te sum ite-
rum atque iterum, ut mentem intendas tuam,
quantum poteris maxime, ut recte interpres
epistolas tres *Marci Tullii Ciceronis*. Viale. Die
28 Feb. 172⁷.

E P I S T . LXXXI.

HIC mensis Martii dies primus, est meis gen-
tilibus Cambrobritannis, totius anni longe
felicissimus, quia summa animi alacritate cele-
brant hodie nativitatem Carolinæ nostræ, omnium
Reginarum sine dubio optimæ, & colunt memo-
riam quoque Sancti Davidis; qui porro viridi er-
natus, in magno bello superabat Anglos: quam-
obrem populares mei in pretio habent hanc her-
bam semper viridem, ut pulcherrimum animi
complacans

[67]

constantis signum; contra Angli in odio habentes
porrum, neque eius odorem ferre possunt. Vale
Die primo optimo mensis Martii. 1727.

E P I S T . LXXXII.

Satis vidi hesternam diem maxime tibi ~~facile~~
gratam, & tu facile intelligere poteras, can-
dem mihi esse dulcissimam. Preco D. O. Max.
ut sospitet clementissimam nostram Reginam per
multos continuos annos; & ut primus dies Martii
securat siemissime: quia te certiorem facio, nun-
quam dabis operam studiis, die natali nostrae Re-
gine, & die festo Sancti Davidis. Vale. Die
2 Martii 1727.

E P I S T . LXXXIII.

Gratuleri tibi tantam felicitatem in epistolis
Ciceronis interpretandis brevi tempore ag-
gredientur Plinium, qui integrum exarauit volu-
men epistolarum, stilo eleganti atque perspicu-
scriptarum; quae omnes, auctum affirmare, palato
tuo erunt gratissimas; post hec, aliis authores

F 2

qui

et dederunt literas ad amicos, examinabimus
diligenter. Vale. Die 3 Martii 1727.

E P I S T . LXXXIV.

DUO legati Reipublicæ Hollandiæ, magno
concursu suorum gentilium comitati, ex
Turre Londinensi, ad Regium Palatum (vulgo
Somerset House) hodie venerunt, ubi splendide sunt
tractandi, per spatium tridui, posthac convenient
Dominum Règem atque Reginam, iisque bene
precabuntur: neque tu, ihclyte Dux, præter-
eundus es insalutatus: ut habeant quod de tuis
virtutibus, & de tua doctrina, referant suis Bata-
vis. Vale. Die 5 Martii 1727.

E P I S T . LXXXV.

JAM diu nihil ad me dedisti literarum, pro
more solito, itaque non possum non timere,
ne forsan (quod Deus prohibeat) tabellarius tuus
laboret podagra; quare si me amas, rogo te ite-
rum atque iterum, adhibe alium servum bonæ
fidei, donec alter tardipes incipiat convalescere,

ne ceflet tua scriptio epistolica. Vale. Die 6

Martii 1725.

E P I S T . LXXXVI.

Septem mundi miracula numerabat veneranda antiquitas, quæ ex ordine sic habeto, Pyramides in Ægypto, Labyrinthus Dædali, muri Babylonis, Mausoleum vel Sepulchrum Cariæ Regis, Templum Dianæ Ephesi, Colossus Jovis Olympii in Insula Rhodo, Templum Solomonis. Et nostra tandem ætas peperit octavum. Verbum sat sapienti. Vale. Die 7 Martii 1725.

E P I S T . LXXXVII.

CElisitudo tua nudius tertius promisit sponte tua, ad me dare aliquid literarum, atque hodie bene mane accepi tuam epistolam, non penna scriptoria sed penicillo exaratam; & profecto tanta in te est bona fides, ut digito auriculari potius scriberes, quam ut meam expectationem falleres. Vale. Die 8 Martii 1725.

E P I S T . LXXXVIII.

Audio plures latrones nequissimos, qui viros bonos de nocte aggrediebantur eos spoliandi causa; esse capti a lictoribus; & in carcères coniectos; donec suo tempore rapiendi sunt ad furcam. Vale, Deus nos omnes suscipit a latronibus. Die 5 Martii 1724.

E P I S T . LXXXIX.

Nuper me certiorum fecisti tuam Celsitudinem abhorrere ab epistolis longioribus. Esto bono animo, te quæso, in futurum etenim, ea brevitate, ut nihil brevius vel compendiosius esse possit. Vale. Die 11 Martii 1724.

E P I S T . XC.

Gaudeo mirum in modum epistolas Angeli Politiani tibi esse gratas; sunt profecto magnopere elegantes atque breves; ut non minor eas esse gustui tuo saccharo atque melle dulciores;

giiores; Erosini quoque literæ adeo sunt intellectu faciles, & acumina plena, ut parum authorem, velia nolis, amare debeat. Vale. Die 12 Martii 1727.

E P I S T . X C I .

Cives Attici vel Athenienses, res parvi momenti atque nugas multis verbis exprimere callebant; contra Lacedæmones vel Lacones maxima negotia, verbo uno vel altero facilissime expediebant; dic, amabo, suavissime Princeps, an vis ut ego stilo Attico utar, vel Laconico? Vale. Die 13 Martii 1727.

E P I S T . X C I I .

Rumor est sparsus per totam urbem; Principem Frisiae, brevi tempore in hanc Aulam esse volaturum: Quatuordecim abhinc annos, vidi eum per amantem valedicentem serenissimis tuis Annæ atque Ameliae sororibus; erat tum triplus, optime formatus & bellus, ut nihil formosius esse possit; serenissimum hujus

patrem multos abhinc annos, Ultrajecti ad Rhe-
num novi, ibi studiis incumbentem : erat Prin-
ceps brachio fortis, & rei militaris peritissimus;
sed nescio quo infelici fato, dum in curru trai-
ceret aquas, miserrime fuit suffocatus. Vale. Die
14 Martii 1727.

E P I S T. XCIII.

SAlve mi Gulielme Dux charissime. Vale. Die
15 Martii 1727.

E P I S T. XCIV.

NOVI Celsitudinem tuam optimum esse
somniorum interpretem; utinam velis in-
terpretari hoc Ænigma. Quod sic habeto: Pater
habet duodecim filios, & quisque filius habet
triginta filias, quæ moriuntur quotidie, & tamen
vivunt. Eris mihi Oedipus, si hæc recte expli-
cueris. Vale. Die 16 Martii 1727.

E P I S T . XCV.

ME miserum ! stupidus sum & stupidus ero usque ad mortem ; natus enim fui in libris, nutritus quoque in libris, devoravi multa volumina Græca & Latina ; attamen ut verum fatear, ad hunc usque diem non novi viginti quatuor literas. Tu si nosti hujus animalis nomen, charissime Dux, eris mihi non tantum Cœdipus sed etiam magnus Apollo. Vale. Die 17 Martii 1727.

E P I S T . XCVI.

FAMA fert magnum fuisse terræ motum in Scoṭia, & terram ita saltasse, tripudiasse, & titubasse, ut homines ejicerentur ex lectis, & alii ambulando, sœpissime ea caderent ; quia non poterant stare recto talo ; plures abhinc annos semel sensi terræ motum, cum tota domus concutiebatur ; & magnopere timebam, ne æctum esset de me, & de tota familia. Vale. Die 19 Martii 1727.

E P I S T .

E P I S T . XCVII.

Magna laudatio te manet, si me docere possis, cujus generis est hoc animal, dic, quæso, an est bipes, quadrupes, volucris, vel piscis? Tempore matutino incedit quatuor pedibus, meridiano duobus, vespertino verum tribus pedibus. En, Dux illustrissime, habes pulcherrimam occasionem monstrandi magnum acumen tui ingenii. Vale. Die 20 Marti

1727.

E P I S T . XCVIII.

EST proverbium vulgare in ore omnis populi, pessimum esse imperatorem qui sibi imperare non potest, quoniam impossibile est vincat hostes multos, qui nūum superare non novit: Alexander ille magnus, ut armis invictus laudatur; ita ira victus, culpatur ab omnibus. Gaudeo magnopere te jam esse egregium imperatorem domi tux, & summa cum dignitate dominari animi tui

tui affectibus. Vale feliciter. Die 21 Martii
1727.

E P I S T . X C I X .

TE semper omnibus in rebus expertus sum amicissimum atque benevolum; si qua unquam in re, tuo favore atque gratia opus fuit, nunc prosector est maxime; sed quoniam est negotium maximus momenti, neque per tempus licet rem totam scribere in hae brevissima Epistola Laconica; sed ego ipse quantocuyus tibi coram exponam, verbis quam plurimis; & quemadmodum spero, libenter mihi inservies in hoc articulo temporis. Vale. Die 22 Martii 1728.

E P I S T . C .

STAT apud Dominum Regem atque Reginam, sine mora Amsteliam, serenissimam sororem, ad Balneum, recuperandæ sanitatis causa, mittere; tam comitantur omnes boni, aidentissimis suis precibus, ut quantocuyus covaleat,

valescat, & ad te redeat, sana, hilaris, ruens in collum tuum, libando tibi, quemadmodum solebat anno superiore, centum mille oscula. Vale.
Die 23 Martii 172⁷.

E P I S T . C I .

DIC quæso, charissime Dux, siquid audi-
visti, de adversa valetudine illuſtrissimi
præſulis Archiepiscopi Cantuariensis, quia heri
fama tulit eum ceſſare eſſe inter vivos; ſed
magnopere ſpero, famam hac vice eſſe men-
dacement; valde etenim eſt vir bonus, doctus,
tui amantissimus, atque dignus (ſi Deo pla-
cuerit) ut vivat per multos annos, ad regendam
Eccleſiam Anglicanam. Vale. Die 24 Martii
172⁷.

E P I S T . C I I .

DEDI ad te chariſſime Dux, centum præ-
terpropter epiftolas, niſi fallor, quæ om-
nes Celfitudini tuæ, in a tabellario meo bona
ſide redditæ fuerunt, quasque tu docte fatis
in

in linguam vertisti vernaculam ; si tibi videtur
cessabimus ab literarum commercio, ad mensem
unum vel alterum, ut eas, quas exaravimus,
de novo repetamus. Si me amas, cura ut
quam optime valeas. Vale. Die 25 Martii
1728.

ORATIO

THE LITERATURE OF THE AMERICAN PEOPLES

OUTAGE

ORATIO

DE

ORIGINE & PROGRESSU

Christianæ Religionis

APUD

BRITANNOS.

Habita die natali Serenissimæ Principis

WALLIAE

Primo Die MARTIIS, 1716.

AUTOR E. J. T. PHILIPPS.

London:

Impensis G. KETT, in Gracechurch-Street. M.DCC.LXXII.

СОЛАЯ

ORIGINAL EDITIONS

OF CHINESE RELIGIONS

200 MILLION

EX-ILLUSTR

1120

1120

Odarium Cambrobritanicum.

Y Cymry mwynion medrys
 Meun rhynwedd daun a dysc
 Duw heddu yn rhodd anfonodd
 Twysfoges yn ein mysc.

E in gwared rhag pabyddiaeth
 A Distriu tîr ein gwlâd
 Trwy audwr fradwr dyrys
 Heb gantho fam na thâd.

Duw gatwo y wîr winwydden
 Ai holl Hiliogaeth hardd
 Tro fyddo dydd gwyl Ddewi
 A Cennin Gwyrdd meun Garrdd.

10-1

Other uses of computer graphics.

Acacia myrsinifolia medjensis
Musa spicata subsp. sikkimensis
Dioscorea esculenta subsp. esculenta
Tulipa gesneriana

diuibbysaq yasit hoiawg ni Si
bafwq nis iit nifit
aywq b twhei l twibas zwit
· badi an nust ordinsaq dell

Al Pei Hiliqolliq pinni
Tlo tlybbi qybbi zwli Ddebi
A-Gusini Qwaiq mewu Gasiq,
Dma ssiwo x wi minwiyqan

ORATIO

ORIGINE & PROGRESSU

Christiane Religionis

APUD

B R I T O N E S.

VIRI Britones antiquitate generis, mitra,
toga, vel armis splendentissimi, cuiuscun-
que denique ordinis vel dignitatis, incolæ,
accolæ, cives, hospites, quotquot estis.

G 2

Quod

Quod felix faustumque sit universæ patriæ, ecclœsiæ, & nobis omnibus, revertentis hujus Anni post mille & septingenta decimi sexti, mensis Martii primus hic illuxit Dies ; quo sedulo operam demus ut tristia & feralia ne nominentur quidem ; si quid enī unquam, Dei beneficio atque munere, datum fuit Britannis, quo merito atque optimo jure gauderent, id profecto illis accidit hodierno die, quo cum primis Sancti Davidis Menevensis Archiepiscopi recolimus memoriam, viri pietate erga Deum & erga patriam, maxime conspicui. Insuper, quod profecto caput rei est, celebramus hodie natalem diem Serenissimæ Dominæ Carolinæ Brandenburgicæ, Walliæ Principis, antiquitate generis, bonis fortunæ, corporis forma, & animi dotibus, locupletissimæ : de quibus sigillatim mihi esset dicendum, nisi nimis verear, sancti viri Manibus, Optimæ Principis virtutibus, vobis omnibus, ipsimet mihi denique, me minime placitum ; & quod amplius dicam, valde metuo, ne forsitan eandem referem responsionem, quam retulit olim, non sine multo sale, Herculis Laudator aliquis imprudentissimus, respondentे ex adstan-

tibus nonnullo, *Equis est hominum, quæso te,*
qui non laudat, qui non adamat, & mirum in mo-
dum non admiratur Herculem, nisi bipedum qui
sunt longe inutilissimi? Quamobrem aliud pro-

ponendum est mihi hoc tempore Argumentum,

quod, quemadmodum spero, gratum erit Con-
 vivis Eruditis, quam quod gratissimum; ut non
 minus animo quam ventre delectemur, quemad-
 modum memoriæ est traditum de Pomponio At-
 tico, qui sine aliqua lectione nunquam coenare
 solebat. Audivisti, Auditores, hoc matutino
 tempore Eloquia Dei, in lingua Cambrobritan-
 nica, in hac Metropoli, & per sparsas hujus
 Regni Provincias, olim Vernacula, & vestro be-
 neficio, Viri Generosissimi, Postliminii Jure re-
 vocanda. Sed quia varietas delectat, Latino
 sermone de ortu & progressu Christianæ Reli-
 gionis apud Britannos, constitui hoc tempore
 perorare coram. Quamobrem vos quæso, exci-
 tate atque exercefacite animos vestros, quæque
 de rebus omnium gravissimis dicere ingrediar,
 ut penitus percipiatis, navatote operam quantum
 potestis maxime. Majores nostri, Insulæ hujus
 aborigines, ea quæ nobis divinitus affulsi,

nam veritatis luce caruerunt; nihilominus tamen, cum admirabili innumerabilium stellarum, sine ulla erratione decurrentium, varietatem notaverint, facile intelligebant Præpotens aliquod Numen esse oportere, Immensum, Infinitum atq; Sapientis, a quo rerum universitas, & a principio constituta esset, & ejus consilio & voluntate regetur. Postquam autem humani generis redemptionem Salvator gloriosus consecisset, primis temporibus post Christi resurrectionem, viri Apostolici Incolis hujus Insulæ salutarem Evangelii Doctrinam promulgare voluerunt, annis multis, antequam Petrus venisset Romam, teste Baronio aliisque Historicis Pontificiis; quare non est quod laboremus, an historia sit vera, vel antiqua traditio, cum in hoc negotio confitentes habeantur reos. Sub Imperatoribus Romanis propagata fuit Christiana Religio, & Diocletiana persecutione, Martyrum nostrorum irrigata sanguine, magis magisque viguit. Constantinus Magnus, in gremio Ecclesiae Britannicas edoc-tus, primus fuit Imperator Christianus, cui pontifices Romani, quicquid habent potestatis, merito aecptum referunt; & si sana mens inesset eis,

eis, quibus maxime inesse debet, grata voluntate
coherent Ecclesiam Britannicam, quae tot & tantis
beneficiis beavit Romam: sed perit quod facis
ingrato! **Doctrina Christiana**, quemadmodum a
viris Apostolicis recepta, ita immutata mansit ad
adventum gentis Saxonice, quae ad media seculi
quinti, Britanniam appulerunt, qui hasce terras
limpidissimis Evangelii scaturiginibus irrigatas
invenerunt, qui cum vi & armis, multas Pro-
vincias sub ditionem suam redigissent, **integra**
mansit Religio inter incolas, pendendo tributum
victoribus, quemadmodum postulant mores bel-
lici, cum quibus brevi tempore post coaluerunt;
ex quibus clare patet Doctrinam Christianam
inter Anglosaxones fuisse notissimam quinqua-
ginta vel eo amplius annis, antequam Augusti-
nus Monachus, turpis lucri spe, & dominandi
libidine ductus, oras appulerit Britannicas; sexto
quippe seculo venit homo vafer & ventosus, ad
invadendam nostram Ecclesiam, erigendo novum
Archiepiscopatum in ipsa Archiepiscopi Londi-
nenonis Dicēcesi, quamobrem ipso facto Schisma-
ticus sed homo superbus, hisce malis artibus mi-
nime contentus, quin & Ecclesiam Cambrobri-

taeniam igne & ferro persequutus est, instigando. Edelfredum Northumbriæ Regem, ut bella inferret Cambris: quo bello, in defendenda Primitivæ Ecclesiæ Disciplina, contra reptitias Romæ innovationes, bis mille, præter propter, viri Ecclesiastici vitam cum morte mutare non dubitarunt, quorum crudelissima cædes, sine ultione non diu mansit: Cadwallus quippe Walliæ & Cornwalliæ Rex, Edelfredum ad fluvium Humbriam usque ingenti strage profligavit, Ecclesiamque Britannicam, in ipsis regionibus stabilivit, quam & Oswaldus Rex, ab Aidano Episcopo Britannico edoctus, postea coluit diligenter. Regnum Cantii non armis, sed pactis, cessit Saxonibus, manente ibidem integra Christiana Religione, cum novis hospitibus communicanda; Lingua Saxonica per spatium 50 annorum Britannis familiari redditæ, vel Britannica Saxonibus, quod & in aliis hujus Regni Provinciis procul dubio obtinuisse affirmare ausim; ita ut omnes facile intelligant, Evangelium apud Saxones non Romano, sed ministerio Britannico fuisse propagatum: cum verum sit quam quod verissimum, populum Britannicum in Loegria & Albaniâ, nullo

modo

modo fuisse deletum, vel sedibus suis expulsum.
 Si excipias viros Nobiles nonnullos, qui in Cam-
 briam sese receperunt, cæteri victricibus Saxo-
 num legibus, salva sua Religione, sese submisi-
 runt: quem morem, sine ulla exceptione loci
 atque temporis, obtinere novimus. Hinc mani-
 festum est consequens, incolas Angliæ & Australis
 Scotiæ, lingua tantum, non sanguine, non mo-
 ribus, a Cambrobritannis esse distinctos, ita ut
 quotquot estis, Britanni sitis, origine; Romani,
 Saxones, Dani, Normanni, nullam fere, vel le-
 vissimam certe mutationem in magna gente effi-
 cere potuerunt; invasiones quippe Peregrinorum,
 inundationis adinstar, brevi tempore, per agros
 longe lateque diffunduntur, sed cito transeunt,
 atque flumen suo alveo decurrit iterum, colluviei
 per campos, hinc inde vestigiis aliquibus rema-
 nentibus. Quod si ita res se habeat de ortu Re-
 ligionis Christianæ, ejusque propagatione, inter
 Majores nostros, avetis scire Auditores, unde zi-
 zania Ecclesiæ Romanæ, ita ut in nulla Regione
 majorem protulerint segetem, quam in agris Bri-
 tannicis? Responsio est in promptu: invadendo
 rapacibus manibus rem alienam; feriundo opti-
 mos

mos Principes Excommunicationis fulgore; ignorantiam crassissimam fovendo, cuius beneficio adulterinas suas merces majore venditarent pretio; omni denique turpissimi ambitus generi, quibus & hodierno die utitur astutia Episcopi Romani; sed quod præter cæteras machinationes rei Pontificiæ omni tempore infervire novimus, est doctrina illa ruddis & incondita, vel ut clarius dicam plane Judaica, qua attribuitur Papæ, quicquid Judæi suo, quem frustra somniarunt, & usque expectant, Messiæ. Extollunt enim suum Pontificem supra Reges & Imperatores, attribuendo illi imperium plane singulare & absolutissimum. Quod ut efficerent, Scripturæ Sacræ opposita fuit Theologia Ecclesiastica, Juri Civili autem & Edictis Cæsarum, oppositum fuit Jus Canonicum, quam malesanam Doctrinam tempore *Caroli Secundi* quintæ Monarchiæ expectatores inter nos profitebantur palam; neque hodie desunt homines, specie tenus Ecclesiæ Anglicanæ commodo & caritate ducti, qui multos hunc in finem effuttiunt Sermones plane inconditos, sed intus & in cœte homines si introspexeris, dominandi libidine sunt perciti. Hi Papæ tubicines, & turpissimæ

præ-

præcursoris servitutis, ab omnibus æquis estimato-
 toribus merito sunt habendi. Hisce in antecessum
 positis, si Reformationem Religionis defenden-
 dam in me susciperem, idem supervacaneum ag-
 grederer opus, ac si Israelita nonnullus, exi-
 tum ex Egyptiaca vel Chaldaica servitute, Jubente
 Deo, magno apparatu verborum defendere sata-
 geret; vel quod codem reddit, si fidelissimus Co-
 ronaæ Magnæ Britanniæ subditus, restorationem
 Caroli Secundi legitimam esse multis argumento-
 rum ponderibus probare contenderet; cum nemo
 est hominum qui non novit, ex supra dictis, Pa-
 pam Romanum non majorem autoritatem ha-
 bere in Ecclesiam Britannicam; quam Presbyter
 Johannes, vel Mahomedanæ Religionis Antistes
 habere poterit. Evidem non sumus nescii, ne
 cai longa & indubitata possessio deberet auferri,
 apud Romanos obtinuisse Usucaptionem & Præ-
 scriptionem: sed tamen in aliquibus casibus,
 etiamsi maxime quis bona fide rem possideret,
 (Juliani Imperatoris sunt verba) non tamen illi
 Usucapio ullo tempore procedit, veluti si quis li-
 berum hominem, vel rem sacram vel religiosam,
 res furtivas quoque & vi possellas, sub potestate
 habeat;

habeat; leges Attilia, Julia, & Plautia prohibent, ut diutina Possessio prodesse possit possessori. In excutiendo Pontificis Romani durissimo jugo, agebatur, Viri Britones, de Capite libero, de re sacra, de re vi & furto a justis possessoribus ablata, rapacibus manibus Sacerdotis superbissimi. Hisce itaque missis, consideremus diligenter, quomodo Deus Optimus Maximus, Principibus nostris bene vel male dixit, quemadmodum & illi bene vel male Episcopo Romano voluisse videbantur. Henricus Septimus *Colleto* & *Warnero*, valde favens, Doctoribus in expugnandis Romæ superstitionibus, maxime insignibus. Proh Deum hominumque fidem! quot quantisque successibus prosperis usus est hic egregius Princeps in erudiendis bellorum civilium radicibus, quibus unice innixa erat Religio Pontificia in nostra Patria; Henricus Octavus magnificus, liberalis, in asserenda libertate Patriæ & Ecclesiæ magnanimus, a Carolo Quinto Imperatore & a Galliarum Rege, aliisque Principibus, in pretio habitus. Edwardi historia est brevissima, sed Religionis nostræ cultoribus lectu jucundissima; Maria populo & fatis reclamantibus, contra torrentem

tem brachia dirigebat, Romanis incitata facibus. Elizabetha rem Britannicam restituit, diu & feliciter vixit: quare subditis suis mors ejus acerbissima, & memoria maxime colenda in perpetuum. Cætera non est quod prosequar, sed brevissimis quam potero verbis, animi cogitata vobiscum, quotquot estis viri Britones, communicare non dubito. Tristissimis temporibus vivimus, pro aris & focis pugnamus, libertatem & rem Sacram defendimus. Viri Britones, hic est articulus temporis, quo unusquisque nostri, ostendere debet, quid & quantum sit hominis; ut universi intelligent, nos nullas impensas, difficultates nullas, capitum pericula nulla recusatueros pro caritate patriæ: omnibus enim bonis expedit salvam esse libertatem Civitatis. Percurramus quæso, vetustissima & recentiora tempora; claræ sunt mortes habitæ, pro patria obitæ: Codrum commemorant Historici, qui se in medios immisit hostes, famulari ueste indutus, ne posset agnosciri; quod Oraculum erat datum, si Rex imperfectus esset, viætrices fore Athenas. Lace-demoniis Leonidæ, Thebanis Epaminondæ, præclarissima sunt nomina: sed & Latimeri, Hooperi,

Hooperi, Cranmeri, Ridley, Ferrarii in ore sunt
 omnis populi Britannici, ut prætermittamus
 alios bene multos, qui pro libertate Patriæ &
 Religionis mortem obierunt acerbissimam. E-
 andem regionem juxta cum Religione pos-
 sidemus, idem sumus populus, ab omni ido-
 latria, rebellione, perjurio abhorrentissimus :
 quod attinet illos, virtus ~~huiusmodi~~ turpissimis
 afflatis, monstra sunt hominum, & carcinomata
 corporis Britannici. Habemus nihilominus ta-
 men quod Regi nostro G E O R G I O, quod
 nostris Princibus, Ecclesiæ, patriæ, & nobis
 ipsis valde gratulemur, cum videamus tot &
 tantas Societas, magna animorum consentione
 initas, magnoque vinculo amicitiae & fidelitatis
 confirmatas, ad defendendam libertatem patriæ ;
 inter quas illustrissimas Societas, hæc antiquorum
 Britonum cum primis merito venit nominanda,
 infirmo meo sermone non tamen laudanda
 corem ; opus hoc prudenter relinquo Britonum
 nepitibus. Sed antequam finem faciam per-
 randi, vos manitos esse velim, Viri Britones,
 omni tempore fuisse hominum genus, qui nihil
 recte factum, nisi quod ipsi faciunt, putant ; in
 arduis

arduis quidem rebus & honestis, inertes sunt & ignavi, in alienis vero rebus corripiendis audacissimi : hi cum nihil ex sese laude dignum proferre velint, alios cum, ob res bene gestas, in pretio apud bonos esse noverint, adeo cruciantur & affliguntur, ut non eis cibus, non potus, non lux, non vita ipsa suavis, nihil denique, praeter maledicendi satietatem, illis dulce est ; hoc commune est, omnibus eis, qui Patriæ & Ecclesiæ infervire incipiunt, ut statim ab invidis, eorum fama, quasi a turbine aliquo quatiatur, & labe-factetur ; qua in re, qui adeo delicati, & pusilli animi sunt, ut perterreantur, & ab incepto de-sistant, ii nihil unquam egregium, aut laude dignum exequi poterunt : qui vero tam gene-rosa tamque excelsa mente prædicti sunt, ut quamvis undique maledictorum aculeis inces-fantur, nihilominus tamen, quod semel in sa-lutem vel ornamentum Patriæ, & in utilitatem multorum, prudenter & recte instituerunt, con-stanter urgent, & ad veri honoris atque digni-tatis enituntur arcem, ii vere magni Viri æsti-mandi sunt. Sed ingenio fortassis diutius debito indulsimus ; dies est genialis ; aliquid conceden-

dum est genio, ut omni ex parte hodierna solemnitas sit integra & vere Britannica. Vivat Dominus noster & Princeps Clementissimus Georgius Rex; vivant Serenissimus & Serenissima Walliae Principes; vivat Regia Suboles; omnes boni Britones dicitote, vivant!

D I X I

K. Phillips

2

EPISTOLE ^{83. a. 38}
LA CONICÆ, ²

Ex OPERIBUS

CICERONIS, PLINII,
ERASMI ROTERODAMI,
ANGELI POLITIANI,

Aliorumque

Bonæ notæ Authorum, collectæ.

In USUM SERENISSIMI
Principis GULIELMI,
DUCIS de CUMBERLAND.
EDITIO NOVA EMENDATOR.

LONDINI:

Typis H. S. WOODFALL;

Impensis G. KITTE, Bibliopolæ, in Vico Gracechurch.

M.DCC.LXXII.

Л А С О Н И Г Е
Л А Т О Л А

СИЦЕРОЛІС ПІЛІНІ
ІРАЗМІ РОТЭРДАМІ
АНГЕЛІЧАНІ

41

4 27

274

Дуеcis 26 Cumptatez Annis
EDITION MOVA SEMPERADAL
Iurisdictiois CIVILI ET CRIMI
in USU M. SERV. V. V. 1511
41

Л А С О Н И Г Е

СИЦЕРОЛІС ПІЛІНІ

ІРАЗМІ РОТЭРДАМІ

АНГЕЛІЧАНІ

ILLUSTRISSIMO atque SERENISSIMO

Principi G U L I E L M O,

Duci de C U M B E R L A N D.

J. T. P H I L I P P S, S. D.

PER B R E V E S has Epis-
tolas, quarum plerasque
jamdudum legisti atque intel-
lexisti, ea qua par est obser-

DEDICATIO.

vantia tibi offero, Princeps cel-
fissime, ut eas nitidissime im-
pressas, de novo evolvas dili-
genter; continent enim ad cul-
tum ingenii, atque ad vitam
sapientissime instituendam, mul-
ta longe utilissima; & si quid
tibi occurrat difficultatis, operam
meam, studia mea & cogenita-
ones omnes libentissime tibi do,
dico, dedico. Sed tu tibi per-
suadeas velim, discipulorum op-
time,

DEDICATIO.

time, me dare ut des, facere ut
facias ; a te enim amari peto &
volo, nec non ut alacri animo
prosequaris studia literarum :
quod si feceris (facies sine du-
bio) museum tuum non erit
ergastulum, sed vere ludus lite-
rarius ; & nihil profecto felicius
vel facilius addiscitur, quam
quod discimus ludendo. Macte
virtute Regie puer, & plus quam
dimidium animæ meæ ; sic itur

ad

DEDICATIO.

ad astra, sic acquiritur fama
immortalis & amor totius populi
Britannici. Misceamus colloquia
Latina continue, pro re nata,
de rebus divinis & humanis ; ut
more majorum, usu quotidiano
(omnium disciplinarum opsimo
Magistro) Latinant linguam per-
discas, & eruditionem solidam,
quam cæteri nostri temporis pu-
eri multorum annorum labori-
bus, & corporis & animi lace-
rationibus

D E D I C A T I O.

rationibus debere solent, ingenio
tuo acri, tuto, cito & jucunde,
tu Dux inclyte, acceptam refe-
ras. Vale.

Die 26 MAII.

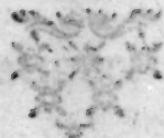
EPIST-.

DE DICATA

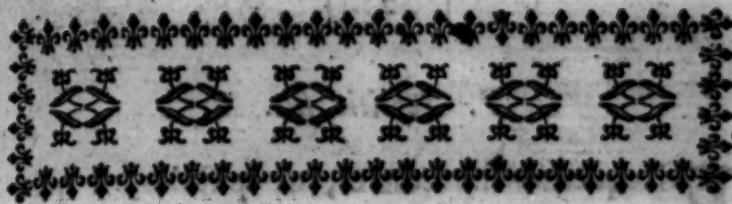
litionisque desperatae leticie, inobedientie
proletariorum, utrumque citio ex inchoate
etiam Dicitur iniquitatem sociorum leticie

versus

Die 25. Martii.

Epist.

EPISTOLÆ

LA CONICO stilo a clarissimis

A U T H O R I B U S priscis atque
recentioribus conscriptæ.

C. Plinius Secundus Fabio Justo suo. S.

OLIM nullas mihi epistolas mittis.
Nihil est, (inquis) quod scribam. At
hoc ipsum scribe, nihil esse quod scribas:
vel solum illud, unde incipere priores solebant,
Si vales, bene est: ego valeo. Hoc mihi sufficit:
est enim maximum. Ludere me putas: serio
peto. Fac sciam quid agas: quod sine solicitu-
dine summa nescire non possum. Vale.

B

C. P.

C. P. Septitio suo. S.

Frequenter hortatus es, ut epistolas, si quas paulo accuratius scripissim, colligerem publicaremque. Collegi, non servato temporis ordine, (neque enim historiam componebam) sed ut quæque in manum venerat. Supèrest ut nec te consili, nec me pœniteat obsequii; ita enim fiet, ut eas, quæ adhuc neglectæ jacent, requiram: & si quas addidero, non supprimam. Vale.

C. P. Tacito suo. S.

Commendas mihi Julium Nasonem? Nasonem mihi? quid si me ipsum? fero tamen & ignosco: eundem enim commendassem tibi, si to Romæ morante, ipse absuissim. Habet hoc solicitude, quod omnia necessaria putat. Tu tamen, censeo, alios roges: ego precum tuarum minister, adjutur ero. Vale.

C. P. Feroci suo. S.

Eadem epistola & studere te, & non studere significat. Ænigmata loquor: ita plâne, donec

donec distinctius, quod sentio, enuntiem. Negas enim te studere: sed est tam polita, quæ nisi a studente non potest scribi; aut es tu super omnes beatus, si talia per desidiam & otium perficis.

Vale.

C. P. Titiano suo. S.

Quid agis? an quod ago ruri ipse? vitam jucundissimam, id est, otiosissimam? quod fit, ut scribere longiores epistolas nolim, velim legere: illud tanquam delicatus, hoc tanquam otiosus. Nihil est enim aut pigrius delicatis, aut curiosius otiosis. Vale.

C. P. Trajano Imperatori. S.

CU M sciam, domine, ad testimonium laudemque majorum meorum pertinere, tam boni principis judicio exornari; rogo, dignitati ad quam me provexit indulgentia tua, vel auguratum vel septem viratum, quia vacant, adjicere digneris, ut jure sacerdotii precari Deos pro te publice possim, quos nunc precor pietate privata. Vale.

B 2

C. P.

C. P. Trajano Imperatori. &c. &c.

C. P. Trajano Imperatori. S.

Maximum, libertum & procuratorem tuum, domine, per omne tempus quo fuimus una, probum, & industrium, & diligentem, ac sicut rei tuæ amantissimum, ita disciplinæ tene- cissimum expertus, libenter apud te testimonio prosequor ea fide quam tibi debeo. Vale.

Trajanus Plinio. S.

Recte renuntiasti mihi, Secunde charissime; pertinet enim ad animum meum, quali itinere in provinciam pervenias. Prudenter autem constituis interim navibus, interim vehiculis uti, prout loca suaferint. Vale.

Solemnia vota pro incoluinitate tua, qua publica salus continetur, & suscipimus, domine, pariter & solvimus; precati Deos ut velint ea semper solvi, semperque signari. Vale.

Trajanus

Trajanus Plinio. S. T. M.

ET soluisse vos cum provincialibus, diis immortalibus vota pro mea salute & incolumentate, & nuncupasse libenter, mi Secunde carissime, cognovi ex literis tuis. Vale.

Plinius Trajano Imp. S.

OP T O, domine, & hunc natalem, & plurimos alios quam felicissimos agas: æternaque laude florentem virtutis tuæ gloriam, & incolumis & fortis aliis super alia operibus augeas. Vale.

Trajanus Plinio. S. T. M.

AGnosco vota tua, mi Secunde carissime, quibus precaris ut plurimos et felicissimos natales, florente statu reipublicæ nostræ agam. Vale.

M. T. Cicero Terentia sue. S. P. D.

Si vales, bene est : valeo. Nes quotidie tabellarios vestros expectamus, qui si venerint, fortasse erimus certiores, quid nobis faciendum sit. Faciemusque te statim certiorem. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. Tullius Cicero Terentia, S. P. D.

Si vales, bene est : valeo. Da operam ut convalescas ; quod opus erit, ut res, tempusque postulat, provideas atque administres : & ad me de omnibus rebus quam saepissime literas mittas. Vale.

M. T. Cicero Terentia. S P. D.

Si vales, bene est : ego valeo. Valetudinem tuam velim cures diligentissime. Nam mihi scriptam & nunciatum est, te in febrim subito incidisse. Quod celeriter me fecisti de Cæsaris literis certiorem, fecisti mihi gratum. Item posthac, si quid opus erit, si quid acciderit novi, facies ut sciam. Cura ut valeas.

M. T.

Si vales, bene est: valeo. Nos neque de
Cæsar's adventu, neque de literis quas Phi-

M. T. Cicero Terentia. S. P. D.

Si vales, bene est: valeo. Nos neque de
Cæsar's adventu, neque de literis quas Phi-
lotimus habere dicitur, quidquam adhuc certi
habemus. Si quid erit certi, faciam te statim
certiorem. Valetudinem tuam fac ut eures. Vale.

M. T. Cicero Terentia. S. P. D.

Si vales, bene est: valeo. Redditæ mihi
tandem sunt a Cæsare literæ satis liberales:
& ipse opinione celerius venturus esse dicitur.
Cui utrum obyiam procedam, an hic eum expec-
tem, cum constituero, faciam te certiorem.
Tabellarios mihi velim quam primum remittas.
Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. T. Cicero Terentia. S. P. D.

Si quid haberem, quod ad te
scriberem, facerem, id & pluribus verbis
& saepius. Nunc quæ sunt negotiæ, vides. Ego
autem quomodo sim affectus, ex Lepta & Tre-

batio poteris cognoscere. Tu fac, ut tuam & Tulliæ valetudinem cures. Vale.

M. T. Cicero Terentia. S. P. D.

SI vales, bene est: valeo. Constitueramus ut ad te ante scripseram, obviam Ciceronem Cæsari mittere: sed mutavimus consilium, quia de illius adventu nihil audiebamus. De ceteris rebus, et si nihil erat novi, tamen quid velimus, & quid hoc tempore putemus opus esse, ex Sicea poteris cognoscere. Tulliam adhuc mecum te-neo. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. T. Cicero Terentia. S. P. D.

IN maximis meis doloribus excruciat me vale-tudo Tulliæ nostræ, de qua nihil est quod ad te plura scribam: tibi enim æque magnæ curæ esse certo scio. Quod me proprius vultis accedere, video ita esse faciendum: etiam ante fecissem, sed me multa impedierunt, quæ ne nunc quidem expedita sunt. Sed a Pomponio expecto literas, quas ad me quamprimum preferendas cures velim. Da operam ut valeas,

M. T.

M. T. Cicero Terentia. S. P. D.

QUOD nos in Italiam salvos venisse gaudes, perpetuo gaudeas velim. Sed perturbati dolore animi magnisque injuriis, metuo ne id consilii cuperimus, quod non facile explicare possumus. Quare, quantum potes, adjuva. Quid autem possis, mihi in mentem non venit. In viam quod te des hoc tempore, nihil est: & longum est iter, & non tutum: & non video quid prodesse possis, si veneris. Vale.

M. T. Cicero Terentia. S. P. D.

SI vales, bene est: valeo. Tullia nostra venit ad me pridie Idus Junii; cuius summa virtute & singulari humanitate, graviore etiam sum dolore affectus, nostra factum esse negligentia, ut longe alia in fortuna esset, atque ejus pietas ac dignitas postulabat. Nobis erat in animo Ciceronem ad Cæsarem mittere, & cum eo Cn. Sallustium. Si profectus erit, faciam te certiorum. Valetudinem tuam cura diligenter. Vale.

M. T.

M. T. Cicero Tironi. S. P. D.

NON queo ad te, nec lubet scribere, quo
animo sim affectus: tantum scribo, & tibi
& mihi maximæ voluptati fore, si te firmum
quam primum videro. Tertio die abs te ad Aly-
ziam accesseramus: is locus est citra Leucadem
stadia cxx. Leucade aut te ipsum, aut tuas lite-
ras a Marione putabam me accepturum. Quan-
tum me diligis, tantum fac ut valeas, vel quan-
tum te a me scis diligi.

M. T. Cicero filius Tironi. S. P. D.

ET S I justa, & idonea usus es excusatione
de intermissione literarum tuarum; tamen
id ne saepius facias rogo. Nam et si, de republi-
ca, rumoribus & nuntiis certior fio, & de sua in-
me voluntate semper ad me perscribit pater:
tamen de quavis minima re scripta a te ad me
epistola, semper fuit gratissima. Quare cum im-
primis tuas desiderem literas, noli committere, ut
excusatione potius expleas officium scribendi,
quam assiduitate epistolarum. Vale.

M. T.

M. T. C. Servio Sulpitio. S. P. D.

HAgelaretus Larissæus, magnis meis beneficiis ornatus in consulatu meo, memor & gratus fuit, meque postea diligentissime coluit. Eum tibi magnopere commendabo, ut & hospitem meum & familiarem, & gratum hominem, & virum bonum, & principem civitatis suæ, & tua necessitudine dignissimum. Pergratum mihi feceris, si dederis operam, ut is intelligat, hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuisse.

M. T. Cicero Trebatio. S. P. D.

Epistolam tuam quam aceperim ab Lutio Aruntio, concidi innocentem; nihil enim habebat, quod non vel in concione recte legi posset. Sed Aruntius ita te mandasse aiebat, & tu adscripseras. Verum illud esto: nihil te ad me postea scripsisse demiror, præsertim tam novis rebus. Vale.

M. T.

M. T. C. Q; Valerio. S. P. D.

P Cornelius, qui tibi has literas tradiderit, est mihi a Publio Cuspio commendatus; cuius causa quantopere cuperem deberemque, profecto ex me facile cognovisti. Vehementer te rogo ut cures, ut ex hac commendatione, mihi Cuspius, quam saepissime, gratias agat. Vale.

M. T. Cicero Caio Memmio. S. P. D.

A Ulum Fusium unum ex meis intimis, observantissimum studiosissimumque nostri, eruditum hominem & summa humanitate, tuaque amicitia dignissimum, velim ita tractes, ut mihi coram recepisti. Tam mihi gratum id erit, quam quod gratissimum. Ipsum præterea summo officio & summa observantia tibi in perpetuum devinxeris. Vale.

Cicero Basilio. S. P. D.

T IBI gratulor, mihi gaudeo, te amo, & tua tueor: a te amari, & quid agas, quidque agatur, certior fieri volo. Vale.

M. T.

M. T. Cicero Servio Sulpitio. S. P. D.

ASCLAPONE Patrensi, medico, utor valde familiariter, ejusque cum consuetudo mihi jucunda fuit, tum etiam ars, quam sum expertus in valetudine meorum ; in qua mihi cum ipsa scientia, tum etiam fidelitate, benevolentiaque satisfecit. Hunc igitur tibi commendō, & a te peto, ut des operam, ut intelligat, diligenter me scripsisse de se, meamque commendationem usui magno sibi fuisse. Erit id mihi vehementer gratum.

M. T. Cicero Acilio Proclo. S. P. D.

AVITUM mihi hospitium est cum Lysone, Lysonis filio, Lylibætano, valdeque ab eo observor : cognovique dignum & patre, & avo. Est enim nobilissia familia. Quapropter commendō tibi majorem in modum rem domumque ejus : magnoque opere a te peto, cures, ut intelligat meā commendationem maxime sibi apud te & adjumento, & ornamento fuisse. Vale.

Angelus

Angelus Politianus Cæsari Carmento suo. S. D.

Contemni te putas quod non rescribo. Contemnerem si rescriberem. Quos enim contemno, respondere his audeo vel occupatus; tibi, nec otiosus. Vale.

Angel. Politian. Jacobo Modesto suo. S. D.

DOLES quod non rescribam: dolere desine, jam rescribo. Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

NON præstas quod pollicitus. Conqueror si oblitus, magis etiam si non oblitus. Oblitum fuisse vix amici est: non præstare cum recorderis, prorsus inimici. Vale.

A. P. Pico Mirandulæ. S. D.

QUÆ vellem corrigeres, tu laudas. Hoc vero facile facis, quod semper facis. Vale.

A. P.

A. P. Amico. S. D.

Irasceris quod iste me Simius carpit: non
ideo me carpit, ut carpat: sed ut sibi viatum
quærat homo famelicus apud quosdam, qui mul-
tum gaudent assentatoribus, plus tamen detrac-
toribus. Vale.

A. P. Amico. S. D.

Si te ob divitias amare cœpisssem, desisssem tibi
nunc esse amicus, cum tu desisti esse dives.
Verum si nunc desisssem, ne tum quidem cum
fueristi dives, suissem tibi amicus, sed adulato-
r quod esse qui potest, is esse liber non potest.
Vale.

A. P. Amicis. S. D.

MULTI simul epistolas poscitis. Mul-
tis ecce mitto, sed unicam. Convenit
unica multis, quos unice diligo: quæ tamen
erit ut multæ, quando multi legetis. Valete.

A. P.

A. P. Maledico alicui.

Maledicenti non remaledico, ne maledicere
mihi tu forsan, hoc est, ne laudare me
desinas. Quis enim laudatur verius, quam qui
maledicitur a malo viro. Te vero appellare
malum virum, tantum a maledicto abest, ut nihil
possit dici melius.

A. P. Laurentio Medici. S. D.

CYGNUS Poeta similis ; uterque candidus,
uterque canorus, uterque fluvios amans,
uterque Phœbo gratus ; sed negatur canere cygnus,
nisi cum Zephyrus spirat. Quid igitur
mirum, si taceo tamdiu tuus Poeta, cum tu tam
diu non spires meus Zephyrus. Vale.

A. P. Pico Mirandulæ. S. D.

VIncebar a te prius doctrina, vincebar in-
genio ; sed vinci tamen lætabar, atque a-
deo lætor, quoniam te diliго : quin ob hoc ipsum
diliго, quod his vincor. At nunc & humanitate
vincis.

vincis. Hoc equidem ferre nequeo, quoniam turpe: sed jam fero, nihil enim turpe mihi, quod honestum tibi. Vale.

A. P. Amico. S. D.

DOLES quod amicus in disputatione te vicerim; dolere non debes: nam si amicorum omnia sunt communia, non magis quam tu victor ego: nec minus quam tu victus. Sed hoc tu fortasse doles, quod hac amicorum lege, nec plane sum victor, qui te vici. Vale.

A. P. Amico. S. D.

DOLUI vehementer, laetus sum vehementer: quod ægrotasti, quod & convalesisti. Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

MITTO lilia, non ut gratum faciam tibi, quamquam tibi quoque; sed ut ipsis liliis, hoc est, ne marcescant. Vale.

C

A. P.

A. P. Pico Mirandulæ. S. D.

QUOD honoris mei causa, tu quoque sederis inter auditores meos, non habeo gratiam. Nam si placui, jam tuli; si non placui, nee debeo. Vale.

A. P. Cuidam. S. D.

MULTO æquius fuerat denegare statim, quod tam vehementer rogaveram, quam postea non perficere, quod tam liberaliter vir gravis promiseras. Non enim tunc fuisset injuria, quia nondum debebas: at nunc est, quia jam debes. Debes quia promisisti. Non enim credo adhuc te quoque ex illo esse hominum genere, quos promissa non alligant. Tantum rogo, si beneficium mihi tribuere non vis, desinas tamen esse injurius. Desines autem, si sperare diutius frustra vetueris. Denique debebo tibi multum, si quod opto præstiteris: mirabor multum, si non præstiteris. Vale.

Erasmus

Erasmus Cuidam. S. D.

QUOD pristinam meam scribendi consuetudinem intermissionem miraris, nihil est, quod suspiceris mali: neque enim (quod semper fui) tui amantissimus esse desii. Bene vale.

E. Arnoldo Boschio. S. D.

Conplusulas jam epistolas eodem prope argumento abs te recepi, quod me tibi suspicaris iratum; ni sine causa faceres, ferrem profecto iracunde, quod de homine tui amantissimo, tam non amanter senseris. Vale.

E. Amico. S. D.

UBI nostrum N. isthuc iturum intellexisset, nolui inanem venire, praesertim qui me obnoxie rogarerit, ut sese apud te commendatum facerem. Obsecro itaque, ut eum pro veteri tua consuetudine tractes. Non clam me est, nec ille quidem ignorat, quantum possis, quantumque mea causa velis. Effice ne vel illum sua spes,

vel me mea de te opinio faliat. N. quidem tib
novum amicum comparaveris, me vero arctius
devinxeris. Vale.

Fauſtus Erasmo. S. D.

FRugalem omnino mihi cœnam postulo: nihil
volo præter muscas, & formicas. Bene vale.

Erasmus Fausto suo. S. D.

QUÆ, malum, tu mihi objicis ænigmata?
Num me Oedipum putas, aut Sphingem
esse domi? Quanquam equidem somnio, tuas
muscas, aviculas, formicas, cuniculos velle.
Verum alias jocabimur; nunc cœna emenda est:
quare ænigmatis est desinas oportet. Vale.

Fauſtus Erasmo. S. D.

NUNC plane intelligo te Oedipum esse:
nihil volo præter aviculas, & quidem par-
vulas: de cuniculis absit. Vale, optime ænig-
matum interpres.

Erasmus

Erasmus Battō suo. S. D.

VIDE quantum maledicendo valeas. Unica tantum epistola vixtus, do manus, arena cedo, in Angliam usque perfugio. Hic certe a tuis convitiis, tutum me fore confido ; nam si me persequi voles, alter tibi adeundus esset orbis : & pigritiam probe novi tuam, qui tametsi mediis in fluctibus es natus, nihil tamen pejus odisti fluctibus. Quod si huc quoque tuæ conviciatrices epistolæ penetrabunt, audio in ultima Britannia Orcades esse insulas ; in has aufugiam, etiam si quid est Orcadibus remotius, vel ad Antipodes usque. I nunc, & de gloria victoria, magnificum triumphum agito. Bene vale.

E. Thomæ Greyo. S. D.

SI quod unquam tibi gratum feci, aut volui, quæso ut hoc mihi gratiæ referre non graveris. Huic juveni quas ad te literas scripsi, tradito ; ubi meis vehementer efflagitantibus copiam fecero, remittam. Bene vale.

E. Ludovico Curino. S. D.

QUOD tam amicas literas ad me dederis, suavissime Curine, gratiam habeo ; quod tam eruditas, tibi gratulor. Vix enim mihi persuasit Nescenus, tuo marte, quod aiunt, suis conditas ; sed persuasit tamen, vel quia vir minime vanus, vel quia mihi jampridem nota ingenii tui felicitas. Perge, mi Curine, tibi solidam parare felicitatem ; id facies si veram eruditionem cum morum integritate conjunxeris. Cætera vel non ambienti dabunt Cælites. Bene vale.

E. Lazio. S. D.

SI quo pacto liceret ex hoc evolare pistrino, quod quidem facerem cupidissime, malim extra nuptiarum tempus te visere, quo totus toto te frui possem : nunc in tanta hominum turba quantula tui portio rediret ad nos ? Precor ut nuptiæ filiæ tuæ, tibi tuisque sint voluptati pariter ac bono. Vale.

E. Gulielmo

E. Gulielmo Archiepiscopo Cantuariensi. S. D.

Incidit Erasmo tuo periculosa, & omnium gravissima cum calculo conflictatio. Devenit in manus medicorum & pharmacopolarum, hoc est, carnificum & harpyiarum. Adhuc parturit. Malum in costis etiam affixum est, quando parturus, aut quid parturus incertum est. Suspicor hoc morbi debere me cerevisiae, quam dies jam complures inopia vini bibi. Has literas dictavi modo, nec id extra molestiam. Tu cura, ut quam optime valeas, optime Mecenas.

E. Martino Bruxellensi. S. D.

Carissime frater, acceptis tuis literis, non respondi, protinus decreveram visere te. Verum semper novis occasionibus sum prohibitus. Oro te, ne quid animum discruciet hæc tragœdia plane fatalis : tuus dolor mihi prodesse non potest, obesse potest certe tibi. Omisis hujusmodi nætariis, oblecta te sanctis studiis, & philosophia Christi ; quæ gaudet bonis, & tolerat malos. Bene vale.

E. Paludano Suo. S. D.

MITTO Epitaphium, ne usquam non obsequar Paludano: si displicebit, quod scio fore, cogita scriptum a theologo, cui generi scis quam iniquæ sunt Musæ. Bene vale.

E. Andreae Hoochstrato. S. D.

Deflexi non nihil ab itinere meo, ut & te veterem amicum meum viderem, & urbis tam celebris conspectu fruerer; verum utrumque frustra, malo quodam meo fato. Nam & tu aberas, & urbs ita placuit, ut a nulla unquam discesserim lubentius. Bene vale.

*Petrus Bembus, nomine Leonis decimi Pontificis,
Leonardo Laureano Venetorum Principi. S. D.*

JUSSIMUS interpretem apud te remque publicam tuam, esse nostrum Petrum Bibienam, cum prudentia & rerum gerendarum usu præditum hominem, tum imprimis nobis probatum & gratum: scripsimusque ad illum ea de re. Quamobrem

b.
io
is
e
s
brem abs te petimus, ut omnibus in rebus, quas
is nostro nomine ad te perferet, eandem illi fidem
habeas, quam haberet nobis ipsis, si te coram al-
loqueremur. Vale.

P. B. Sigismundo Gonzagæ Cardinali. S. D.

CAROLUM Orpheum, unum ex iis qui mihi
sunt carissimi, hominem plurimis virtutibus
præditum, proficiscentem ad te, commendo tibi
majorem in modum: porro mihi gratissimum fe-
ceris, si eum ita suscipes tractabisque, ut intelligat
se quoniam a me diligitur abs te amari. Vale.

P. B. Magistratui Bononiæ Polæ Episcopo. S. D.

MANDO tibi, ut Nicolao Blanco civi
Bononiensi redditum in patriam des, revo-
cesque eum ab exilio, quemadmodum ego eum
revoco: itaque statuas, ut nulla posthac molestia
ea de causa Nicolao afferatur.

P. B. Magistratui Bononiæ. S. D.

MANDO tibi, ut Achillis Taurellii, cui
præfecturam militarem contuli, ejusque
militibus

militibus stativa des eo in loco qui tibi esse opportunitur videbitur: eisque dari mandes tectum, lignum, stipulam, uti solitum est.

P. B. Herculi Storio. S. P. D.

AVIA S ambas meas, effoetas deploratasque foeminas, & tam prope centum annorum mulieres, mihi fata reliquerunt; unicum fratrem meum, juvenem atque florentem abstulerunt, spem & solatia mea. Quamobrem quo in mœrore sum, ipse facile potes existimare. Reliqua ex meis intelliges. Heu me miserum! Vale.

P. Bembus Benedicto Cardinali Ravennæ. S. P. D.

Iagationem Piceni tibi delatam esse vehementer gaudeo. Quotquot enim accessiones dignitatis tuæ fiunt, easdem pro meo vetere in te amora, observantia, studio, mihi ipsi fieri existimo. Itaque cum de ea tibi vere atque ex animo gratulor, tum ut perpetuæ voluptati tibi sit iste magistratus, magnopere a diis quæso & opto. Vale, Patrone optime atque amplissime.

Jacobus

Jacobus Sadoletus Anton. Perrenoto Episcopo Atrebatisi. S. D.

CUM scriberem ad patrem tuum clarissimum virum, mandavi tabellario, ut meis verbis tecum accuratius loqueretur. Ego, quod ad me attinet, amorem eum conservo, quem ab eo congressu, quo ad Nicæam primum una fuimus, erga te suscepi. Tu si pati erga me voluntate fueris, non solum meæ expectationi satisfacies, sed humanitati etiam constabis tuæ. Vale.

Paulus Manutius Seb. Leoni Cordubensi. S. D.

Nicolaus Nathanaëlus, egregie moratus adolescens, magnos in Latinis litteris progressus a discessu tuo fecit: is cum mihi per se carus est, tum eo magis, quod de te saepe loquitur amantissime, tuamque erga se patremque suum, insigni probitate atque doctrinæ virum, perpetuam benignitatem sic in ore habet, ut ejus memoriam nunquam finat intermitti. Vale.

Petrus

Petrus Bunellus Lazarus Bayfio. S.

QUI has tibi reddet, vir probus est, & bene doctus, mihique amicissimus: habet isthic non nihil negotii, quod quale sit, ab eo, si placet, intelligas: atque ad id explicandum, auctoritate tua, quantum poteris, non solum propter aequitatem causæ, sed mea etiam causa libentius adjuvabis. Hoc te vehementer rogo. Vale.

M. Antonius Muretus A. Repario suo. S. P. D.

ACCEPI ternas tuas litteras: in postremis autem quædam erant ita negligenter scripta, ut facile constaret, aliud egisse te, cum illa seriberes; ostendam ea tibi, cum isthuc venero, & auriculam pervellam tibi; ut postea in scribendo attentior sis, & saltem eos solœcismos effugias, quos effugerent etiam pueruli, qui primis literis imbuuntur. Noli tamen ex hac mea admonitione molestiam ullam capere. Non enim propterea volo quidquam de tua hilaritate detrahi, sed ad diligentiam addi. Vale.

Justus

Justus Lipsius Josepho Scaligero. S. D.

ABIT iste ad te, & vult commendari. Ecce
breviter & vere. Amat litteras, ut qui
maxime; amat te, ut in iis maximum. Inspice
& nosce, redamabis.

J. L. Abrab. Ortelio. S. D.

NON multos tibi commendo aut ingero,
nec meus mos est: sed hunc singularie
Ger. Buytwechium, qui anno & sex mensibus a-
pud me egit: tanta modestia & probitate, ut supra
nihil fatear vidisse. Is ad suos nunc redit, videre
& salutare te voluit: rogo ut illi pateas, atque
etiam Bibliotheca tua. Pauca verba facio: si tu
totidem cum illo, satis se ipse commendarit. Vale.

J. L. Gulielmo Camdeno. S.

MUNUS a te accepi, vir ornatissime, per
mihi gratum Britanniam tuam: quam
illustrasti ingenii & industriæ clara face. Mul-
tum patria tibi debet: multum exteri nos, qui
per

per te pulcherrimam insulam videmus, etiam cum non videmus. Perge in hoc & simili studiorum genere, quod abesse non potest quin tibi famam, posteris æternum ferat fructum. Vale.

Elysius Calentius, Colotio. S. D.

Coloti si me amas, utere : si non uteris illud in argumento est, non amabis. Vive.

E. Calentius Opiliano. S. D.

Meministi unquam, procelloso in mare navem diu jactari, atque ab littore pelli : mox peracta ventorum vi, subito in portum labi. Sic, Opiliane, sunt, qui reges sequuntur. Spera & vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

JUBET Rex, quamprimum ad se venias, causam itineris non intelligo, nisi id sit, quo filii a patribus vocari consueverunt. Spero fore, ut ditior ac melior revertare. Veni & vale.

E. Calentius

E. Calentius Hiaraco. S. D.

CAVE quicquam, Hiarace, dixeris unquam: aut feceris, quod si opus sit, nequeas ratione defendere. Illud enim pulcherrimum est in vita, & quod dicas recte scire, & quod agas non ignorare. Vive.

E. Calentius Sipontino. S. D.

Promiseram me Sipontine, ad cœnam venturum. Quod se fellerim, gratias habe. Detinuit me Colibertus, hominum molestissimus, deambulando, & se usque adeo magnificando, ut seis, quo usque defessum redderet. Quem si cœnatum apud te ~~meum~~ adduxisset, timeo, ne mensas etiam post epulas vorasset. Vale.

E. Calentius Veliano. S. D.

Nimium me, Veliane, in discendo facilem putas; possum eidem, si velim, obscurius scribere. Verum ego latinus cum sim, facile dicere, non barbare, pro ingenio nitor. Et cupio non

non doctis modo, sed & pueris quoque intellectum iri. Difficilius quidem existimo, graves res clara oratione; quam scabra & obscura posse pronuntiari. Tace, & vale.

E. Calentius Furiano. S. D.

SOLEO tecum, Furiane, modo literis jocari, modo verbis: uti cum cæteris facio quos amo. Sed rerum omnium difficilimum puto, naturam posse hominis immutari. Tu quia tristis adeo natus es, blanditias non amas, jocos non quæris. Credo tibi deos deasque omnes in genitura fuisse iratos, & ut mœsti aliquid ederent, quod omni ex parte desiperet, te congenuisse. Tu, Furiane, tua fata exequere: nihil enim impedio. Et ut diis ita volentibus morem geras, continue plora miser, & si potes. Vale.

E. Calentius Forbiano. S. D.

Fortunæ tribuito, Forbiane, quod dives ex inope factus sis. Nam quid virtuti tribuas, nihil video: nisi tu virtutem existimes assentari, fallere, mentiri, rapere, lenonem esse: quæ te ditem

ditem facere, & quibus te clarum putare maxime potes. Nam si virtuti opes darentur, alios videres esse divites, quos non vides. Tu autem, Forbiane, mendicares. Peri.

E. Calentius Martiano. S. D.

Lucium Simeonem, fratri tui filium, & si nullas a te literas detulit, habui commendatum. Tantum enim valet apud me dignitas tua, & benevolentia, ut quemcunque tuorum, viderim, existimem meum esse. Ego illum subito ad Hieracum duxi, & quæ postulavit rogante me, omnia impetravit ita facile, ut a te patruo vide-rentur impetrata. Tu igitur qui me cognovisti, utere, si velis. Quod si negaveris velle, merito, Martiane, faciam conjecturam, te mihi amplius non esse utendum. Crede.

E. Calentius Solimeno. S. D.

HIC quem vides hominem, meus est. Virtutem colit, doctos amat, medicum se fieri vult, tum tibi summopere commendo, atque oro

D

ut

ut talis erga eum sis, qualis erga meos esse con-
sueisti. Vive.

E. Calentius Solimeno. S. D.

PE R immortales ego te deus oro, Solimene,
medicorum disertissime, qui corpori simul
atque animo mederi primus comperisti, ut lan-
guenti Furiano iam ostendas quid facto sit opus,
ad tristitiam hanc ejiciendam : qui neque unquam
ridet, neque loquitur unquam, neque alicui gra-
tulatur. Quod si effeceris, fatebimur a te nobis
hominem restitutum, veluti jactante, ut aiunt,
Deucalione lapidem animatum. Vale.

E. Calentius Hieracolotio. S. D.

ARmatum videre Forbianum quis possit pati,
equo insidentem feroci, hastam cruri ad-
moventem, veluti cum hoste congressurum ? Pa-
pae totus in auro est, totus fremens, totus ferox,
terribilis, ni medio cursu ad terram corruisset !

Vides ?

E. Calentius

E. Calentius Hiaraco. S. D.

Si me lapidem natura fecisset, aut truncum,
neque cuperem aliquid, neque quicquam,
Hiarace, postularem: verum quia hominem genuit,
quæ sint hominis, querere haud injuria est:
quam ob rem id dictum sit, potes intelligere.
Domum Tarenti non habeo, neque vineas neque
agros: si dederis, facies humanissime. Quod si
tacuero maxime, id me maxime postulare, intel-
ligas. Vale.

E. Calentius Solimeno. S. D.

CRAS te mihi adeste cupio, Solimene, lan-
guentum ut cures. Aut cessa, aut propera.
Quod si cessaris, scito tibi Calentium defuturum.
Vola & vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

Gratias tibi pro donata cane me habiturum ne
credas Hiarace: utilius existimarem, si bovem
aut asinum, qui rei adderet, donavisses. Vale.

E. Calentius Hiaraco. S. D.

QUOD me ames, Hiarace, quod laudes palam, & quod nihil des, grato principi non conveniunt. Vive & vale.

E. Calentius Aracino. S. D.

Venistem ad te, & quæ scripsisti, credidissim omnia, ni te atque illum cuius imperio scripseras, cognovissim, quod polliceri magis, quam dare facile est: cui mentiri, fallere, verba dare, pro consuetudine jam pulchrum videatur. Vos eam fallendi argutiolam in alios exercete. Calentium vero dimitte, qui vos novit optime, quales sitis. Abite.

E. Calentius Celio. S. D.

TU si fuisses volucris, profecto fuisses accipiter; ita tibi unca manus, atque aptæ natæ ad rapinam, Celi: qui stante mihi annulum rapueris clam adeo, ut, quem aiunt, Argum etiam centoculum sefellisses. Quem nisi restitucas, scito te

te furem omnibus cognitum iri, & pelli undique
prorsus, Celi. Valeas.

E. Calentius Regi.

SI meas has legeris, bone Rex, neque despex-
eris epistolas, aspicies quonam modo tibi
filium instituerim, sive ad illum scribens, sive
ad alios cuiusvis ordinis homines. Nam cæte-
ris etiam quæ scripto sunt, illi tribui legenda,
ut inde quoque hauriat disciplinam. Longe
tamen ei plura verbis tradidi, & quidem non
leviora. Tu autem, Rex inclyte, pro filii docu-
mento, si mei memineris, facies ut gratum prin-
cipem decet. Nam si merentur apud te, qui
canes, aut accipitres curant: quanto magis qui
liberos tibi, rerum omnium carissimos erudierunt.

Vive.

Gilberti Cognati Erasmo Roterodamo. S.

TUA, unicum studiorum decus Erasme clari-
ssime, apud principem nostrum commen-
datio, plurimum mihi & ornamenti & emolumenti
attulit. Hic Academiam plane quandam institu-

ere consilium est. Sed o utinam te hic haberemus,
ut una philosopharemur. Cætera coram. Bene
vale, clarissime Erasme, Patrone incomparabilis.

G. C. Johanni Metello. S.

TELLUD me male habet, Metelle amicorum
intime, Romam tuis virtutibus parum re-
spondere. Sed fortasse nondum innotuisti, novus
hospes. Aras & mitras, opinor, non ambis.
Antonium Augustum tibi familiarem esse gaudeo,
Si vales bene est, ego uteunque valeo.

G. C. Jacobo Parco. S.

SI tibi, vir amice, res sunt ex sententia, majorem
in modum gaudeo. Sin minus, tanto magis
erigendus est animus, quanto magis premit fortuna.
Cura ut valeas : bona enim tua valetudine nihil
nobis jucundius, nihilve gratius annuntiari potest.

G. C. Sigismundo Gelenio. S.

ACcepi literas tuas parum lætas. Sed tu fac
sis animo philosophico ; & homo natus,
casus humanos moderate fert. Vale.

G. C.

G. C. Simeoni Verono. S.

Consilium tuum de adeunda Italia, vehementer probo : quod ut tibi bene veritat precor. Tu quod facis, magno animo in literas incumbe. Incredibilis enim est tuorum omnium de te expectatio ; quam ne fallas curabis. Vale feliciter.

G. C. Henrico Colinæo. S.

In me, clarissime vir, rogo, ut tui similis esse pergas. Nihil addam huic petitioni, in quâ sunt omnia. Bene vale, Colinæe clarissime, nostræ regionis decus.

G. C. Georgio Giusta. S.

MAndatorum, tuorum, mi Georgi, a me præteritum est nihil, nam tuorum prætermisi neminem, cui tuo nomine non dixerim salutem diligenter. Mater tua desiderio tui vehementer angitur ; quam crebris literis levare, tue fuerit pietatis. Quam rectissime vale.

G. C. Gulielmo Amioto. S.

DE filio tuo statues pro tua prudentia. Mire ardet ablegari a tuo convictu. Libertate nihil dulcius. Si Lutetiam, aut alio quopiam ablegas illum, cura ne habeat in manibus quantum vellet. Natura prodigus est. Bene vale. Cursim.

G. C. Petro Agio. S.

TI B I gratulor, mi Agi, qui studium omne
huc contuleris, ut optimis disciplinis, quæ
veræ sunt hominis opes, ditescas : ac majorum
tuorum imaginibus geminum addas decus, eru-
ditionis atquæ probitatis. In hæc omnium pul-
cherrima nihil juris habet fortuna : sed hominis
propria sunt, ac perpetua. Proinde ut currenti
calcar addam, hortor egregie juvenis, ut qua
cœpisti pertendas : ac Agiorum nomen per se
clarissimum, tuis propriis virtutibus reddas cla-
rius. Vale, dulce decus meum.

G. C.

G. C. Georgio Guoto. S.

DE scribendi cessatione me sine culpa accusari gaudeo. Hic primus est oblatus, cui literas committerem. De parentum negotiis tu memorem mones. Ita enim mihi curæ sunt, ut nec tibi quidem ipsi sollicitudine diligentiaque concedam. Cave putas te a patria abesse, dum ego adero. Vale.

G. C. Antonio Lullo. S.

Singularem quandam animi in me tui benvolentiam multis sic perspectam habebam, vir doctissime, ut nullo testimonio fuerit opus. Mihi tamen gratissima fuit tua epistola, undique spirans veterem illum tuum erga me favorem. Utinam sit quo nomen ingrati nesciat effugere. Cura, mi Lulli, ut quam rectissime valeas, si nos valere cupis.

G. C.

G. C. Laurentio Privæo. S.

Libebat, atque decebat, vir optime atque doctissime, tibi pluribus verbis pro sale ad me misso, gratias agere: sed prandens admonitus sum, ut illico pararem literas. Pleno stomacho scribere, mihi tutum non est. Scribam brevi copiosius, & accuratius. Bene vale, amice singularis.

G. C. Jacobo Parco. S.

QUOD audaciam meam in optimam partem interpretaris, mi Parce, lubens agnosco tuam humanitatem. Sed cave per gratias ne tantum tribuas meo judicio, quantum te scribis tribuere: quin potius Horationum illud hic locum habeat: *Cæcus uti si monstrat iter, tamen aspice.* Vale, optime Parce, & me hoc quo cœpisti animo & amore prosequere.

G. C. Johanni Gastio. S.

RES humanæ undique sunt exulceratae : quorsum erupturæ, nescio. **H**ic enim varii & atroces rumores feruntur, quos non libet scribere. **B**ene vale, amicorum suavissime.

G. G. Gulielmo Gruerio.

PRO epistola mea mature redditæ, mi Grueri, gratiam habeo plurimam. Si probus jam se convertit ad meliorem frugem, sane gaudeo. Nam hoc vitæ genus quod hactenus secutus est, non potest non habere infelicem exitum. Nondum hominem odi : sed otero, si perget qua cœpit. Vale.

G. C. Henrico Morello. S.

NON damno, quod extremæ senectuti reponis luculentum viaticum. Nihil enim miserius sene egeno. Habere divitias sine fraude partas, non est crimen ; sed amare pecuniam, & (ut sapiens Hebræus loquitur) cor apponere, est peccatum. Vale.

G. C.

G. C. Stephano Fauchio. S.

Nicolai fratri sui casum doleo : sed subiras-
cor, quod toties negligit valetudinem
suam, quum eo thesauro nihil sit pretiosius. Si
quid sciero, in quo possim vobis gratificari, re-
perietis voluntatem paratissimam. Cura, mi-
domine, valetudinem, cura quæso : & sic existi-
mes, nihil tua valetudine firmiore gratius ad-
nuntiari posse : nihil æque jucundum, atque si
Dominum Nicolaum, fratrem tuum, convaluisse
intellexero. Itèrum vale.

G. C. Claudio Failoni. S.

Anteciceronianum degustavi : frigidum est
nugamentum. Epistolam de eo meum ad
Metellum tibi non displicuisse gaudeo : certe a-
nimò meo non satisfecit, de reliquis alias. Vale.

G. C. Stephano Pratano. S.

BOBÆO habenda gratia est quod orbem
furioso & ingrato liberavit. Nunquam a-
me

me verbo Iæsus est : sed tum a me, tum a meis pluribus officiis est adjutus. In eo nec erat eruditio, nec ingenium, nec ullum piæ mentis vestigium. Et talis habebatur pro homine. Vale, Gilberti tui memor.

G. C. Claudio Lefmæo. S.

Redicta est mihi a te epistola, quæ vel hoc nomine mihi fuit gratissima, quod tam a manter prolixaque mecum confabulari, tedium non fuerit. Nunc in hoc ego scribo, ut scias ad me pervenisse epistolam. Salutavi quos voluisti amicos : rescripturus per occasionem, ut vincere prolixitate possim. Cura valetudinem, & quam rectissime vale.

G. C. Jacobo Perrotto. S.

Utinam in Johannis Toronis dignitatem successisses. Quod honores simul & opes contemnis, laudo animam philosophicam. Sed ut nunc est seculum, expedit in sublimi esse, ne suum & canum ludibrio simus expositi. Bene vale,

G. C.

G. C. Antonio Pasquano. S.

ANT E plures hebdomadas respondi literis
tuis, scripsique Glareano. Tuas literas
misi ad Tethnigerum. Opinor esse redditas, si
satisfactum est animo tuo, est quod gaudeam; si
minus, si me plenius instruxeris, magis fungar
officio meo. Vale.

G. C. Martino Borrhae. S.

Consilium tuum, mi Borrhae, vehementer
prebo, qui tricis hujusmodi nolis involvi.
Hoc seculum plenum est Ardelionibus istiusmodi,
qui nihil habent pensi quid in quem scribant,
modo innotescant. Vale.

G. C. Claudio Lesmæo. S.

CONSEPI esse Christi discipulus, mi Lesmæo,
sustuli crucem meam. Hoc interest quod
crux me portat. Incredibilis dolor occupat ima-
ilia & utramque coxendicem, ut mors sit in votis.
Sic placitum est illi, cuius voluntati resistit nemo.

Opto

Opto te cum omnibus tuis charis, quam rectissime
valere.

G. C. Johanni Gasti. S.

HABEO gratiam, mi Gasti, pro diteris mihi
transmissis per hunc veredarium. Si quod
officium vicissim præstare queam, impera: id tuo
jure facies. Vale, & me quod facis ama.

G. C. Mercurino Jailani.

INSTAT vindemia, Mercurine humanissime: si
dignaberis mihi implere unam choam vino
subrubro, aut etiam albo eleganti puroque, dabo
preium æquum, & insuper habeo gratiam. Sin
minus, nihil decedet nostræ amicitiæ. Bene vale.

G. C. Claudio Lesinae. S.

DOLO te decumbere: sed spero fore brevi ut
exiliias. Hoc ubi factum fuerit, objurgabo
te, quod non habeas majorem valetudinis tuæ
rationem: toties tuo admonitus malo, cura ut
convalescas.

G. C.

G. C. Mathæo Junio. S.

FUcatus ille de quo scribis, sic in me fuit,
ac si decem dæmones haberet in pectore.
Affuetus ego monstris, in tale monstrum hacte-
nus incidi nunquam. Vale ut cupio.

G. C. Sileno Rutilio. S.

QUOD scribis de pietate tua non satis intel-
ligo: quæ mihi nunquam fuit suspecta,
sed alii mihi interdum objiciunt argumenta quæ-
dam, quæ invitus audio. Ea literis non expedit
committere. Vale ut cupio.

G. C. Johanni Vemodo. S.

VErſaris iſthic in arce literarum & eloquen-
tiæ; & tamen oratio tua Latina nihilo
politior est quam folet: & Græce mēdosissime
scribis. Quæ res indicat, te nec in Latinis, nec
in Græcis authoribus versari serio. Admoniti-
unculas meas boni consule. Vale.

G. C.

G. C. Gulielmo Clereval. S.

Gratum est, quod Gulielmo Moyro celeriter reddideris literas meas, placavi eum literis: non erit posthac molestus Dominus te incolumem diu servet. Valeto.

G. C. Renoberto Racleto. S.

ET ingenium tuum, & erga me studium, libenter agnovi, Raclete clarissime, animum mutuum tibi polliceor. Tantum licuit in præsentia, adhuc a diuturno morbo languidulo: & pluribus erat scribendum. Dominus te tuaque bene prosperet. Vale.

G. C. Johanni Frellonio. S.

HISCE nundinis expecto literas tuas, mi Frelloni, quæ nunciant te cum tuis omnibus recte valere. Salvere te jubent Stephanus Turnon, & Georgius Latomus. Bene vale, vir amicissime.

E

G. C.

G. C. *Pietro Butodo. S.*

HOC velim seias, naturam non plus ingeni filio tuo largitam esse, quam tibi: & fere inanem esse doctrinam, natura non suffragante. Vale.

G. C. *Antonio Lullo. S.*

EGO omnino a Rotario me subdux: & amicitia quæ mihi fuit cum illo, versa est in apertam similitatem: quam ego malo, quam fucatam amicitiam. Ille enim, ut de inimico quod verum est fatear, vir est plane rusticus, ingratus, persicæ frontis, & nullius frugis. Vale.

Johannes Just. Cretensis. Amico studia detrectanti, & scire cupiente.

SCIRE cupis: ea vero per quæ ad scientiam pervenitur, facere negligis. Multi sunt in eadem sententia. Etenim nemo est quin vellet multa didicisse, quum haud ita multos invenias,

qui velint discere. Quid ita & neinpe quia suavius est uvam de vite unguis doceperit, in istum de lacu gustare, quam vineta sudore, aut aere. Sed nihil magnum sine labore Dei dedere mortalibus. Et virtutis planta sudore est riganda: cujus quidem radices cum sint amaræ, fructus dulcissimus esse perhibentur. Vale.

J. J. Adolescentem ad virtutem hortatur.

JAM quando decurso spatio pueritiae, ad bivium literæ y, quam dicunt Pythagoræ, pervenisti: videndum tibi etiam atque etiam est, quorsum deflectas. Angusta quidem & ardua est via quæ ducit ad honores, & pauci eam ingrediuntur: potro quæ ad nequitiam vergit & vita dedecus, latissima est, sed tandem præcepit fertur: facilis enim descensus Averni. Vale.

J. J. Eidem. S.

TIBI nunc primum iter virtutis ingredienti, tria potissimum obstacula sunt amolienda: gula libido, somnolentia. Quod vir enni laude superior Hermolaus Barbarus, mirifice.

fice uno comprehendit versiculo, *Venter, pluma,
Venus, laudem fugienda sequenti.*

J. J. Juveni Temerario. S.

QUOD tantum facinus aggredi paras, m-
juraque viribus tuis audes, Phaethontis
casum facito ut memineris, qui sanum patris
consilium negligens, infelici lapsu, magna cum
sua multorumque calamitate docuit, quam præ-
ceps audaxque consilium sit pertimescendum.
Vale.

J. J. Adulatori. S.

Praesenti blandiris, absenti detrahis. Dextra
lapidem geris, panem ostentas altera. At
ta malus es, aut me fatuum existimas. Verum
illud tibi persuade, te jam nemini posse impone-
re, quia omnibus notus es. Me quidem certe
si fallis, non fallis; si non fallis, fallis. Ænig-
ma, dices, nempe Sphingi. Vale, ut mereris.

J. J.

J. J. Amico, ne præbeat aures assentatoribus.

Si tam bonus ac sapiens es, quam habent cupis, minus famæ studeres quam conscientie. Nunc dum adulatoribus delectaris, id agis, ut & ipsi per te nequiores fiant: & tu per eos deterior ac studior: aut igitur te ipsum consule, aut vale.

J. J. Amico, ne fidat palponibus.

Assentatoribus delectaris, eosque ad te admittis, recta vero suadentes aversaris ac refugis. Istud perinde est, ac si quis philtra, aut venena propinan tem amplexetur: antidotum vero, aut medicinam adhibentem, explodat atque aversetur. Vale.

J. J. Amico sanum constitutum petenti. S.

VIN' tu & sapiens & bonus, & haberi & esse? Non quod passim fieri vides, sed quod fieri decet, id facias: neque vulgi opinionem tu fequere, citra delectum, sed quod ratio præscribit,

præscribit, quod jus fasque exigit, id demum facito: & vir sapiens ac bonus eris. Vale.

J. J. Eadem fieri consilium querenti.

NAVIM consensurus, debueras de navi-
gando expertos navigationis consulere:
nunc te, oblata puppi, ad terram respectantem
consilium ea de re quærere, serum est atque
importunum. Re integra locus est consilio: con-
summata, penitentia. Vale.

J. J. Amico de ducenda uxore. S.

DE ducenda uxore mature consulis. Rele-
tu quidem istud, ut omnia; est enim in
eo diu deliberandum, quod semel factum, inse-
tum fieri non potest. Cæterum ducenda sit
uxor tibi nec ne, id potius erit consilii tui,
quam vel mei, vel alterius eujusquam; & in ea
diligenda, oculis in pro auribus, Auribus autem
pro oculis utere. Vale.

J. J.

J. J. Marito in uxorem asperiori. S.

QUID ego de te audio? An tu propterea duxisti uxorem, ut ipsi carnificinam; tibi supplicium parares? utrique vero crucem figeres? An tu putas, quod vocibus intonas, quod frenes dentibus, quod manu saevis, propterea illam tibi obsequentem magis, teque illi chariorem fore? Non est diuturnus officii custos, metus. Duæ sunt virtutes præcipuae in conjugata: amor in virum, & pudicitia; cum his incommoda omnia ferri possunt: sine his nullum est commodum omnia misera & infelicia. Potro amor commoda tractatione, et officiis elicetur, non malefactis. Amorem sequitur cura rei familiaris, & pudicitia. Denique illud sic habeto: quod incommodis uxoribus utimur, nostro plerumque fieri vitio, non culpa uxorum. Vale.

J. J. Marito ferendam esse uxorem.

UXOR tibi non negligenda, sed diligenda: certe ferenda est, vel sua ipsius causa, vel honesti respectu. Quod si hæc minora sunt,

quam ut ad ea velis respicere : illud certe movere te debet, nimirum respectus & reverentia regis, qui eam tibi efficacissime commendavit : nempe Dei, Regis regum, & Domini dominantium. Vale.

J. J. Adultero uxorem castiganti.

CUM tu assidue scorteris, ab noctes pergræceris, nulli Veneri parcas, nullo genere libidinis aut impuritatis abstineas : ab uxore pudicitiam requiris ? Scito, aut tibi abstinentum esse, aut illi ignoscendum : aut certe in aliquam calamitatem vel alteri vestrum, vel, quod proclivius est, utrique postremo incidendum. Vale.

J. J. Superbo potenti.

PUTAS, quia te homines timent, te alii esse præstabiliorum ? longe falleris. Ita enim & feræ, & cacodæmones, te multo essent præstantiores. Itaque tibi tanquam ex Apollinis tripode illud dictum puta : carum esse civem, bene de Republica mereri, laudari, coli, diligi gloriosum est : metui vero, & in odio esse ; infirmum,

infirmum, detestabile, imbecillum, caducum.

Vale.

J. J. Superbo ignobili, & obscuro.

VIDEO te superbiorem factum nulla alia
re magis, quam incogitania. Nam si in-
te ipsum descenderes, & quis, & undenam esse
considerares: haud aliter cristas demitteres,
quam gallus devictus. Hoc igitur fac, & vives.
Vale.

J. J. Nobili insolenti.

PUTAS, ob divitias & nobilitatem tibi
omnia licere. At ego illud Comicum tibi
etiam considerandum puto. Quam vos facillime
agitatis, quam estis maxime potentes, dites, fortunati,
nobiles: tam maxime vos aequo animo aequa noscere
oportet, si vos vultis perhiberi probos. Vale.

J. J. Prodigio profigato.

QUænam est ista tam prodigiosa luxuria?
tam portentosa profusio? tam perdita lar-
gitas?

gitas? tam importuna prodigentia? Quam diu
putas patrimonium istud tibi sufficieturum? An
credis, si libidini, si voluptati laxare frena per-
rexeris, tibi defuturas in singula momenta occa-
siones, quæ te ad perdita consilia vocent? Iusus
ateæ, scorta, comediationes, pergræcationes, po-
pinæ, sodalitates perditæ: quæ te ructantem, &
museantem, ad extremam miseriam pertrahant?
Non unius hominis patrimonium, quantumvis
amplum, sed provincias & regna tanta me hercule
nequitia devorare, absorbere facile ac brevi posset.
Memento Apitii, ac Phoci: quorum uterque
pari luxu ex amplissimis patrimonii devoluti, ad
ultimam calamitatem ac desperationem redacti
sunt. Id ne tibi accidat, illud Epicteti Stoici ne
te fugiat: *Sustine, & abstine.* Vale.

J. J. Prodigio ingrato.

SAradanapalum, ac Midam, ob diversa, imo
contraria vitia, detestata est antiquitas; om-
nis ætas, omnia saecula sunt execrata: illum quod
esset luxu perditus, ac in voluptates adeo pro-
jectus, ut haberetur quavis muliere corruptior:
hunc vero, quod tam sui tenax, alieni appetens,
& ca-

& capax esset, ut suorum desiderio dicatur per-
riisse: quippe cui obsonia ex voto in aurum
conversa, copiaque in inopiam mutata, eum
fame confecerint. Rides? de te fabula narratur.
Tu enim ex ipsis duobus monstris constatus esse
diceris. Certe illud constat, te ad tua commoda
& voluptates nulli rei parcere, nihil pensi habere:
cæterum undique inclemens rapere, quod con-
geras in tuum alvearium: tum nulli bono viro,
quantumvis de te merito, ne frustum quidem
panis impertiri: immo quod his debes, in igno-
biles, ac perditos homines, in Gnatones, &
Phormiones potius profundere, in pupos & pu-
pas, quam quicquam iis dare, quo frigus a se
duramque fumam possint expellere: & postea te
venditas pro liberali. Sic simia est homo: sic
pica mulier. Vale.

J. J. Amico, de divite avaro.

RISI nuper, quum vidarem asinum epiparis
obsonis onustum, rubos caricasque depas-
centem: subiitque mihi protinus atticus ille,
notti quem dico. Illudque mecum facitus,
O utinam

Outinam sic sint, qui mihi male volunt. Interim habebant similes labra lactucas. Vale.

— *J. J. Avaro odioſo.*

Quereris, quod nemo te amet, nemo salvum velit: omnes interitum tuum cupiant, mortem expetant, exitium imprecentur. Quid hoc mirum? Quid enim aliud facit avarus dives, dum vivit, nisi hoc unum: ut omnes illum mortuum malint, quam vivum? hoc certe habes commune cum sue: cuius usus nullus est, nisi exticti. Ad eliciendum amorem una est via, ut ames. Miraris igitur.

— *Quum tu argento post omnia ponas,
Si nemo praefet quem non merearis amorem? Vale.*

J. J. Avaro expilato.

Quiritaris, clamas, vociferaris, cœlum terræ misces, quod sis expilatus. Quid refert, habeas, nec ne, rem, cuius vel possessæ, vel amissæ, idem est usus? Claude capsas, occlude ostia, signa loculos carbone, aut cinere oppletos:

tos : ac tecum reputa, ære, argento, auro plenos esse : & nihil amiseris. Vale.

J. J. Detractori.

AUDIO te in existimationem meam passim debacchari. Si id merito meo facis, irasci tibi non debo : sed mihi potius, qui tibi occasionem præbuerim in me invehendi. Sin animi vitio inservis ; mihi mea satis est innocentia : te tuj mores probe ulciscentur, qui quidem abunde pœnarum de te mihi dabunt : quod tamen ut cupiam, Dii prohibeant. Vale.

J. J. Seipsum nimium amanti.

QUOD te ipsum amas, minime id quidem miror. Est enim omnibus a natura inditus amor sui ipsius : ut videlicet quisque sese, corpusque tueatur. At vero, quod tam tenere te amas unum, ut reliquos omnes negligas : id plane est te ipsum odiſſe. Nam qui neminem diligit, hoc agit ut a nemine diligatur : quod qui facit, est suimet prorsus inimicus, ac proinde stultus. Vale, & sape.

Franciscus

Franciscus Philelfus, Danieli Veterio. S.

AGO tibi gratias immortales, quod tanta
benevolentia me complecteris. Non enim
sine magna quadam amoris vi me hortaris, ut in
tantis pestilentiae ignibus, Venetius esse nolim,
sed vel Patavium concedam, vel alio ubi tutius
vitae meae consultum sit. Si dixero me esse
omnino expertem metus, plane mentiar: metuo
enim sed non tam mihi, quam cum infanti
filio, uxoriique adolescentulæ, tum reliquæ etiam
familiae, quæ minus fortasse sibi cavere norit.
Nec satis scio, quid faciam; hanc morbi imma-
nitatem audio inerudescere. Quare aut nus-
quam est movendus pes, aut fugiendum longius,
ubi pacatior sit aëris clementia. Consilium ta-
men tuum non possum non probare. Vale:
ex Venetius.

F. P. Victorino Feltrensi. S.

EGO te virum, non solum mei amantissi-
mum, sed & prudentem & bonum jam pri-
dein esse cognovi. Admonitionem tuam non
possim

possim non probare. Sed qui mare ingressus sit,
non habet ventos in manu. Adversus contrarios
etiam fatus tantisper nitendum est, dum vel
fortuna vel deus aliquis portum obtulerit, si mi-
nus optatum, saltem tutum. Sententiam meam
tene. Vale.

F. P. Francisco Ferreto. S.

Literis tuis sum mirifice delectatus. Video
enim nostram Constantinopolitana illam
consuetudinem tibi mente non excidisse. Quod
autem hortaris, si quando ad Tolentinates redie-
ro, Ancone ut iter faciam; tibi bona fide polli-
ceor, non antea me ad Tholentinates rediturum,
quam & Ancona, & te video. Sed quod ad
tempus id sit futurum, nondum satis scio.
Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

Queniam natalis christianus jam propemo-
dum pulsat fores, facies mihi rem gra-
tissimam, si quas aeras antequam ego forem ex
Constantinopoli soluturas, per illius temporis
naves

naves ad te misi, mihi reddi curaveris. Nam non solum libris nonnullis mihi opus est, qui arcis servantur, sed etiam vestimentis, tum meis, tum uxoris. Et, ut de me fileam, me quotidie uxor rogat, ne se diutius privem voluptate suarum vestium. Quare, nisi ad proximum natalem huic morem gessero, se ab me deludi existimat. Nam neque te latere debet ingenium muliereb; & ego uxor ea negare non ausim, quæ vitæ cultui decorique debentur, adolescentulæ præsertim, mihiue morigeræ. Vale.

F. P. Johanni Avrispæ. S.

QUOD mihi gratularis, de meo in Italiam reditu, lætor equidem meum tibi probatum iri consilium. Verum in hanc diem fortuna consilio non respondet. Nam quam mihi spem apud Venetos amplissimam propositam sum secutus, ea me video frustratum iri. Itaque me facti mei jam pœnitet, et si consilium nequaquam est accusandum. Hic enim diutius mihi curætandum non est, cui neque promissa servantur, & morbus pestifer, quo universa civitas est correpta, imminentem interminatur interitum. Vale.

F. P.

F. P. Gabrieli Mauro. S.

QUOD scire a me vis, quot fuerint ami-
corum paria, priscorum memoria maxime
celebrata, ea reperio quatuor numero extitisse.
Theseum & Pirithoum. Achillem & Patro-
clum. Orestem & Pyladen. Pytiam & Damo-
na. Addunt etiam juniores apud Græcos Epa-
minondam, & Pelopidam. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

QUOD me hortaris ne properem, neque
desperem, fore enim ut melius mihi Ve-
netis quam usquam gentium consulatur: hortar-
is tu quidem recte, modo non sit precio spes
emenda. Quare si ita certi quicquam intra
constitutum tempus allatum fuerit, ut intelligam
non esse diutius mihi arandum litus, sequear
consilium tuum, vel in hoc vitæ discrimine.
Si aliud nihil quam verba animadvertero, faciam,
ut scripsi ad te antea. Meque aut ad Bononien-
ses recipiam, aut ad Florentinos. Vale.

F.

F. P.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

Jannes Corbicius, mercator Florentinus, meo nomine, te adibit, ut meos fibi des ad me libros, una cum rebus omnibus, quas deposui apud te. Quod ut facias, te etiam atque etiam rogo. Nam his diutius carere non possum. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

Admonitionem tuam libenter admitto, ac probo. Idem etiam ex aliis audivi. Si res, ut cœpit, prospere successerit, nusquam hinc movebo pedem. Sin aliter acciderit, pro tempore navigabo. Nam nescio quid monstri inter hos inter se cives latere audio. Quod ne quid pariat magnæ calamitatis, non possum non vereri. Ego autem in omnem fortunam paratus sum. Vale.

F. P.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

Antonius Capanorensis, qui a principe Lucensi orator it ad Venetos, est mihi ab ipsa adolescentia conjunctus tanta familiaritate, ut vix mihi ejus consuetudine sit dulcior quicquam. Nam & Patavii, ante meam navigationem in Thraciam, fuimus condiscipuli: & ea est urbanitate, morumque elegantia, ut vel ipsos lapides excitare queat in amorem sui. Nam quid loquar de præstanti hominis ingenio & facundia? quid de liberalitate, & animi gratitudine? Dignus est profecto quem ames; quod si feceris egregie, me non mediocri abs te beneficio affectum judicabo. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

SUNT hic omnia procellarum tempestatumque plenissima, ob hanc reipublicæ ab ecclesiastica ditione defectionem. Deus bene verat. Bononienses ipsi de se viderint. Ego mihi atque rebus meis omnino consulere constui; non enim tutum est Musis inter gladios

sicasque versari. Jam civili cruore madent omnia. Nullus hic otio, nullus paci relictus est locus in tāntis discordiarum seditionumque fluctibus. Itaque Florentiam petam necesse est. Nec sum oblitus consilii tui. Sed necessitati parendum est. Tu siquid melius habes, ostende. Vale.

F. P. Thomae Sarzanensi. S.

EGO, mi Thoma dilectissime, sum Florentinæ reipublicæ jam obstrictus annuo munere. Itaque aliam nullam conditionem possum amplecti: quid enim dedecorosius, quam vel esse vel haberi levem? Nam fidem minus servare hominis est, non injusti solum, sed impii. At scio non modo Reverendissimus pater Cardinalis tuus id ab me factum iri nollet, sed nec etiam tu, qui speculum es imāgoque & probitatis & gravitatis. Vale.

F. P. Joanni Aurisper. S.

QUO in statu positæ sint res meæ, non est difficile judicatu. Universa hæc civi-

tas factionibus tumet. Nec diu abesse potest, quin pariat maxime quippiam mali: præterea nosti quam milli aduersi sunt. Ubique gentium malum esse, quam Florentiæ. Vale.

F. P. Francisco Barbaro. S.

NO S T I jampridem, quanta mecum familiaritate, atque benevolentia junctus est Antonius Capanorensis. Qui quanquam sua probitate & innocentia, tibi debeat esse carissimus: tamen, ut mea etiam causa, aliquid cumuli accedat ad pristinam tuam in eum benignitatem, te etiam, atque etiam, rogo. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

MIHI Polluce meo vehementer est opus. Itaque rogo te, ut eum ad me ire quamprimum cures. Nam illum tibi tantisper usui dedi, donec abs te repeterem. Quare fac ne secundum, hac de re, ad te scribam. Vale.

F. P. Ambroſio Monacho. S.

Literæ mihi tuæ semper gratissimæ fuerint: & in præsentia, quam antea longe gratioreſ. Indicant enim dilucide, ab quibus mihi cavendum fit. Verum utar equidem more meo, ut & nemini noceam, & laceſſitus injuria, me virum esse meminerim. Vale.

F. P. Cicio Romano, Apoſtolico Secretario. S.

QUAM mihi spem jampridem in urbe Roma coram recepisti, ut eam mihi perducas ad finem, te etiam atque etiam rogo. Nunquam, mihi crede, intermorietur apud me officium tuum. Novi bonitatem animi tui: novi integritatem: benignitatem præsens expertus sum. Scio, non falles opinionem, de te, meam. Reliquum est, ut cœpta perficias. Vale.

F. P.

F. P. Francisco Barbaro. S.

ACcepisse te mihi non commode esse Florentiæ, intellexi : ita est sane, ut acceperisti. Idque quod recte auguraris, nulla mea culpa. Ad vos autem redire nondum mihi est integrum. Cum licebit, te faciam, meis literis, certiorem. Nam totum hunc annum, id quod permoleste fero, obstrictus sum reipublicæ Florentinæ. Occupationes meæ faciunt, ut tecum hoc tempore longior esse nequeam. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

ET recte quidem tu, mi Alberte, & peramice facis, quod de me nunquam desinis aliquid cogitare, & agere, quod honorificum mihi, & fructuosum sit : conditio, quam mihi proponis, nomine tuæ florentissimæ reipublicæ, talis est, ut eam non modo non improbem, sed & probem potius, & laudem. Cœterum brevi respondeo tibi. Vale.

F. P. Petro Perleoni. S.

Silentium tuum, tam diuturnum, tamque inusitatum, suspicionem mihi affert, nescio quam; Itaque si tibi bene est, ut & opto, & volo; scribe ad me quamprimum, quo tecum una gaudeam. Sin secus est, id quod minime omnium velim, scribe etiam mihi, quo tibi consilio saltem prodesse possim. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

Nescio, quo tandem jure, te adeo obfirma-
ris, ut contra omne, vel amicitiae, vel
humanitatis jus, meos mihi libros, ac vestes non
restituas. Tuæ enim justitiæ fuerat, qui te
Justinianum cognomines: ut quæ apud te
depositueram, tuæque fidei commendaram, mihi,
pro tua fide, tuaque innocentia restitueres.
Quare te & hortor, & moneo, ne me diutius,
vana spe ludas: ne injuria me afficias, ne me
veteris amicitiae nostræ obliuisci cogas. Vale.

F. P. Ambrosio Monacho. S. D.

PAUCIS respondebo tuæ prolixiori epistola. Ego amicitiam Cosmi Medicis nolo, inimicitiam contemno. Nam & infensi animi simulata benevolentia nihil est pernitosius, & ego ita prudentiæ armis munivi me, ut nullas insidias pertimescam. Vale.

F. P. Raphaeli Tuscharario. S.

TUAM in me singularem benevolentiam magni facio. Quod autem hortaris, propediem ad vos eam, veniam enim non mediocriter ab omnibus expectatus. Hortaris tu quidem, aut aiunt, equum Lydum in campum. Quare & si Senenses decessioni meæ molesti sunt, faciam tamen intelligas, quantum, apud me pondus tuæ amicissimæ literæ habuerint. Vale.

F. P.

F. P. Leonardo Aretino. S.

Quanquam scio meos omnes familiares, vel nulla mea commendatione tibi esse commendatissimos, non tamen omittam, quin abs te petam, atque contendam, ut si me ames, Lapum nostrum, perdoctum, & perdisertum virum, quibuscunque rebus poteris, ita tractes, ut intelligat meam apud te commendationem plurimum valuisse. Vale.

F. P. Leonardo Aretino. S.

Quicquid Saxolus Pratensis, auditor noster, verbis tibi meis exposuerit, sic habeto, ac si coram ipse tecum loquerer. Nihil est enim dicturus tibi, quod ab me non dicendum acceperit. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

Ignosce brevitati literarum mearum. Nam repentina tabellarii abitio, non est passa, ut tecum longior fuerim. Quod autem ad rem attinet,

attinet, ut vera tibi renunciata sunt de mea, ad Philippum ducem, abitione. Non enim Senæ, sine periculo, esse possum, propter sicarios Florentinos qui, nulla mea culpa, meæ vitæ insidiabantur. Verum antea quam proficiscar Mediolanum, sum Bononiæ compluseulos menses acturus. Inde ad te dabo, & crebriores, & longiores literas. Vale.

F. P. Aloysio Crotto. S.

QUOD diutius hic sum, eo serius ad vos redibo. Itaque rogo te, ut ab humanissimo nostro principe mihi facultatem abeundi exores. Nam & hic a me agitur nihil, & familia mea, me absente, non potest Bononiæ non agere incommode. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

EGO, mi Alberte, ad triduum hinc solvam, & per pulchre quidem, & per benigne, ab hoc humanissimo principe, tum donatus, tum honoratus. Literas, tuis occlusas,

mcæ

meæ dilectissimæ Chrysoloriæ, continuo reddito.

Vale. *missa adhuc non videtur, et non inveniatur*

ad hanc epistolam, quod est in libro de rebus suis, et

ad hanc epistolam, quod est in libro de rebus suis, et

ad hanc epistolam, quod est in libro de rebus suis, et

F. P. Aloysio Crotto. S.

AD sextum Idus Octobres Ticinum hue

perveni: ut ex nostro Catone Sacco,

eloquentissimo jureconsulto, accepisti. Itaque

per tuas literas, certior fieri cupio, quid facere

me oporteat. Nam ego hinc prius pedem

non movebo, quam consilium tuum audiero.

Vale. *missa adhuc non videtur, et non inveniatur*

ad hanc epistolam, quod est in libro de rebus suis, et

ad hanc epistolam, quod est in libro de rebus suis, et

ad hanc epistolam, quod est in libro de rebus suis, et

F. P. Joanni Antonio Brixiano. S.

VEsperi mihi redditæ sunt literæ tuæ, itaque

cras ad vos ibo. Nam ante id tempus

hinc solvere non licuit, cum mihi in hanc

diem nullus sit equus. Itaque ignosce brevi meæ

hic moræ. Vale.

F. P. Catoni Sacco Jureconsulto. S.

HOrtare Chrysolorinam meam, ne miretur,

quod hic diutius, quam arbitrabar, ex-

pecto.

pesto. Nam ita est opus factum, quo nobilissimo
huic principi morem geram: & id quidem, in
rebus non parvis, aut contemnendis, sed &
maximis, & praeclaris. Itaque ut bono animo
sit, domumque bene gerat, eam pro tuō pruden-
tia, etiam, atque etiam, diligentissime adhortare.
Vale.

F. P. Johanni Antonio Brixiano. S.

Renunciabis principi nostro, quæ mihi man-
darat, non minore diligentia, quam fide
me persecutum esse, speroque futurum, ut ad
paucos dies, certi aliquid afferatur. Id cum erit,
continuo ad vos ibo. Interea temporis nullum
officium prætermittam. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

TU semper aliquid petis. Inservis autem
raro. Quid hominis sis ignoro. Petis
a me Diana Prusensem: quem equidem dabo
ad te, propediem, ea lege: ut eum aliquando
patiaris ad nos redire. Ibit enim codex ille, ad
te, mutuo: non dono. Quam ob rem facito,

ut

ut ex commodo tuo, nihil mihi tandem incommodes. Tuscanellam nostrum opto bene valere. Vale.

F. P. Catoni Sacco Jureconsulto. S.

INSTITUERAM hodie redire ad vos : sed iussu principis, ante diem tertium, hinc mouere pedem non licet. Itaque monebis uxorem Chrysolorinam, nequid miretur, turbeturve quod minus, ad diem constitutum, istuc reverterim. Principi enim parendum est. Vale.

F. P. Petro Michaeli equiti aurato ac Jureconsulto. S.

CUM idoneus esset oblatus nuncius, cui meas ad te literas darem, visus es admonendus, id quod fortassis haud ignoras : te apud hunc humanissimum principem nostrum valere auctoritate plurimum. Itaque tibi opera danda est, ut bene promerearis. Quod si feceris, per magnum es fructum consecuturus. Reliqua tu coram ex hoc isto nuncio cognosces. Non enim omnia committenda sunt literis. Vale.

F. P.

F. P. Aloyfio Crotto ducali Secretario Senatorique.
S.

Opportune mihi redditæ sunt exoptatissimæ literæ tuæ. Nam hic diutius esse, non poteram non moleste ferre. Non enim te latet, quo fuerim consilio ex urbe Sena primum, deinde ex Bononia, a nobilissimo principe, aceritus. Veniam autem, cum universa familia, omnique supellectili, Mediolanum, intra quadratum ; misi enim istuc, qui ædes mihi conduceret. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

UT scias, quem in locum missurus posthac sis tuas literas, ego nudius tertius concessi Mediolanum, cum universa familia, rebusque meis omnibus. Estque adventus meus, cum ab hoc præstantissimo principe, tum universa republica exceptus perjucunde : adeo, ut unus Philelfus omnibus sit in honore. Mirabile dictu est, quam sum honoratus ab omnibus. Bene coæpta secundet deus. Quod sit fiet, nemo

me

me uno, neque fortunatior, neque beatior.
Vale.

F. P. Antonio Panbormitæ. S.

JA'M dition factus es, id quod conjectura
affequor: quod te superbiae obnoxium facias.
Nam dum nihil respondes homini amicissimo,
tot a me literis invitatus, quid aliud esse rear
in ea, quam superbiam? At ne illud te lateat,
velim, in quo plus est fortunæ, in eo minus
esse virtutis. Quare tibi cavendum est, ne
dum pecuniis diligentius invigilas, negligenter
rem te præstes circa ingenii probitatisque præ-
tantiam. Vale.

F. P. Georgio Carrasco, Jureconsulto. S.

NON possum te non ingratitudinis accusare,
quod rebus meis tamdiu, pro voluntate,
usas, & liberalitatis meæ obliviscaris, & officii
tui. Facis profecto inhumane, ac mihi jam sto-
machum movere incipis. Non enim puto, aut
in legibus invenisse te, aut in alio quopiam jure,
id uni licere tibi, quod nemini bono licet. Præsta

te

te oro, & bonum tandem, & gratum virum.
Vale.

F. P. Antonio Peffinae. S.

CUM eram absens, eram apud te semper.
Me diligebas, me prædicabas, me colebas,
me omnibus amicitiae, & familiaritatis officiis
prosequebare. Nunc autem presens, neque
video te usquam, nec audio. Nam, quod
omnibus fere in rebus accidit, nostri præsentia
tuam de nobis opinionem minuit? Nam qui-
dem, per immortalem Deum, quid ita obmutu-
eris, ut nec audias, nec loquare? quid de tua
taciturnitate suspicer, nescio. Nam si tuæ oc-
cupationes te mihi visendum prohibent, at literis
saltē quippiam obſtreperes. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

NON te præterit, quanta nñhi cum Rho-
mæo Pepulo, viro nobili & prudentissimo,
jurisconsulto, & familiarietas est, & inveterata
benevolentia: hunc velim, nomine meo, adeas,
& quæ proximis literis, ad te scripsi, ei diligen-
ter

ter coram exponas, addasque, quantum pro tua prudentia conducturum ad rem, censueris. Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

QUOD pluribus hortaris, libenter agerem, si liceret. Sed nihil apud me licet, quod honestati aduersetur. Plurima sunt & maxima hujus in me principis beneficia. Itaque nunquam patiar me ingratitudinis accusari. Præterea non est constantis & gravis viri, quotidie mutare sedes. Vale.

F. P. Francisco Barbaro. S.

HUmanissimam excusationem, qua in proxima es usus epistola, non invitus admisi. Novi enim occupationes tuas, & privatas, & publicas. Sed sum miratus, quod de libris nostris, ne unum quidem fecisti verbum. Itaque rego te, ut ad ea, quæ modo scripti tibi, diligenter respondeas. Vale.

F. P.

F. P. Francisco Barbaro. S.

A Dhortationem tuam, non invitus, audivi ; quippe qui norim, eam proficiisci a benevolentissimo in me animo. Itaque habeo tibi gratias. Verum illud quoque animo velim, tecum volutes, non esse in ejus protestate, qui naviget Euxinum, ire saepe quo velit, sed quaventi traxerint. Vale.

F. P. Leonardo Justiniano. S.

Si possem tuo uti consilio, nihil omnium mallem. Sed, quod te non latet, temporis habenda est ratio : quod qui minus facit, is certe prudens esse non potest. Cætera tecum is commentabitur, qui tibi literas reddidit : nam quicquid exposuerit, id ab me totum profectum existimato. Vale.

F. P. Catoni Sacco, Jureconsulto. S.

PUT O²Marium filium dicim¹ prope, apud te, fore. Nam eum expecto quotidie.

Debet enim soluisse ex Thracia, estque remigaturus per Palum. Cum isthuc appulerit, aut ipse tu ei consule de equo, aut me facito quamprimum certiorem, quo equum jubeam advolare ad vos. Vale.

F. P. Joanni Tuscanellæ. S.

NON esse te oblitum, & doctoris, & hominis amicissimi, gaudeo majorem in modum, tibique habeo gratias, quod hominis gratissimi officium præ te fers. Quod cupis certior fieri, quo in statu sint res meæ: versor equidem, apud hunc meum humanissimum principem, atque optimum, & honorifice, & in maxima animi quiete: unum mihi modo molestum est, quod Etrusco potius delectatur sermone, quam literario. Itaque necesse est ea scribam, quæ jubet; cætera mihi belle sunt omnia. Vale.

F. P. Saxolo Prætensi. S.

POllucem, quem petis, libentissime ad te darem, si penes me foret. Sed hospitatus jampride in apud Harpiam: hoc est, apud Joannem

nem nostrum Aurispam, qui ea conditione libros accipit mutuo, ut restituat nunquam. Dabo tamen ad eum literas, curaboque vel humanitate, vel jurgio, ut Pollux redeat domum, quem deinde continuo tibi mittam. Vale.

F. P. Bernio Salæ Jureconsulto. S.

QUID egerim in causa amici tui, ex eodem ipse debes jam coram accepisse. Nam est a me nihil sane prætermissum, quod ad ejus, vel rem, vel dignitatem, pertinere sim arbitratus. Et, ut mea fert opinio, longe plus est, apud hunc meam clementissimum principem mea opera consecutus, quam vel optare fuisset ausus. Tu siquid est aliud, quod a me, tua causa fieri velis, id h̄ scripseris, non scripseris frustra. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

ET ipse bene habeo, & te, ex literis tuis, bene valere audio. Itaque utrique nostrum, & gratulandum juxta, & Iætandum est. Id quod, ut quam diutissime fieri liceat, vehementer opto. Vale.

G 3

F. P.

et quod in modis auctoritatis tuis tranquilius A missione mea
ordini, et in aliis quibusdam tuis, cuiusdam signis
etiam in aliis.

F. P. Alberto Zancario. S.

DEsiderare te literas meas, æquo animo,
facileque, patior; quippe qui existimem,
abs te, amari me plurimum. Miror tamen,
quod serius adeo mihi scribas. Causam rejicis,
scio, in occupationes tuas. At debes me quoque
arbitrari minime esse otiosum. Itaque officium
meum aut tibi non est accusandum, aut tuum
tibi minime probandum. Vale.

F. P. Bornio Salæ Jureconsulto. S.

PErjucundæ fuerunt mihi literæ tuæ, vel
perbreves; fuisseque longe jucundiores,
si Atticum te, quam Laconicum, maluisses.
Cæterum ne sis me quoque brevitate ipsa, supe-
rior. Vale.

*F. P. Guarnerio Castellioni, ducali Senatori, ac
Jureconsulto. S.*

QUOD & proximo anno, ac item superio-
re, mihi pollicitus es, tuæ fuerit humani-
tatis

tatis præstare denique. Scis enim me nihil petuisse, nunc autem postulo, ut quod ultiro te facturum obtuleras, effectum reddas. Quod si præstiteris, habebbo tibi gratiam non mediocrem. Vale.

F. P. Normano Albizio. S.

TU me obtundis literis tuis; quare mihi ita fci non debes, si minus saepe tibi respondeo. Nam ea petis, quæ præstari non possunt. Prudentius tibi consuleris, si patris viri gravissimi sapientissimique, malueris, quam tu, uti consilio. Nescio tibi assentari, mi Normane. Homo sum tibero ingenio. Nihil timulat præme fero. Dum tibi mavis quam patri obsequi, omnibus es ridiculo. Vale.

F. P. Rainaldo Albizio, equiti aurato. S.

PUTO jam pridem te vel ab usque Florentia, cum apud vos agerem, cognovisse haud obscure, eo me esse ingenio, ut verbis pascere didicerim neminem, illosque longe minus, qui mihi jure sunt diligendi. Itaque, ne inani alaris

spe, nihil hic esse video, quod faciat in rem tuam. Rem paucis tenes. Aliunde tibi consulas, oportet. Nec velim, tibi persuadeas, me, tua causa, laborem ullum, aut fugere, aut fugisse. Sed ita res habet. Vale.

F. P. Petro Candido, Leuco Decembri. S.

IN T E R maxima, innumerabiliaque mala, quæ tristis invidia præ se fert, id esse boni animadvero: quod nemini magis nocet, quam sibi. Itaque tua te torqueri insania non moleste sero. Vale, & aliquanto respisce.

F. P. Aloysio Crotto, Ducali Secretario. S.

Placuisse plurimum, humanissimo nostro principi, epistolam illam, ad regem Hungariæ Uladislaum, vehementer gaudeo. Quod autem ejus nomine me hortaris, ad Philippum, ducem Burgundiæ, ut scribam, quamprimum effectum dabo. Vale.

J. P.

F. P. Alberto Zancario. S.

LIteras, tuis hisce occlusas, communi amico,
& eruditissimo Jureconsulto, Bornio Salæ,
reddito perquam celerime: eumque hortare, ut
sepositis paulo conviviis, ac musicis, homini
amicissimo inserviat. Vale.

F. P. Galeacio Cremenſi. S.

ALiunde, mi Galeaci, tibi consule: Nam
hoc tempore, quid aliud tibi consulam,
nihil habeo. Vale,

F. P. Alberto Zancario. S.

T

QUÆ hic gerantur, neque ausim, neque
debeo scribere tibi: scis enim non decere
incolam in aliena republica esse curiosum.
Omnis mea consuetudo, hoc tempore, est cum
libris. Itaque semotus a popularibus fluctibus,
ne peream naufragio, institui tandiu, in hujus-
modi portu, me continere, donec alicunde se-
undus aliquis ventus aspiret. Utinam mihi
liceret

liceret ad vos ire. Quod quum facere prohibeor,
modice feram necessitatem. Vale.

F. P. Augustino Dato. S.

Accipies ex Galeacio isto Cremensi, qui
meas pertulit ad te literas, quae velim
abs te curatum iri: non enim ignoras, quantum
discipuli praeceptoribus debent, quos non secus
ac parentes, colere, venerarique, oporteat.
Quod quum minime ignoras, tecum longior
esse nolui. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

TE uno, mi Aurispa, nemo est in accipien-
do liberalior, in dando autem nemo rursus
avarior. Quare ne pro jure possim a quoquam
judicari, quod in me petis ad te non habit.
Vale.

F. P. Alberto Zancario. S.

QUID tibi respondeam, haud scio; ne-
causim afferre, siquid etiam sciam. In
Scyllæ

Scylleo æstu navigamus : nisi deus aliquis opportune reflaverit, ultimum naufragium patiemur.
Vale.

F. P. Bornio Salæ, Jureconsulto. S.

Fuisti tu in me semper & liberalis, & comis, nullumque unquam liberalitatis officium & comitatis, prætermisisti. Eundem quoque in hunc istum te fore existimo, cui meas ad te literas dedi. Est, enim, & homo per pulchre doctus ac disertus, & vir præditus elegantissimis moribus. Quapropter officii tui fuerit id præstare, ne quam spem, ab me, habet de te receptam, eam falsam extitisse intelligat.
Vale.

F. P. Iohanni Aurispæ. S.

QUID superbiæ me accusas, quod tibi respondeam nihil? Quasi ea sint tempora, ut cuique licet loqui quod sentit? Itaque malo abs te superbiæ accusari, quam stultitiae. Non sum enim usque adeo obtusoribus sensibus, ut quid me deceat aut dedebeat, non intelligam.

Te igitur rogo, quo animo feras silentium
meum; nam cum licuerit, te obtundam prolixia-
tate orationis. Vale.

F. P. Joanocio Manetto. S.

TAE semper omnibus in rebus expertus sum
amicissimum: si quā unquam in re tua
mihi opera opus fuit, nunc est maxime. Galea-
cius Chremensis tibi coram exponet, quid abs te
velim. Quem nolis frustra ad te missum, tam
peto abs te vehementer, ut vehementius petere
nihil possim. Vale.

*F. P. Blasio Aixeretensi, Mediolanensis Praetori.
S.*

Venirem ad te quotidie, nisi me id facere
prohiberet gladiorum metus, quibus affi-
due video urbem universam coruscari. Nam in
armorum fragore, ut scis, verba legum exaudiri
non solent. Itaque patere, obsecro, me tantis per-
habere salutis meae rationem, donec alicunde
laetior dies illuxerit. Vale.

F. P.

F. P. Blasio Axerentis, Mediolanensium Praetori.
S.

VErsari video arma undique. Quid tantus tumultus sibi velit, nondum satis intelligo. Tu si quid habes, quod me scire oportet, fac ut quam primum intelligam. Nam animus praesagis nescio quid. Deus bene vertat. Ego me interea domi contineo. Vale.

F. P. Francisco Barbaro. S.

VEllem, eam mihi fortunam Deus optimus maximus tribuisset, ut & mihi possem, & amicis semper gratificari. Non enim libros meos abs te peterem. Sed quoniam illis carere non possum, rogo ut restituere jam incipias. Vale.

F. P. Blasio Axerentis, Equiti Aurato. S.

QUID tandiu ruri tenearis, ignoro; praesertim cum neque hinc ruri, neque uva, neque pomorum quicquam offenditur. Sed castaneæ

castaneæ te fortasse delectant, quæ quoniā
spiritus sunt plenissimæ, ne lateri tibi noceant
cave; nam si iis utaris familiarius, ventris cre-
pitum nunquam vites. Ego plantas ficulnas
indies expecto. Vale.

F. P. Petro Thomaso, Philosopho, ac Medico. S.

DEsideravi jamdiu literas tuas, riursusque
desidero. Itaque si me amas, id quod est
mihi clarus luce, noli committere, ut te vel ne-
gligentiæ nomine, vel oblivionis crimine accu-
sem. Vale.

F. P. Baptiste Sachaccæ, Barocio. S.

ITA velim officio tuo uti, ut id mihi commo-
do sit, non incommodo. Quare, ne mihi
longius verba des, huic nuncio, & epistolarum
codicem, & Aristotelis particulam, ad me dato.
Vale.

F. P.

F. P. Sphortia Secundo. S.

PE T O abs te majorem in modum, ut quod & mihi coram recepisti, & ex proximis meis literis audire potuisti, id apud patrem tuum præstantissimum, & munificentissimum principem, quamprimum, & quam optime, conficias. Hac mihi re, neque gratius quicquam, neque magis necessarium præstare potes. Vale.

F. P. Fazino Forobronunciano. S.

SI commode fieri abs te potest, huc hodie venias, peto. Sum enim tecum quædam commentaturus. Quare velim ne differas. Neque committas, ut te potius excusandum cunctationis, quam laudandum properationis ostendas. Vale.

F. P. Joanni Aurispæ. S.

POllucem meum videre cupio. Nam ejus mihi præsentia vehementer est opus. Quare ne istum patiaris apud te diutius hospitari, majorem in modum, abs te peto. Vale.

F. P.

F. P. Jacobo Camerinati. S.

ILLIS M. Tullii Ciceronis orationibus, quas a me commodato accepisti, ut jam cupio. Itaque eas velim propediem ad me des. Nam jamdiu tuo hospitio usæ sunt. Quare facito domum repetant. Vereor enim ne dominum sint oblitæ. Quod si tardarint, extrude. Vale.

F. P. Petro Thomasio, Medico. S. D.

JAM quartum ad te scripseram, posteaquam nullæ mihi redditæ sunt literæ tuæ. Postea vero nihil accidit, quod tua interesse arbitrarer, præter incredibile desiderium meum visendi tui, quod indies, magis, magisque augescit. Hoc autem me levare tui est officii. Vale.

*F. P. Scevæ Corti, Jurisconsulto, & Equiti Au-
rato. S.*

Ambrosius gentilis Derthonensis, necessarius tuus, ut ipse ait, multis mihi in rebus molestus es: hunc igitur velim moneas, ne sit adversus

adversus me importunior. Nam mihi iam bilem
movet. Vale.

F. P. Nicolao Varoni. S.

JAM diu nihil de te audio; itaque non
possum non timere, ne quid tibi, quod ne-
lim, acciderit. Quare, si me amas, leva me
hac omni solicitudine. Hoc mihi vix facere
gratius, hoc tempore, quicquam potes. Vale.

F. P. Joanni Aurispae. S.

A Eque mihi amicus est, qui tibi meas redi-
dit literas, atque tibi, qui eas scripsit:
itaque hunc etiam, mea causa, in amicitiam vole
admittas, & quibus erit opus, studiis omnibus
prosequaris. Vale.

F. P. Nicolao Arcimboldo. S.

Q Uarto idus Novembres ad Calvianum
veni in castra Sphortiana: ubi sum perhu-
maniter & honorifice, exceptus a principe.
Nec dubito me omnia, ex sententia nostra, con-

H fecturum.

fecturam. Id factum cum fuerit, te reddam quamprimum certiorem. Vale.

F. P. Alonso Davalo, Equiti Aurato. S.

QUID in causa fuerit, ut tamdiu distulerim adventum meum, accipies ex Joanne Antonio Gorthalano, viro nobili ac tui nominis amantissimo. Spero tamen fore, ut ante veris exitum te videam. Tu me interea temporis ama, ut soles, & Alphonso regi quam diligenter commenda. Vale.

F. P. Alejandro Sphortie. S.

Per humaniter mihi modus nonus, perbenigneque respondisti. Itaque tibi non possum ingentes gratias non habere. Dicis tu autem & facis orania, pro magnitudine animi tui nobilitateque naturae. Reliquum est, ut quod tua illa gravi suavissimaque epistola mihi, tam liberaliter, recepisti ad quatriduum usque te facturam: id olim effectum reddas, nam hoc mihi praestare gratius hoc tempore, nihil potes. Vale.

F. P.

F. P. Nicolao Arcimboldo, Jureconsulto, etque Senatori ducali. S. P. D.

HASC E ad te literas dedi, ex Tolentino, unde post octiduum arripiam ad vos iter, tum equestris insignibus, & poëtica laurea ornatus, tum secretarius apostolicus. Equuleus tuus, si tanta esset corporis magnitudine, quanta animi, ne bucefalo quidem cederet. Mirum est, quam se obsequenter praestat. Vale.

F. P. Ciccho Calabro. S.

MIROR, quod nihil ad eam responderis, quæ proximis diebus tibi, de re mea, significavi. Nondum fortassis a principe didicisti, quod cupimus. Itaque rogo te, ut tandem respondeas, meque de omni ejus sententia facias certiorem. Vale.

F. P. Nicolao Varoni. S.

QUI tibi reddidit has literas, vir est, & bonus, & non indoctus, mihique multos

jam annos perfamiliaris : quem, ut & diligas, & commendatum habeas rogo. Vale.

F. P. Nicodemo Trunchedino. S.

Accusarem ego te profecto, vel oblivionis, vel negligentiae, nisi tuus mihi amor jampridem perspectus esset. Quo fit, ut istiusmodi omnem, de re mea, cunctationem dem occupationibus tuis : quibus quum jam magna ex parte solutus es, te rogo, ut quod mihi coram, libenterque, recepisti, non invitus efficias. Vale.

F. P. Bartholomeo Scalæ. S.

Scripsi ad te brevius, quam & ipse velles, & mihi opus esset ; non multo post, sed cum quid plus otii nactus fuero, tibi simul mihi que faciam satis. De re vermia quod scire cupis, totum est in expectatione. Amicus enim ille, qui eo loci ipse profectus est, nondum rediit Mediolanum ; aiunt tamen ad triduum reditum. Cum primum reverterit omnia cognosces, Tu interim vale.

F. P.

F. P. Lodovico, Mantua Marchioni. S.

PLures tibi pluresque, indies commendem;
necessæ est: quando, & intelligunt omnes
me tibi esse carissimum, & apud te nihil esse
antiquius beneficentia. Andronicus Trychas
Spantunes, & Georgius Ducas Armenes, viri
sunt, & nobiles, & Constantinopolitani, & qui
apud Turcos ærumnosissimam servitutem agunt.
Itaque rogo te, ut eos habeas, mea etiam causa,
commendatos; quippe qui digni sint humani-
tate, & munificentia tua: hoc erit, & tibi glo-
riæ non vulgari, & mihi admodum gratum.
Vale.

F. P. Joanni Mario, Filio. S.

ACcepit literas tuas, & cum his, quas Tho-
mas Medicus ad te dederat. Erantque
mihi non multo ante redditæ tres epistolæ; una
a clarissimo viro, Gulielmo Juvenale, Franciæ
Cancellario, & duæ ab eodem Thoma. Rem
omnem diligentissime intellexi. Reliquum est,
ut audiamus, quid ad ea scripturus sit Thomas,

quæ ad postremum petebamus. Id cum pri-
mum didicero, iter faciam. Cura igitur rem
quantum potes. Vale.

F. P. Petro Perleoni. S.

FAciam quod petis, & libenter, & cito.
Neque erunt ullæ tantæ meæ occupationes,
quibus ab officio impediatur. Tu interea temporis
bono sis animo. Vale.

F. P. Amico Davalo. S.

DE voluntate Alfonsi regis erga me, &
de studio diligentiaque tua, non conjectu-
ris, & argumentis firmissimis solum, sed multis
etiam beneficiis, jampridem certior factus sum.
Itaque tibi velim indubitato persuadeas, nihil
esse apud me antiquius gratitudine. Et ne lon-
gior sum tecum, quam par est, propediem, ut
spero, obsequar voluntati, consilioque tuo.
Vale, & majestati regie me, quam diligentissi-
me commenda.

F. P.

F. P. Lodovico Casillæ. S.

INtelligo indies magis id, quod certe dubitavi nunquam, me tibi esse carissimum. Itaque tibi velim omnino persuadeas, eum esse Philelsum tuum, quo de tibi possis omnia polliceri, quæ vel grati animi sunt, vel ingenui. Vale.

F. P. Petro Thomasio, Philosopho, Medicoque. S.

REM mihi fracturus es admodum gratam, imprimisque perjucundam, si literas, hisce tuis adnexas, reddi curaveris Carolo Gonzagæ, & quam celestime, & quam diligentissime. Quod ut facias, te, majorem in modum, rogo. Præterea si quid novi habes ex Orientalibus, fac ut sciām. Vale.

F. P. Nicolao Canali, Patricio Veneto. S.

QUID abs te velim, & cujus gratia, ex iis intelliges, quæ post has literas, vel potius in his literis, scripta intelliges: feceris autem mihi rem admodum gratam, te autem non in-
dignam,

dignam, si me quamprimum feceris, de iis omnibus, certiorem, quæ ad te scripsi. Quod ut facias, te etiam, atque etiam rogo. Vale.

F. P. Gabrieli Theologo. S.

Frater Robertus, conterraneus iste tuus, si nulla provocatus injuria, vel amicum vituperat, quid faciat inimico? Agit autem, neque pro justitia, neque pro sua professione. Vale.

*F. P. Bartholomæo Ricinatenſi, regio Secretario,
atque Oratori. S.*

UTOR te semper, ut vides, familiariter. Quod eo facio libertius, quo scio hujusmodi provinciam, ut es animo perhumano, atque liberali, tibi esse non ingratam. Itaque facito, ut soles, omnia mea causa diligenter. Vale.

F. P.

F. P. Barnardo Justiniano. S.

PETRUS PERLEO tibi quædam, nomine meo, exponet. Quæ quidem ipsa ex animi mei sententia manant omnia. Itaque ut quæ petierit facias, magnopere abs te peto. Vale.

F. P. Lodovico Casella. S.

CUPIO te, pro summa nostra benevolentia, tuæ, meæque, rei diligentius studere; nam & quanti me facias, & quantum possis, perspicue novi. Quid autem vel amicitiæ, vel virtuti non debemus? Vale.

F. P. Nicodemo Tranchedino. S.

DE DI PETRO GALERÆ ad te literas, ex quibus intelligere potuisti, quid fieri abs te velim. Itaque si me amas, ut certe facis, da operam, ut ex sententia mea, mihi morem geras. Scio enim, & quantum possis, & quantum mea causa velis. Quare ne infinitæ occupationes tuæ tibi impedimento sint, quo minus

quod cupimus assequamur, tuæ prudentiæ fuerit
providere. Vale.

F. P. Georgio Tiphernio. S.

QUAM ego rem tuam, apud principem,
neque neglexerim, neque negligam, ex
Cicchi literis ad me, poteris intelligere. Prin-
ceps ad biduum hic futurus dicitur. Bono sis
animo, volo. Cognosces enim eum me in te
fuisse, qui esse debo, hoc est amantissimum &
cupidissimum tui. Vale.

F. P. Nicolaos Canali. S.

QUI tabellarius diebus superioribus meas
literas tibi reddidit, ac item has tibi est
redditurus, renunciavit mihi, idcirco te sibi nul-
lam dedisse ad me epistolam, quoniam eam alteri
nescio cui, antea commendasses. Ego autem
quod scripferis nescio. Unum scio me vehemen-
ter cupere tuas literas, quippe qui nullas acce-
perim. Quare si meò in præsentia desiderio morem
gelleris, habebo tibi non mediocrem gratiam.
Vale.

F. P. Marchesio Varifino. S.

Marius ac Xenophon, filii, fecerunt me suis literis certiorem, quam secum per humaniter & perbenigne te geras. Quod etsi mihi dubium non erat, tamen id etiam, eorum literis, audisse jucundissimum fuit. Hos ut tibi commendem opus non est: scio enim quam mea omnia tibi sunt carissima. Intelligere autem ex te cupio, num istic Mario quicquam sperandum sit. Est enim disertus, & doctus egregie. Commodo etiam tibi Giphum nostrum. Vale.

F. P. Joannino Barbato. S.

Quantum videre videor ridiculo tibi sum. Nam meos carminum libros toties repetitos, restituere mihi negligis. At ego mihi verba dari longius certe non patiar. Turpissimum enim est Franciscum Philelfum, imberbem duci, a Joannino Barbato. Itaque aut rem mihi meam restitue quamprimum, aut, ubi ita malis, tibi sitem apud principem paratam esse intellige. Nam

Nam qui alios ridere nunquam consuevi, rideri
abs te nolo. Vale.

F. P. Georgio Alexandrino. S.

TUUM opusculum in Virgilium, & vidi
libenter, & lectitavi libentissime. Sumque
tuo ingenio, atque diligentia mirifice delectatus.
Quæ vero excogitata scriptaque a te sunt, non
potui equidem non probare plurimum. Quam
ipsam ob rem sum de te, apud præstantissimum
principem, eundemque eruditissimum, Lodovi-
cum Gonzagam, honorifice locutus. Reliqua
autem ut te cupere intelligebam, curavi diligenter
omnia. Vale.

F. P. Georgio Alexandrino. S.

ITA mihi grata sunt, quæ scribis, ut etiam,
in summis occupationibus meis, occupatus
esse tua causa, nolim. Itaque respondi tibi,
quæ & ipse sentirem, & vera esse non dubitarem.
Tu si quid est aliud, quod ab me fieri velis,
nihil frustra ad me scripseris, es enim mihi
carissimus. Cura, ut intelligam & quos iste no-
bilissimus

bilissimus princeps libros emerit Græcos, & quos
ipse tibi compararis. Vale.

F. P. Alberto Parrbisio. S.

EXpecto, & plantas, & amygdala. Tu
vero respondes omnino nihil, quod eo ma-
gis miror, quod non est diserti hominis tamdiu
servare silentium, cum eo præfertim, quem ha-
bere debes carissimum. Itaque, si me amas, ut
soles, si nondum prorsus excidi tibi e memoria,
da operam, ut propediem lectitem tuas literas,
quibus, & de te, & de rebus tuis, quamprimum
certior fiam. Non possum enim non subvereri,
ne quid tibi novi acciderit, quod præter tuam
consuetudinem silentium alis. Vale.

F. P. Jacobo Luparo. S.

CUPIO per tuas literas intelligere, quid
de illa satyrarum provincia confeceris.
Nam jamdiu audio de te nihil, qui soles esse unus
omnium amicorum observantissimus, & idem,
non loquendi modo, sed etiam eloquendi studio-
fissimus. Noli igitur tuo te fraudare ingenio.

Scribe

Scribe aliquid, operamque dato, ne te accusem negligentiae, quod ut facias, rogo. Vale.

F. P. Alberto Zanoario. S.

VEL ea videre videor conjectura, quod jampridem seniles annos es ingressus. Fugis enim corporis labores, arundo enim & literarum notæ, labori tibi sunt, ut video. Nec tamen ita manu valitudinarius es, quem firmo integroque corpore esse audio, ut nihil omnino possis scribere ad amicum, præsertim & Philelsum. Quid igitur in causa est, quod tamdiu nihil omnino verborum obstrepis? Cura igitur, si me, ut soles, amas, ut de te aliquid, ex te sentiam. Nam Parrhisius noster opulentior factus est, & ob eam rem superior. Nihil enim tamdiu respondet. Vale.

F. P. Lodovico Fuscariño. S.

Queniam vir es humanissimus, ac plane optimus, & meam erga te observantiam perspectam habes, atque in primis cognitam, scio me tibi esse carissimum. Itaque admonendus
certe

certe non videris, quid sit factum opus : ea enim sapientia es, ut omnia per te, & aggrediaris, mea causa, & conficias, quae mihi profutura animadvertis. Idque ut sedulo facias, te etiam atque etiam, roga oroque. Vale.

F. P. Joanni Dædo. S.

SI vales, bene est : jamdiu nihil de te audio : **S**cum de te quam saepissime, ex iis, qui istine veniunt, queritans, neminem reperio, qui te viderit. Erit igitur, vel officii, vel humanitatis tue, literarum aliquid ad me dare, quibus & de te, & de rebus tuis, certior fiam. Scire etiam cupio, reverteritne Venetias illustrissimus eques auratus, ac Jureconsultus sapientissimus, Lodicus Fuscarinus. Vale cum negligentissimo Phebo nostro.

F. P. Lazaro Scarampo Episcopo Comensi. S.

QUOD minus frequentes redduntur tibi literæ meæ, puto nihil aliud esse in causa quam quod ipse etiam tu non modo quam rarissime ad me scribis, sed etiam sape quandoque

que ab me literis invitatus, ne respondes quidem. Num fortassis existimas, quoniam sis Episcopus, licere tibi officium contemnere? An es oblitus eum qui nihil respondeat, haud quam vacare suspicione superbiae? Numera igitur, quot ad me epistolas dederis, & dein me negligentiæ accusato. At caves tu fane, ne tela in te tua retorqueantur. Vale, pater humanissime.

*F. P. Augustino Rufo, Equiti Aurato, ac Jure-
consulto. S.*

QUA ratione tibi usu veniat, haud intellico, ut qui pecuniarum sis admodum liberalis, præsertim siquid inde majoris in te emolumenti emanaturum speres; te adeo in scribendo similem tui præstes. Itaque hac in re non possum te non avaritiae accusare. Quod si me facere nolis, responde quamprimum. Vale.

F. P. Joanni Petro Eutychio. S.

QUOD ad ea, quæ tot literis scripsi tibi, nihil in hanc diem responderis, non possum non mirari. Itaque rogo te, siquidem quod

quod plurimum opto, bene vales, & nondum
mutus es factus, ut me quamprimum reddas
certiorem, de rebus iis omnibus, quas me intel-
ligere velle nosti. Vale.

F. P. Gerardo Colli, Jureconsulto. S.

JURE es mihi negligentiae accusandus qui,
neque quod peto, facias, neque respondeas.
Quorum alterutrum si praestiteris, aut meæ vo-
luntati, aut officio tuo satisficeris. Utrumque
certe gratum erit, sed jucundius alterum. Vale.

F. P. Nicodemo Tranchedino. S.

UT nostram Sphortiada postliminio ad do-
minum reverti aliquando patiare, majorem
in modum abs te peto. Nam servit penes te jam
diutius, quam par est. Itaque te rogo, ut istam
dones jam libertate, idque quamprimum. Est
ehim ea mihi vehementer opus. Vale.

F. P. Joannino Barbato. S.

PUtabam fore, ut tandem aliquando resipiscere incipias. Sed incurabilis est morbus tuus, Barbate. Ob idque nunquam definis malefacere. Tibi manus rapacissimæ sunt, aviditasque inaudita. Quid tibi usurpas, homo stultissime, Cornelium Tacitum nostrum? Æque istum es habiturus, ut quæ in eo disertissime sunt scripta intellecturus. Redde igitur, quod tuum non est, aut tibi suspendium para. Vale.

F. P. Francisco Aretino, Equiti Aurato, ac Jure consulto. S.

QUAS literas tuis occlusas reperies, ut quam diligentissime reddi cures, te maiorem in modum rogo. Dantur enim a filio pienissimo, ad ingratissimum patrem. Tuus ille ordo senatorius excrevit in numerum, cuiusque generis optimatum, quatuor & triginta. Vale.

F. P.

F. P. Matthiae Triviano. 8.

QUOD scire vis, & Florentiae sui, & Senae; quibus in urbibus juxta, mirifice cum applausu, & honoratione, sum exceptus, atque Bononie, & Ferrarie. Reliqua vero cum una erimus, inter nos commentabimur. Vale.

F. P. Joanni Petro Arrivabeno. 8.

Commutarisne forsitan loquendi artem in tacendi facultatem? Quid enim, per deum immortalem, tandem, tot meis provocatus literis, nihil respondes omnino? At bene valere te, ex aliis multis, accepi. Mei autem esse memorem non ignoro. Quid igitur sibi vult tam diuturnum silentium tuum? Fac igitur intelligam aliquando causam tuæ taciturnitatis. Vale.

F. P. Alberto Parrbisio. S.

QUID causæ acciderit, ut tot a me invitatus, excitatusque literis, nihil tandem respondeas, nulla possum conjectura assequi. Nam si dixeris nihil habere quod respondeas, vel istud nihil habere satis fuerit respondere. Cæterum adeo dormis, aut videris, ut meis nullis, non modo verbis, sed ne verberibus quidem queas excitari. Vale.

F. P. Bonoaccursio Pisano. S.

ET libri, quos plurimum desiderabam, & caseoli quatuor, quibus non mediocriter delector, redditi mihi sunt. Reliquum est, ut te quoque nobis offeras coram, quo una possimus, & gratulari, & lætari, mutuo. Vale.

F. P. Phæbo Capellæ. S.

EA mihi est tecum benevolentia, & vetus, & singularis, ut omnia abs te curatum iri,

iri, quam diligentissime, sperem, sciamque,
quæcunque mea interesse cognoris. Nec tamen
præteribo, ut te etiam atque etiam, rogem,
obtestorque, si quid de meo Xenophonte poteris
odorari, me ut quamprimum commonefasias;
ægrotat enim ille, ut accepi, ad mortem.
Vale.

F. P. Mario Filio. S.

Accepi literas tuas, fili Mari, quibus lectis,
haud facile dixerim, meane causa magis
commotus fuerim, quod talem genuerim, an
tua, quod talis sis, cum animadverto nullas
meas in rem tuam, & decus totius vitæ, neque
admonitiones, neque adhortationes abs te ad-
mitti. Quare cum neque paternis jussi, nec
fanis ullis consiliis parere institueris, utere tan-
dem, utere tuo vitæ instituto. Deus bene
vertat. Vale.

F. P. Joanni Petro Arrivabeno. S.

Suavissima tua epistola, et si tardiore est usum ad me itinere, utpote quae nonis Januariis solvens ex urbe Roma, vix aliquando ad kalendas Martias pervenit Mediolanum, affecit tamen animum meum ea, qua tua scripta omnia semper consueverunt, voluptate maxima. Nam in tuis legendis literis videor tecum, & esse, & colloqui. Itaque accusanda est omnis nostra intercapedo scribendi. Sed quoniam, ut spero, brevi futuri sumus propinquiores, emendanda erit nostra cunctatio. Interea vero temporis, amovenda est omnis suspicio negligentiae, id quod, & ipse egregie praestabo, & ut idem tu praeferas, tuum fuerit providere. Vale.

F. P. Reformatoribus Bononiensis Studii. S.

Reditæ mihi sunt humanissimæ vestræ literæ, Patres gravissimi; quas cum diligenterissime lectitassem, non potui equidem non mirificè surridere. Itaque mentem vobis saniorem dari

dari vehementer opto, quo & vobis ipsis prudenter, & amplissimæ reipublicæ vestræ glorioſius consulatis. Vale.

F. P. Phæbo Capellæ. S.

Accipies ex Jeanne Diedo, collega tuo qua in re tuo mihi opus sit officio. Quod tametsi novi te non invitum exhibiturum, tamen a te peto, ea utaris alacritate atque diligentia, qua pro iis soles, quos maxime diligis. Non enim ignoras, quantus est amor erga te meus. Vale.

F. P. Nicodemo Trunchedino, ducali Senatori. S.

CUM cæteræ virtutes e dolio erupissent, fugissentque, spem solam in ejus fundo relictam finxit antiquitas. Hanc mihi non desinis prædicare, quippe qui des quod accipis. Vereor autem, ne cunctando ea quoque, relictis hominum mendaciis, in cœlum evolet. Vale.

F. P. Lodovico Fuscariño, Equiti aurato, Jureconsulto, Procuratorique Sancti Marci. S.

NON desino quotidie aliquid ad te scribere, quo nec tu quoque mei desinas meminisse. Novi enim occupationes tuas, novi negotiorum magnitudinem, ac varietatem, quibus, & privatim, & publice te distrahi, atque obrui, consentaneum est. Quare, ne misere quandoque domo ejificantur, hujusmodi mihi quasi munusculis cavendum censui; cætera tu, pro tua summa prudentia, considerabis. Vale.

F. P. Joanni Stephano Botigellæ, Episcopo Cremonensi. S.

CUM minime dubitarem, pater humanissime, literas meas tibi esse redditas, jamque tuas expectarem, breviorem me in præsentia præstiti. Illud duntaxat te monendum putavi, nullum apud me beneficium tuum intermoritum. Quare te rogo, ut mihi mature adsis. Id enim

enim beneficium fieri solet maximi, quod fit
tempestive. Vale.

*F. P. Cicco Calabro, Equiti curato, & ducali
Secretario. S.*

Presbyter Antonius, qui tibi hasce reddidit
literas, vir est, cum honestissimis moribus,
tum bonarum artium studiosus, & siquid ad rem
valet, mei quoque amantissimus. Sed cum meos
omnes cupiam esse etiam tuos, peto abs te, ut
quibuscunque in rebus opus fuerit, hunc habeas
ita commendatum, ut intelligat meas, apud te,
literas sibi non parvo fuisse usui. Vale.

F. P. Bonaccorso Pisano. S.

CUM nihil respondeas, causam præstas, ut
ipse quoque taciturnior fiam, né a quoquam
possim judicari loquacior: aut igitur scribe ali-
quid tandem, aut causam redde tui diuturnioris
silentii. Vale.

Joannis

Joannis Ravisi Textoris Nivernensis, Amico.

Credebas, ut opinor, te tuis verbis fore mihi formidolosum, cum nuper irascereris, evomeresque quicquid in buccam veniret. Non sum qui fulgura ex vitro reformidem, cuique terrori sint fuitiles & importunæ, qualibus tunc temporis strepebas, comminationes. Convitia tua nullo me detimento afficiunt. Si tamen solita semper loquacitate stomachum mihi moveris, faciam te tuæ stultitiae poenitere: secus enim, illatæ sibi injuriæ culpam præstarem: verumtamen rebus tuis, perinde ac meis, hactenus semper consuluerim. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON desisto literis fere quotidianis aures tuas onerare, teque hortari, ut verbis antiquatis & inusitatis tibi interdicas. Nihilominus tamen quotiescumque scribis, tota tua oratio obsoletis adeo scatet vocabulis, ut conjectare plerumque me oporteat, quid sibi velint tua

tuā verba. Nescio an inusitatum ejusmodi sermonem gratum cuiquam existimes : sciveris tamen tantum mihi displicere, quantum literatis placet Cicero. Pluris multo facerem protritās & proculatas dictiones, quam priscas illas, quae nec tibi frugem afferunt, nec eruditis voluptatem. Proinde (si me amas) Phavorinum sequare consulentem : ut verbis utamur præsentibus, & moribus priscis vivamus. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

QUI miseriam sibi fabricant, & asciām crūribus suis illidunt, si forte fortuna in discrimen aliquod impegerint, non est quod cuiquam irascantur, aut in alios quam seipso acerbatis sūæ virus evomant. Tu, ubi sati veneri & gulæ indulsi, virtutesque omnes, reclamantibus nequicquam amicis, a te relegasti : eo tandem miseriae redactus es, ut quorsum te vertas, aut quem implores, nescias. Quis, quæso in culpa ? Nonne certatim omnes hoc ipsum prædiximus tibi futurum ? Verba nostra contemp-tui

tui tibi fuerunt & ludibrio. Nunc si tua unius causa infortunium feras, patienter patere. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

EO foras, quando redditurus nescio : quam citissime tamen potero, redibo. Commendo tibi rem domesticam. Suffragium meum demereberis, si me absente sine tumultu omnia & citra pulveris jactum, sese habeant : ita vivas, ut nihil in te notatu dignum percipient liberi mei. Habent enim nasum ; & haec propius observant quæ deteriora sunt. Si cui flagitio succumbas, reminiscetur ; nec te poterunt reveri quem crimini obnoxium cognoverunt. Quod si inculpatam tuam vitam percepient, non solum mandatis tuis assurgent, sed & asperatum reformidabunt. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Plerumque mihi doluit, quod conveniendi tui nulla sese offerret opportunitas. Eram enim nescio quæ tibi dicturus, in rem tuam magnopere

magnopere spectantia. Paucis abhinc diebus pater audivit, te voluptatibus irretitum usque adeo, & illaqueatum, ut jam virtutes omnes aspernatus fueris, ac aestimaveris nihil. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Credo horam illam fuisse mihi fatalem & inauspicatam, qua primum Lutetiam veni. Antea nihil mihi deerat, habebam omnia ex animi voto. Eram indutus holoserico, bysso, & Dalmatico. Ne multis agam, eram totus sericatus. Nunc vero incidi in tantam paupertatem & penuriam rerum, ut me oporteat domesticatum victum & ostiatum emendicare, & manum ad stipem porrigere. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Satis superque conspicio, veracissimam esse parœmiam, qua adversus fortunæ flatus non esse desperandum fertur, aut in prosperis minime superbiendum. Complusculos enim videre est, gravibus infortuniis exagitatos, quos molli gremio

inio post paulo eadem complectitur fortuna:
 Contra vero, perplures non defunt, quos ab im-
 mensis opibus ad humilem pastoris conditionem
 compellet. Quocirca nosce teipsum, nec tan-
 tum tibi tribuas. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

QUAMDIU fuisti probatis moribus, & spem
 bonæ indolis præ te tulisti, rebus tuis
 semper consului: nunc vero, quoniam ablegasti
 virtutem, & hominum expectionem de te fefel-
 listi, interdico tibi domo mea. Quod minaris
 mihi satyras & mortem, ego has comminationes
 non facio pluris, quam fulgur ex vitro. Si
 quid in me tamdiu parturis, parias quæso. Tanti
 facio verba tua, quanti nugas obstetricum, &
 delirantium jam vetularum. Si nihil pendis
 quod dico, multo minoris æstimo quod facias.
 Vale.

J. R.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Demeruisti me tibi multis obsequiis: Dir
facent ut mihi liceat aliquando gratiam
referre, & agnoscere beneficium. Si velis fieri
certior rerum mearum; Contineo me domi, ne
que amplius sequor militiam; partim quod hæc
professio non videatur mihi magnæ frugis, partim
etiam quod præ senio jam sim emeritus & dona-
tus rude. Quod rogas ut de fratre tuo bene
merear, eumque ad viam virtutis reducam, illud
factu perdifficile est: jam enim adeo occuluit in
sua nequitia, ut nulla sit spes ejus revocandi.
Ad hæc, aspectum meum reformidat ac refugit,
quanta maxima potest opera: Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

OMnes habent te suspectum ejus homicidii,
quod heri perpetratum est in suburbis,
horam circiter nonam. Si res ita se habet,
vitæ tuæ non parum timeo. Non solum enim
vapulabis a carnifice compitatum, at (quod longe
est

est deterius) trahēris ad furcam. Vide quoniam malo effugium tibi reperias. Non poteris enim deprecari mortem si quis adversum te sententiam tulerit. Præterea judices instabunt, ut ratiocinoris usque ad assēm de pecunia, quam uno abhinc anno temere prodegisti. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON est mirū, si parentes, ignaviam tuam pertæsi, omni ope te destituerint; quoniam (ut accepi) tu quotidie pernoctas in alea: præterea insidiatrices quædam meretriculæ facultates tuas exhaustiunt, & crumenam: a quibus nisi caveas, non habebis tandem unde satisfacias tuis creditoribus, & ab eorum ære te eximas. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

SÆpenumero multis periculis vitam objeci, ut ab his te redimerem quæ videbantur imminere tuo capiti. Nihilominus, si quando opus est mihi opera tua, subterfugis astute.

Utere

Utere tuis astutiis ut voles : futurum enim spero,
ut nihil inde fructus consequare. Ad extremum
dabis pœnas tuæ ingratitudinis : nam non est
credibile, deos hoc scelus inultum relicturos.
Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Dolenter & ægre fero, quod non facias
frequentius tui videndi copiam, cum ex-
ploratissimum habeas meum in te amorem.
Quotusquisque amicorum tuorum prospexit re-
bus tuis vigilantius quam ego? Te oro, utere
amico tuo familiarius. Nulla in re (quam peti-
veris) repulsam passurus es. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Adimam tibi metum in quo nunc es, &
explebo animum gaudio, cum quid dixerim
quod a receptæ fidei hominibus intellexi. Pa-
ter tuus constituerat te exigere sua domo : exo-
ravi tamen meis precibus, ut propositum hoc im-
mutaret. Da operam, ut eum in amore tui
K contineas.

contineas. Nemo enim est mortalium, cui plura debeas, quam illi. De te (scio) bene meretur, si hominum expectationem non destituas. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

IN morte patris fingebas te plurimum dolere: verum ea sollicitudo bidui solum extitit aut tridui, fuitque frēta, & similis præficarum lacrymis: demum desisti dolere. Tu non refers pār pari; jam patris oblitus es, qui tamen nihil unquam tibi dēesse passus est. Dabitur tibi magno probro, si hæc ingratitudo ad aures hominum pervenerit: propterea, fac ut probum decet adolescentem. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

PATER tuus graviter & iniquo animo tulit, quod audiverit nullum esse tibi frequentius votum, quam ut uxorem ducas: nec dubito, quin pessime tibi vertat, nisi enitaris qualicunque via irrepere ad demerendam ejus benevo-

benevolentiam. Sed dic per deos omnes unde-
nam tibi incessit mutandæ conditionis desideri-
um? Non ignoro multas esse in tua professione
miserias, verum hæ majoribus emolumentis pen-
santur & obliterantur. Ea causa ad te scribo,
ut te a proposito divertam & absterream: certius
enim quam tu video, quantam facturus sis jactu-
ram, si ab ejus mandato vel unguem latum re-
cesseris. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

Dolui jampridem, atque indies ingravescit
animi mei ægritudo, quod universum
patrimonium vix toto vertente anno prodegeris.
Pater tuus nunquam minoris cœnavit, quam
decem aureis: nunquam minoris habitavit, quam
decem millibus aureorum. Tamen ex tot tan-
tisque opibus, quas reliquit moriens, vix supereft
urceus aut fictilis lagena. Sed certe, nil mi-
rum: vili enim vendidisti, quod magno emerat.
Multi, me præsente, stultitiae te insimularunt:
semper tibi patrocinatus sum: sed noli dejiceps

expectare patrocinium meum, dum te videro
immutatum. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

CUM te objurgo, & impietatis insimulo,
quod rarissime proficiscaris ad templum,
culpam tuam excusas, causarisque te esse poda-
gricum. Eo morbo proxime, atque tu, aut
etiam æque (ut juxta mecum ipse nosti) labore:
neque tamen mihi satisfacio aut apud me con-
quiescere possum, quin tertio quoque die tem-
plum adeam, votivas preces Deo immolatus,
persoluturus, & oblatus. Nemo est æquæ
spernendus, quam qui pietatis obliviscitur & re-
ligionis: amo te plurimum, nec hodie vivit
quisquam mihi amicior ac tu. Nisi tamen per-
spexero te alio ingenio atque olim fuisti, fieri
vix poterit quin amicitia nostra refrigescat &
minuatur. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

MOnui te frequentissime, ut, relicto studio
poetico, ad orationem solutam animum
convertas:

convertas : nam versus tui, quotquot scribis,
prodeunt invita (quod aiunt) Minerva, & musis
collachrymantibus. Nihil est penitus frugis,
nihil quod vel tantillum famae tibi comparet ;
quin potius facis te publicam & communem
vulgi fabulam ; adeo ut jam notissimus apud
omnes invaluerit rumor, te esse velut asinum ad
lyram. Multo prudentius ageres, si tuo te pede
metireris, nihilque, non æquum viribus tuis,
assumeres. Vale.

J. R. Textoris Nivernensis, Amico.

NON parum mihi displices ; nec mihi tantum, at his omnibus qui tecum aliquando
versati sunt, quod sis adeo prodigus verborum,
ac in tuam ipsius laudem propensus & proclivis.
Ante omnia pessime audis, & magno probro tibi
vertitur, quod palam te prædices bellicosum.
Comminaris egregie ; verba tua nihil non Martis
spirant : at, si quis te aggredieretur, fugam pro-
tinus arripères, totus animus tibi in pedes deci-
deret. Quod qui norunt, temperare nequeunt
a risu, cum audiunt has inanes de te gloriolas.
Vale.

Petrus Bembus, Constantino Sylvio. S. D.

ACcepi epistolam tuam carmenque, quo patet
triam exornas meam, venustum sane &
facetum, quo me mirifice delectavit. Res tua
mihi cordi est, neque de ea cogitandi curam &
studium remittam, quoad perfecero. D. O. M.
tibi navigationem itam fortanet. Vale.

Q. Aurelius Symmachus, Celsino Ticiano. S. D.

Commendarem tibi Ansium, laudabilem vi-
cium, nisi in meam amicitiam te auctore
venisset. Quando igitur nihil est quod illi meus
sermo conciliet, beneficii loco habeo, si in eum
sancti animi tui gliscat affectio. Nam ubi amoris
rudimenta præventa sunt, secundæ gratiæ locus
est, ut augmenta poscantur. Vale.

Q. A. Symmachus Celsino Ticiano. S. D.

AMICORUM desideriis operam non negamus,
accordum iusta credimus quæ petuntur: ut
nunc mihi usu venit, qui Bassum optimis viris
placitum

placitum non putavi suffragio deferendum. Salva
igitur mea existimatione qui bonis credidi, meri-
tum tibi hominis dies longior indicabit. Mihi
satis est, si illi primus aditus spem tui dederit
pleniorem. Vale.

Q. A. Symmachus Hesperio. S. D.

Natura rerum est, ut qui plus balbutiunt,
plus loquantur: affectant enim copiam
pudore defectus. Hoc exemplum me expetit,
cui magna scribendi impatientia est, cum desit
oratio. Duobus igitur pariter commeantibus,
non putavi officio convenire, ut unis literis ge-
mina expenderetur occasio. Erit super hoc judi-
cacio tua, garrulusne justius dicar an sedulus.
Vale.

Q. A. Symmachus Syagrio. S. D.

ME Æ literæ quoniam acceptæ sunt tibi,
crebrius commeabunt. Nam ut respon-
deas non laboro. Siquidem videtur injurium fla-
gitare officia quæ sponte religiosus animus polli-
cetur. Vale.

avīd. amīgīsēb origīnū; vīnq nōn mīsōn
-frīm. libērū sītōd ap̄ p̄nōtāmīlīkō sōm rāg
idīM. **Q. A. Symmachus Syagria. S. D.**

Alexander vir ornatissimus, fortitus pro-
vinciam præsidialem, putat honori suo
incrementa præstari, si tuo amore potiatur,
Quare desiderii sui me ascivit interpretem, sciens
apud te tantum loci esse literis meis, ut hæc com-
mendatio maximi testimonii instar habeatur.

Vale,

Q. A. Symmachus Flaviano. S. D.

ITER in patriam diis auspicibus ordiemur,
quod tibi & ante compertum est. Sed religio
monuit ut diei quoque certior reddereris. Cras
igitur viam nobis disce relegandam. Et quia
promissi servantissimus es, fac memineris ad pub-
licum solemne contendere. Vale.

Q. A. Symmachus Flaviano. S. D.

Considerans quid mihi amoris digneris im-
pendere, arbitror Cyriaco doméstico meo
has

has literas profuturas, quibus quæso ut commo-
ditatem ejus prompto favore respicias. Vale.

Q. A. Symmachus Juliano. S. D.

Nuntium tibi redditus mei, cum primum fida
potuit occasio, exhibere non differo. Scio
enim te prospera quæque de nobis velle cognos-
cere. Mihi quoque par cura est de salute atque
actibus tuis læta & optata nescendi. Atque ideo
dignaberis quoties fors dederit facultatem, officia
circa nos mutuae affectionis implere. Vale.

Q. A. Symmachus Juliano. S. D.

Tanta animi voluptate sumpsi literas tuas,
quas mihi post longum detulisti silentium,
ut me fateor querelæ prioris oblitum, quia
memoriam præteritæ intermissionis antiquavit
gratia recentis officii. Deinceps si tibi cordi
sum, frequenter operam scriptionis admitte, vi-
cissitudine remunerandus & sermonis & amoris.

Vale,

Q. A.

Q. A. Symmachus Mariniano. S. D.

SEcurus ut video scribendi ad me vices negligis. Scis enim tibi istiusmodi culpam sine talione tessuram. Quoties tibi minatus sum per silentium, si a literis temperasses? Vincor tamen affectione, & delector tali mendacio, ex quo intelligere potes quam constanter te diligam, qui tam inconstanter irascor. Vale.

Q. A. Symmachus Mariniano. S. D.

DEsideratas mihi literas sero hominis mei adventus exhibuit, quæ nobis gratum admodum salutis tuæ indicium præstiterunt. Atque utinam facilitas commactuas copium daret frequentioris officii. Vale.

Q. A. Symmacbus Ambroſio. S. D.

Disanus, clarissimus vir, qui iter professores medendi summatim jure obtinet locum, affinem suum eodem cognomine tradi patrocinio

tuo

tuo meo optavit oratu. Libens amicissimi viri desiderio satisfecit, ut una via te excoherem salute dicenda, & illius usui commodarem. Fac igitur, oro, ut commendatum tuearis auxilio, me sermone vicario remuneres. Vale.

Q. A. Symmachus Ambroso. S. D.

Sallustio amico meo multa sponte tribuisti. Nunc adjice quæ supersunt, ut ego, quoque partem beneficij adeptus existimer. Supplementa autem desiderii ejus a tabellario epistolaæ suggestur, quæ stilo prosequi supervacaneum duxi. Aptius est enim negotiis intimandis vivæ vocis indicium. Vale.

Q. A. Symmachus Ricomeri. S. D.

AMO & suspicio virtutes tuas. Sed accidit, quod tibi etiam amicus invideam. Flaviano meo aliquandiu solus frueris. Accipe planius, quid velim dicere. Ad te migravit quidquid Romæ optimum fuit, & vobis quidem societas vestra dabit mutuum gaudium. Mihi quid solatii

til erit? quem & ille deseruit, & tu minus desiderabilis, quia unus tibi pro utroque sufficit,
Vale.

Q. A: Symmathus Ricomeri. S. D:

Optato Iguntus fidissimam obtulit mihi facultatem officii deferendi. Nam dominus & frater meus Eugenius cum mihi sui copiam præstisset, sumendæ epistolæ beneficium rogatus adjecit, qua tibi honorificentiam salutationis exhibeo; & obnixe deprecor, ne me diutius silentio tuo suspensum esse patiaris. Vale.

Q. A. Symmachus Tymatio. S. D.

Ad scribendum me relatu vicissitudinis incitasti. Ea quippe rerum natura est, ut officiorum diligentia fructu vicissitudinis incalescat. Sume igitur salutationem, simulque indicium sospitatis meæ lætus amplectere, redditurus voto atque animo meo reciproca gaudia similium de tuis actibus nunciorum. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus ad Promotum. S. D.

HÆrentem me literis impulisti, ut amici-
tiam, quam dudum tacitus optabam,
nunc provocatus excolerem. Amplector futuræ
inter nos familiaritatis auspicem voluntatem. Et
quamvis præventus voto tuo ; enitar, ut potero,
ne vincar officiis. Has enim mihi partes video
reservatas, ut religio, quæ te hortante sumpfit
exordium, me annitente sumat augmentum.
Vale.

Q. A. Symmachus ad Promotum. S. D.

BEARI me multis bonis judico, quoties
sermonis tui honorificentia & splendore de-
lector. Idque ut merear, etiam ipse non desero
diligentiam frequentis officii. Stet igitur inter
nos ut animorum fida sinceritas, ita hujus mu-
neris amica certatio. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus ad Rufinum. S. D.

Sequor te literis, quia mente & affectione non deserо, Nec videor mihi cito hæc arripere solatia, cùm adhuc apud nos recens jucunditas tua vigeat. Sentio enim bonorum separationem statim diuturnam videri. Quod si, ut præsumo, etiam tuus animus expertus est, fac noverim festinata scriptorum vice, te quoque hoc intervallum dierum longum putare, Vale.

Q. A. Symmachus ad Stiliconem. S. D.

DI U si luisse me fateor, ut mihi fiduciam scribendi tuus sermo præstaret. Sed cum perspicerem necdum me ullo invitamento officiū provocari, prior in verba salutationis erupi, plurimum rogans ut exempli istius imitator esse digneris. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachi ad Stiliconem. S. D.

AD patriam rediisse me nuntio, necdum compotem sanitatis. Sed si tuus aduentus adriserit, spero in gratiam mecum bonam valetudinem mox esse reddituram. Vale.

Q. A. Symmachus ad Minervium. S. D.

GAudentius, amicus meus, in gremium patrocinii tui confugit, vir omnibus in rebus amari dignus. Genus ejus senatorium est, mens & modestia origine sua ac stirpe nobilior. Si fuco gratiae infectum testimonium meum non putas, suscipe diligendum. Longa obsequiorum ejus inspectio faciet, ut me judices minora dixisse. Vale.

Q. A. Symmachus ad Eusignium. S. D.

FACIO quod suadet humanitas, ut amicitiae tuæ viros bonæ frugis adjungam. Horum unus est Felix, honorabilis gradu, atque

que exercitatione militiae. Cui si quid amoris impenderis, ad meam gratiam pertinebit. Vale.

Q. A. Symmachus ad Hierophantem. S. D.

Scriptum mihi tuum Probatius nuper exhibuit, atque ex eo mihi plurimum gratulationis accessit, quod tibi pro voto omnia superesse cognovi. Id ut saepe facias, monere non debo, quum spontanea officia stimulo exhortationis non oporteat incitari. Vale.

Q. A. Symmachus Magnillo. S. D.

Numidæ familiaris nostri adventus haud mediocriter mihi gaudio fuit. Hanc lætitiam tuis sermo germinavit. Duobus igitur a te muneribus affectus, amicum tibi cum literaria salutatione restituo. Vale.

Q. A. Symmachus ad Magnillum. S. D.

A Micum meum ad Brutios revertentem, literis credidi prosequendum, ut tibi salutationis

tationis munus exsolverem, & illi commendationis aliquid exhiberem. Quæso igitur tè, ut & meis literis vicissitudo reddatur, & illi defensio plena proveniat. Vale.

Q. A. Symmachus Neoterio. S. D.

A

Placuisse judicio tuo amicum meum Drinna-
cium satis gadeo. Nam mihi quoque
plurimum honoris accedit, quoties sententia
nostra concordat. Fruetur igitur uberrimo
innocentiae suæ fructu, mihi honestis carus offi-
ciis, tibi justis negotiis approbatus. Vale.

Q. A. Symmachus Felici. S. D.

BENE cognitis ac probatis commendatio-
nibus prompta debetur, ut ad notitiam bonorum
sub honesta adstipulatione perveniant. Theodo-
lus sinceræ probitatis adolescens, multorum gra-
tia viget, quibus placere laudabile est. Sed for-
tunæ difficultatem quæ cursum vitæ ejus exaf-
perat, adminiculo tuo sperat posse removeri.
Quæso igitur votis ejus benignus arrideas, ne aut

L

meum

meum testimonium pro nihilo habitum judicetur,
aut spebus illius exitus inanis illudat. Vale.

Q. A. Symmachus ad Felicem. S. D.

AMOR quidem tuus suasit ut scriberem,
prætereuntis festinatio, ut pauca dictarem.
Quare salutatione contentus (quæ et si non implet
officium, tamen contestatur affectum) redde in-
vicem quæ legamus ; & si necesse est, æmulare
brevitatem. Nam cum sum nitidissimi tui sermo-
nis cupidus, conscientia tamen hujus tam angusta
paginæ non audeo a te verborum copiam postu-
lare. Vale.

Q. A. Symmachus Paterno. S. D.

REligio postulavit ut scriberem, præsertim
quum hortaretur familiaris occasio. Nam
homo tuus tabellarium se mihi obtulit, cui nihil
literarum dare, summam piaculi esse perspexi.
Valere igitur te opto, me nuncio ; & vicissim
peto, ut nos sospitatis tuæ indiciis munereris.
Vale.

Q. A.

Q. A. Symmaeus Licinio. S. D.

Longum siles. Sed ego talis exempli imitator esse non debo. Quare in officia primus eripi, teque religiosa admonitione convenie; ut literarum munus quod sponte amicitiae nostrae deferre debueras, saltem provocatus exfolvas. Vale.

Q. A. Symmaeus ad Helpidium. S. D.

CU M saepe occasionibus ad scribendum utar incognitis, committi in amicitiam puto, si domesticis videar abstinere. Libens igitur Aëriq, honestissimo viro, cultori tuo, nunciam sospitatis meæ paginam dedi, cui honorificentiam salutationis adjungo: quæ sola, & cum dicitur, & cum vicissim refertur, munia familiaris explet officii. Vale.

Q. A. Symmachus Helpidio. S. D.

NULLUM tempus esse patior a meo officio feriatum. Merito properanti ita tabellario cursim debita verba commisi, quibus quæso ut referendæ vicissitudinis curam capessas: licet malim jam redditu tuo, quam scriptorum honore lætari. Vale.

Q. A. Symmachus Helpidio. S. D.

ET rebus & literis partes religionis exsequaris. Nam & hominibus meis adminicula favoris impendis, & me sermonis tui honore participas. Ago igitur atque habeo gratias, daturus operam, ne officiis nostris vicissitudo unquam dissimilis judicetur. Vale.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis. S. D.

PAstori nostro a Campania reverenti, largiora de domesticis rebus mandata, quam scripta commisimus. Plura igitur auribus, quam lectione

lectione nosecitis. Horum pleraque ad statum pertinent patriæ, quam defectu alimentorum graviter laborantem periculosest inhabitare, impium & crudele deserere. Vale.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis. S. D.

VI

Scribere non recuso, sed malui domino filio meo sibi diu narranda coram per otium reservare. Sola igitur salutatione fungetur hæc pagina, cui brevitas & vestro honori satisfaciet, nec illi referenda decerpet. Vale.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis. S. D.

Renum dolore discurcior. Sed ne major ad vestras aures perveniat fama, præsentem statum valetudinis meæ breviter indicavi. Quum læta successerint, morem meum secutus dabo ad vos paginam lætiorem. Vale.

L 3

Q. A.

Q. A. Symmachus Nichomachi Filiis. S. D.

Natalem dominæ filiæ meæ, quem per annorum recursus optamus esse numerosum, vobiscum agere & participare voluisse, nisi proposito restitisset Iulium continuatio. Fungimur tamen religioso honore, jucunditate manusculi; petentes ut susceptionis benignitate, oblationis exilitas augeatur. Vale.

Q. A. Symmachus Filio, S. D.

UBI primum scribendi mihi ad vos copiam familiaris ingessit occasio, non distuli desiderium tui inscriptione testari, ut salutis meæ certus tuam cures, & subinde absentiam meam literaria voluptate toleris. Vale,

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

Secundas ad amabilitatem tuam literas mitto ut sit affiduitas mei sermonis utrique solatio. Tu quoque studium meum, quoties dominus & frater

& frater meus occasioes repererit, æmulare, ut
& salus tua mihi securitatem tribuat, & scripto-
rum jucunditas voluptatem. Vale.

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

Accessit peregrinationi nostræ largior dies
ex comperendinatione ludorum, quos
pluviarum interventus retardat. Sed volo ut
hanc dilationem salutis meæ certus leniter feras;
& desiderium tui quod apud me crescit ex mora,
stili affiduitate soleris. Vale.

Q. A. Symmachus Filio. S. D.

A Mico nostro Annio, cursum preferenti,
potui solam dictiōnem salutis injungere,
sed debuit tibi sanitatis meæ fidem facere lectio
literarum. Esto igitur animo lætiore: & spera,
decus meum, frequentibus scriptis en noticiam
tuam similiter ventura quæ gaudens. Vale.

Q. A. Symmachus ad Patricium. S. D.

Propinquorum meorum causas Marterius prosequitur, qui has a me literas in suffragium suum meruit. Quæso ut effectum sperati de te favoris obtineat. Vale.

Q. A. Symmachus Fratribus. S. D.

PErvenimus, sed venisse me jam pœnitet. Nam ubi primum solum Bajani litoris contigi, statim pedis correptus sum dolore. Atque ideo pauca dictavi, mox in scribendo futurus uberior, si me sanitas optata respexerit, & vestræ invicem literæ provocayerint. Vale.

Q. A. Symmachus ad Meffalam. S. D.

Primam mihi scribendi causam religio fecit, ut amicitia nostra literis excolatur. Secundam suggestit humanitas, ut viro optimo Thalasso familiari meo tua concilietur affectio. Supereft ut & mihi sermonis tui vicissitudo respondeat, & commendato ex sententia procedat optatum. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus ad Messalam. S. D.

Officii mei est nunciare quod valeam: tui, ut te salvare cognoscam. Ego indicio prosperorum meorum partes amantis implevi. Tu mihi adhuc debes sanitatis tuæ gaudia. Quæ ut solita fide in notitiam meam veniant, & Deorum favor & tua scripta præstabunt. Vale.

Q. A. Symmachus Patruino. S. D.

Fratrem meum Severum multo sermone prosequeret, si novo aditu amicitiam tuam pesteret, aut predicationi ejus meum ingenium conveniret. Parco igitur copiæ, tuoque cedo iudicio: ut diligentia ejus tuæ potius voluntati, quam meis literis, applicetur. Vale.

Q. A. Symmachus ad Patruinum. S. D.

Certum habeo nihil apud animum tuum amicorum literis esse jucundius: & ideo promptissime frequento colloquia, quæ scio apud eximum

eximum vi^{rum} magni esse momenti. Supereft ut ipse quam benigne literas meas sumis, tam libenter indicia propriæ fospitatis emittas. Vale.

Q. A. Symmachus Patruino. S. D.

COrdi mihi est frequenter alloqui vos, ne videatur apud me officiorum familiarum cura zepuisse. Atque votis ideo salutem votis opto, literis dico: petens aut si quando epistolarum mearum usus intervallo longiore cessaverit, causam silentii non voluntati aut desidiae meæ, sed occupationibus applicetis. Vale.

Q. A. Symmachus Sibidio. S. D.

ÆGER est animus meus, quandiu fides incerta sit, quod portum sanitatis intraveris. Huic expectationi satisfasias velo. Non enim mihi honorem fieri opto litorarum, sed magnæ solicitudinis tribui levamen exopto. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus ad Lollianum. S. D.

PRIMAS literas sponte tribuisti, secundas mea cura debet elicere. Sume igitur salutationem, quam vicissitudine munereris. Pollicor enim, responsis tuis paria me esse facturum. Vale.

Q. A. Symmachus ad Caprelum. S. D.

ADVENTANTE Euscio speravi literas tuas, sed fiduciam casus fecellit. Ego tamen silentii tui imitator esse non potui. Quare indebitis fugor alloquiis: ut qui praeful hujus officii esse debueras, exempli necessitate ad diligentiam provoceris. Vale.

Q. A. Symmachus ad Eusebium. S. D.

FUERIT verecundiae tuæ, quod nihil hactenus nobis alloqui detulisti. Nunc sume fiduciam, quam tibi ad invitamentum familiaritatis ingerimus,

ingerimus, & gratas tibi fuisse literas meas sermonis assiduitate testare. Vale.

Q. A. Symmachus Martiano. S. D.

Scriptionis auspicio fiduciam tuam provoco. Quare familiaritatis nostræ aditum ingredere securus. Vicissitudo officii tui faciet, ut inchoata per me amicitia convalescat. Vale.

Q. A. Symmachus ad Ireneum. S. D.

Expectasse te arbitror literas meas, ut in tua officia provocatus erumperes. Sume igitur sermonem cuius sequeris exemplum. Ero posthac in scribendo diligentior, si cœptis nostris vicissitudo respondeat. Vale.

Q. A. Symmachus ad Romanum. S. D.

Meminisse te scio, quod me quoque idem de amico dolor perculit, sed jam nobis sermonum vices debent esse solatio. Scribo igitur, ut respondere cōgaris, & a funestis cogitationibus

tionibus redeas in officia viventium. Fecerat religiosa causa, ne prior scriberes: non eris tam irreverens, ut provocatus abstineas. Vale.

Q. A. Symmachus ad Quintilianum. S. D.

Ad indicium mei circa te amoris hæc scribimus, & ut ipse ad respondendum provoceris exemplo. Cum igitur ego partes religiosi impleverim, expe^cto ut ipse etiam vicissitudinis solutione fungaris. Vale.

Q. A. Symmachus ad Maximilianum. S. D.

Assiduitatem scriptorum meorum tibi esse fastidio, prope asserit raritas tua: es enim præter solitum parcus eloquii. Sed tueor constantiam diligentiae, nec a proposita argumentatione deducor. Erit potestas tua, hunc animi mei habitum vel augere silentio vel literis amovere. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Leporio. S. D.

Debitum tibi rependo sermonem : dudum enim parem mihi scriptorum tuorum honorificentiam communis amicus exhibuit : cuius verecundia & honestate diligenter inspecta, dignum esse quem diligas approbavi. Vale.

Q. A. Symmachus Quiniliano. S. D.

MORIS mei est bene cognitis approbatissimis ferre suffragium ; nec personas hominum, sed vitae merita cogitare. Cum igitur Assellus domesticus noster in urbanis castris militia stipendia sine offensione consecerit ; quæso ut admissus in clientelam tuam, & meum sibi patrocinium profuisse, & tuum accessisse lætetur. Vale.

Q. A.

Q. A. Symmachus Latio. S. D.

CURA anxius eram, priusquam literas tuas sumerem, utrum commode peracto itinere ad destinata pervenisses. Sed ubi certior factus sum nihil valetudini tue ex labore itineris deminutum, animus ad securitatem revertit. Praetabit divinus favor, ut sicuti de absentia tua optata cognovimus ita tuo reditu gaudeamus. Vale.

Olympia Fulvia Morata Joanni Sinapis. S. D.

SI vales, est quod gaudeam: si necum satis, doleo. Verum tu Sinapi, noli imitari malos medicos, qui in alienis morbis profitentur, se tenere medicinæ scientiam, se ipsi curare non possunt. Valetudinem tuam cura diligenter.

EPIST.

[160]

E P I S T . CCCLXVI.

O . F . M . Joanni Sinapio . S . D .

Longiorem epistolam paucis ante diebus ad te scripsi, ita ut nihil opus esse existimem, ut de meis rebus cantilenam eandem toties canam. Nostri quid te agere mea causa in Germania cupiam: non me tibi commendabo amplius, neque mea carmina ut ad regem & ad Fuggerum afferas, admonebo. Scio enim omnia tibi curas esse. Bene vale.

F . I N I S .

